üç aylık mizah dergisi • fiyatı: 3 TL (KDV dahil sadece üç lira) - KKTC fiyatı: 4 TL • www.cafcafdergisi.net
kış 2011/03

00049

para, şike, işte mizah işte!

cafcaf

Kavga Yeni Başlıyor!

Yeni Beyaz Türkler ve eskimeyen Beyaz Türkler ünvan için kapışıyor. İyi oynayan kazansın...

ISSN 1308-7487

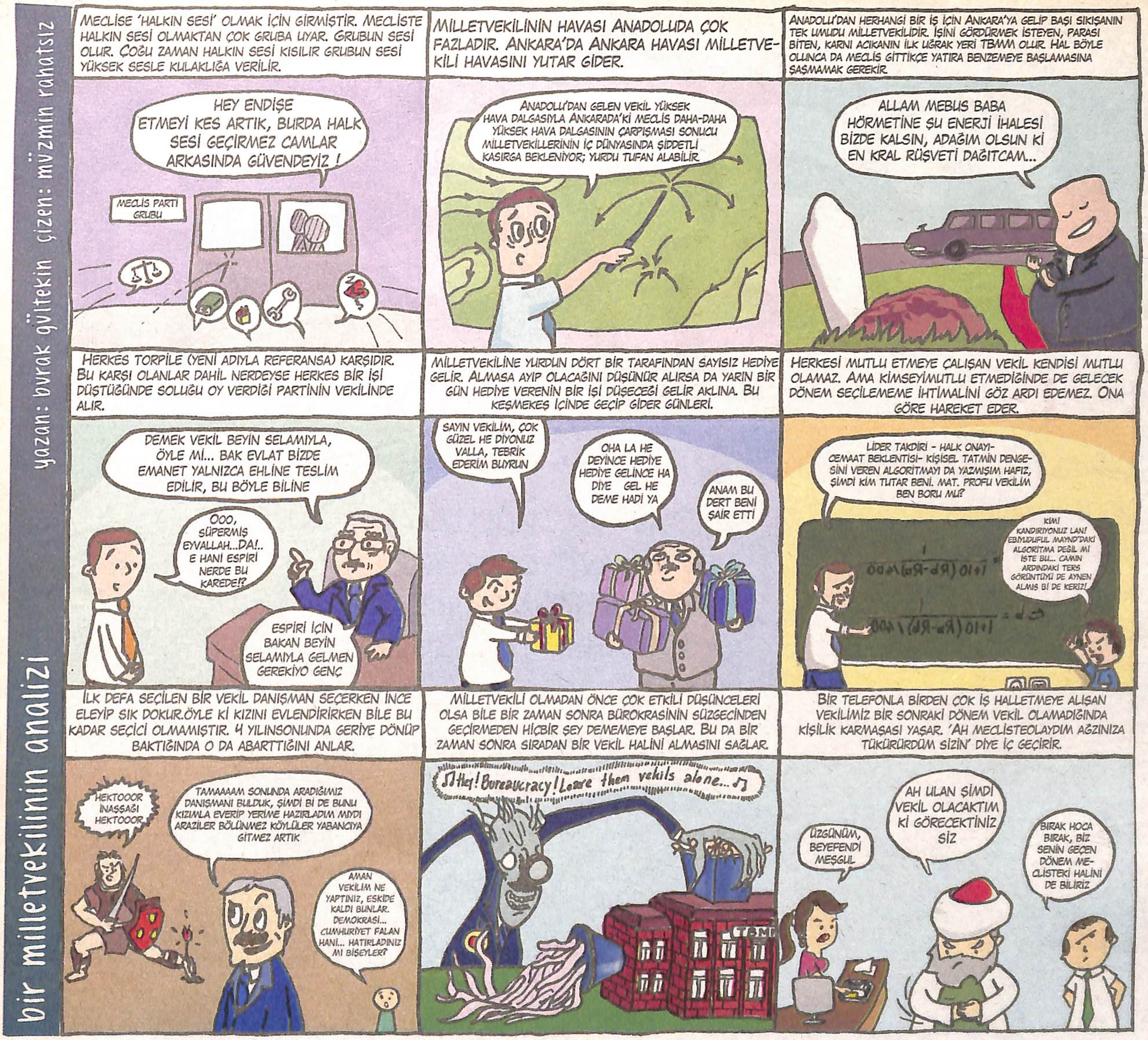
bir milletvekilinin analizi
yazan: burak gültekin çizen: müzmin rahatsız
MECLİSE 'HALKIN SESİ' OLMAK İÇİN GİRMİŞTİR. MECLİSTE HALKIN SESİ OLMAKTAN ÇOK GRUBA UYAR. GRUBUN SESİ OLUR. ÇOĞU ZAMAN HALKIN SESİ KISILIR GRUBUN SESİ YÜKSEK SESLE KULAKLIĞA VERİLİR.
HEY ENDİŞE ETMEYİ KES ARTIK, BURDA HALK SESİ GEÇİRMEZ CAMLAR ARKASINDA GÜVENDEYİZ !
MECLİS PARTİ GRUBU
MİLLETVEKİLİNİN HAVASI ANADOLUDA ÇOK FAZLADIR. ANKARA'DA ANKARA HAVASI MİLLETVEKİLİ HAVASINI YUTAR GİDER.
ANADOLU'DAN GELEN VEKİL YÜKSEK HAVA DALGASIYLA ANKARADA'Kİ MECLİS DAHA-DAHA YÜKSEK HAVA DALGASININ ÇARPIŞMASI SONUCU MİLLETVEKİLLERİNİN İÇ DÜNYASINDA ŞİDDETLİ KASIRGA BEKLENİYOR; YURDU TUFAN ALABİLİR
ANADOLU'DAN HERHANGİ BİR İŞ İÇİN ANKARA'YA GELİP BAŞI SIKIŞANIN TEK UMUDU MİLLETVEKİLİDİR. İŞİNİ GÖRDÜRMEK İSTEYEN, PARASI BİTEN, KARNI ACIKANIN İLK UĞRAK YERİ TBMM OLUR. HAL BÖYLE OLUNCA DA MECLİS GİTTİKÇE YATIRA BENZEMEYE BAŞLAMASINA ŞAŞMAMAK GEREKİR.
ALLAM MEBUS BABA HÖRMETİNE ŞU ENERJİ İHALESİ BİZDE KALSIN, ADAĞIM OLSUN Kİ EN KRAL RÜŞVETİ DAĞITCAM...
HERKES TORPİLE (YENİ ADIYLA REFERANSA) KARŞIDIR. BU KARŞI OLANLAR DAHİL NERDEYSE HERKES BİR İŞİ DÜŞTÜĞÜNDE SOLUĞU OY VERDİĞİ PARTİNİN VEKİLİNDE ALIR.
DEMEK VEKİL BEYİN SELAMIYLA, ÖYLE Mİ... BAK EVLAT BİZDE EMANET YALNIZCA EHLİNE TESLİM EDİLİR, BU BÖYLE BİLİNE
OOO, SÜPERMİŞ EYVALLAH...DA!.. E HANİ ESPİRİ NERDE BU KAREDE!?
ESPİRİ İÇİN BAKAN BEYİN SELAMIYLA GELMEN GEREKİYO GENÇ
MİLLETVEKİLİNE YURDUN DÖRT BİR TARAFINDAN SAYISIZ HEDİYE GELİR. ALMASA AYIP OLACAĞINI DÜŞÜNÜR ALIRSA DA YARIN BİR GÜN HEDİYE VERENİN BİR İŞİ DÜŞECEĞİ GELİR AKLINA. BU KEŞMEKEŞ İÇİNDE GEÇİP GİDER GÜNLERİ.
SAYIN VEKİLİM, ÇOK GÜZEL HE DİYONUZ VALLA, TEBRİK EDERİM BUYRUN
OHA LA HE DEYİNCE HEDİYE HEDİYE GELİNCE HA DİYE GEL HE DEME HADİ YA
ANAM BU DERT BENİ ŞAİR ETTİ
HERKESİ MUTLU ETMEYE ÇALIŞAN VEKİL KENDİSİ MUTLU OLAMAZ. AMA KİMSEYİMUTLU ETMEDİĞİNDE DE GELECEK DÖNEM SEÇİLEMEME İHTİMALİNİ GÖZ ARDI EDEMEZ. ONA GÖRE HAREKET EDER.
LİDER TAKDİRİ - HALK ONAYI- CEMAAT BEKLENTİSİ- KİŞİSEL TATMİN DENGESİNİ VEREN ALGORİTMAYI DA YAZMIŞIM HAFIZ, ŞİMDİ KİM TUTAR BENİ. MAT. PROFU VEKİLİM BEN BORU MU?
KİM! KANDIRIYONUZ LAN! EBIYUDUFUL MAYND'DAKİ ALGORİTMA DEĞİL Mİ İŞTE BU... CAMIN ARDINDAKİ TERS GÖRÜNTÜYÜ DE AYNEN ALMIŞ Bİ DE KERİZ!
İLK DEFA SEÇİLEN BİR VEKİL DANIŞMAN SEÇERKEN İNCE ELEYİP SIK DOKUR.ÖYLE Kİ KIZINI EVLENDİRİRKEN BİLE BU KADAR SEÇİCİ OLMAMIŞTIR. 4 YILINSONUNDA GERİYE DÖNÜP BAKTIĞINDA O DA ABARTTIĞINI ANLAR.
HEKTOOOR İNAŞŞAĞI HEKTOOOR
TAMAAAAM SONUNDA ARADIĞIMIZ DANIŞMANI BULDUK, ŞİMDİ Bİ DE BUNU KIZIMLA EVERİP YERİME HAZIRLADIM MIYDI ARAZİLER BÖLÜNMEZ KÖYLÜLER YABANCIYA GİTMEZ ARTIK
AMAN VEKİLİM NE YAPTINIZ, ESKİDE KALDI BUNLAR. DEMOKRASİ... CUMHURİYET FALAN HANİ... HATIRLADINIZ MI BİŞEYLER?
MİLLETVEKİLİ OLMADAN ÖNCE ÇOK ETKİLİ DÜŞÜNCELERİ OLSA BİLE BİR ZAMAN SONRA BÜROKRASİNİN SÜZGECİNDEN GEÇİRMEDEN HİÇBİR ŞEY DEMEMEYE BAŞLAR. BU DA BİR ZAMAN SONRA SIRADAN BİR VEKİL HALİNİ ALMASINI SAĞLAR.
♫ Hey! Bureaucracy! Leave them vekils alone... ♫
BİR TELEFONLA BİRDEN ÇOK İŞ HALLETMEYE ALIŞAN VEKİLİMİZ BİR SONRAKİ DÖNEM VEKİL OLAMADIĞINDA KİŞİLİK KARMAŞASI YAŞAR. 'AH MECLİSTEOLAYDIM AĞZINIZA TÜKÜRÜRDÜM SİZİN' DİYE İÇ GEÇİRİR.
ÜZGÜNÜM, BEYEFENDİ MEŞGUL
AH ULAN ŞİMDİ VEKİL OLACAKTIM Kİ GÖRECEKTİNİZ SİZ
BIRAK HOCA BIRAK, BİZ SENİN GEÇEN DÖNEM MECLİSTEKİ HALİNİ DE BİLİRİZ

SENİN ATAN BİR DİKTATÖRDÜ YAVRUM.!
Yüksel

MÜSLÜMANLAR İÇİN İKİNDİ VAKTİ
BİR DE BEDELLİ MÜSLÜMANLIK ÇIKSAYDI.!
Herşeyin Bedeli Var.. 30 Bin Tele 6 taksit...
Yüksel

ATATÜRK OLMASAYDI ŞU MEMLEKETTE NAMAZ BİLE KILINAMAZDI..!
ABİ SEN NE DİYOSUN YAA? BİZ ZATEN NAMAZ KILMIYOZ Kİ.!
OLSUN OOLUM BAKARSIN Bİ GÜN KILARIZ. O ZAMAN ANLARIZ ATAMIZIN DEĞERİNİ...
Yüksel

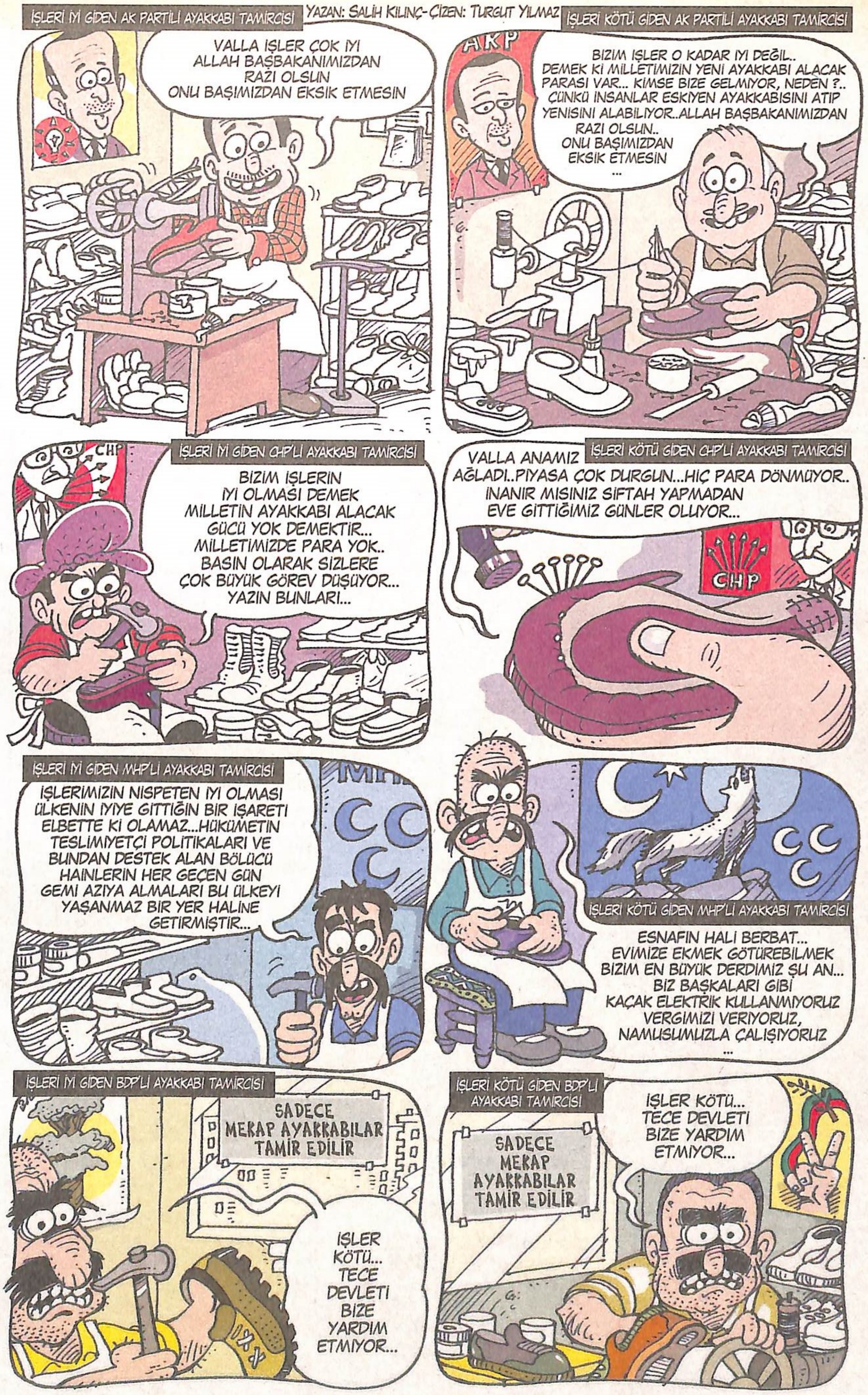

* 10 Aralıkta Türkiye Dergi Fuarındayız. 90 dergi fuara katılıyor. Fuarın bu seneki ismi Dergi Günleri olmuş. Fuarın kotarılmasında Cafcaf'ın da ciddi bir katkısı oldu, bilesiniz.

Fuara Cafcaf'tan Yusuf Kot, Yalçın Turgut, Turgut Yılmaz, Sümeyye Kararslan, Bünyamin Yılmaz'ın katılacağını öğrendik. Dİktatörümüz Asım Gültekin ise orada yatıp kalkacakmış.

* Ömer Faruk Dönmez'in Bir Yobazın Günlüğü İz yayıncılıktan çıktı. Kitapta Cafcaf'a da yer verilmiş.

* Güray Süngü'nün yeni çıkan romanı Kış Bahçesi'ndeki zekaya, kurguya bayılacaksınız. Güray Cafcaf'ın gereksiz yazarı biliyorsunuz. Gereksizi böyle ise gerisini siz düşünün.

* Allah dostları mizah dergisi okur mu sevgili okur? Okuyanını gördüm ben. Mesela sen şimdi Allah dostu ol, şöyle arın, durulan, kendine gel, nefsini tezkiye et, (şimdiki gençler de bu kelimeleri bilmiyor azizim, kelimesini bilmeyen tezkiyesini nasıl yapsın!) biz de seni Cafcaf okurken görelim, diyelim ki: "Aaa, hiç senin gibi Allah dostuna yakışıyor mu mizah dergisi okumak. Hem güldürmüyor ki o dergi. At o pisi!"

* Biz Cafcafçılar zorunlu askerliğe karşıyız hacılar! 150 yıl önce yoktu böyle şeyler. Adamlar profesyonel asker idi hacı abi. Şimdi önüne gelen asker oluyor. İyi mi oluyor. Hadi anarşizme acımıyorsunuz, vicdani redde kapı açmıyorsunuz; askerliğin şanına, şerefine hürmet edin, herkesi asker yapmayın...

* Geçende İstanbul'da ilk defa bir üniversite Cafcaf'ı kampüslerine davet edebildi, şu beş yılda: Yıldız Teknik Ünv. Dolapdere kampüsü. 28 Şubat hakikaten geçmeye başladı demek ki.. Bu ne baskı ve sindirme operasyonu idi böyle ya! Öğrenci kulüplerini çatır çatır kapattılar hainler. Yıldızlı arkadaşları ilk oldukları için tebrik ediyoruz.

* Dunyabizim.com'u bilirsiniz. Cafcaf ile kardeştir. Dunyabizim.com kitap yayınlamaya da başlıyor. Haberiniz olsun! Hayırlı olsun.

* Bu sayı dosya konumuz Beyaz Türkler, ama deli kuvveti geldi buna birden, masaya yatıramadık.

CIMBIZCI CAFER

Büyük Ölü ve küçük ölüler

20 Teşrinisani 1938 tarihli Akşam gazetesinin 6. sayfasının sağ üst köşesinde, Anadolu Ajansı Ankara kaynaklı haberin başlığı: "Parti Meclis grupunda müzakereler". "CHP meclis grupu"nun "Trabzon saylavı Hasan Saka" başkanlığında toplandığı belirtilen haberde, "Dahiliye Vekili Refik Saydam"ın "Ulu Önderimiz Atanın ufulü gününden beri (…) hürmet ve saygı tezahüratı son güne kadar hiçir hadiseye sebebiyet vermeksizin tam bir intizam içinde cereyan etmekte olduğunu beyan etti" denildikten sonra şu cümleleri görüyoruz: "Yalnız 17 / ikinci teşrin / 938 akşamı İstanbulda Dolmabahçe sarayı önünde Büyük Ölünün önünden geçmek suretile bütün İstanbul halkının ve civar mahalden gelenlerin mutad tezahürü saat 8,20 de ani olarak büyük bir izdiham husulüne sebep olmuş ve bu izdiham arasında yedisi kadın ve dördü erkek olmak üzere on bir vatandaşın ezilerek vefatına bais olmuştur."

"Bu acıklı vakanın hudusundan dolayı grup umumi heyeti de çok teessür duymuştur."

haberhakkı.com internet sitesinde "73 yıl önce Atatürk'e koşan 11 kişi nasıl can verdi?" başlıklı haberde "Burak Şimşek'in yüksek lisans tezine dayanılarak adları sayılan 11 isimsiz kahraman"ın başında "Deniz yolları İşletmesi Müdürü Raufi Manyas'ın kızı Bilun (16 yaşında)" ifadesini görünce kafam karıştı. Çünkü bu kızcağızın ölümü, Yıldız Sertel'in Ardımdaki Yıllar adlı eserinde, şöyle anlatılıyor: "Cenaze töreninden önce, bütün okulları, Saray'a saygı duruşuna götürdüler. Gençlik Ata'sına veda edecekti."

"O gün, biz kolej kızları için çok acı bir gün oldu. Zaten herkes mahzundu. Dolmabahçe Sarayı'nın bahçe kapısına geldiğimiz vakit, büyük demir kapıları kapalı bulduk. Kapıların açılmasını uzun süre bekledik. Kapılar açılmadan arkamıza başka okulların yığılması kaçınılmazdı. Ne yazık ki, arkamıza gelen ilkokul ("ilk okul" olacak, dizgi yanlışı!) Haydarpaşa Lisesi oldu. Bu lise öğrencilerinin ne mal olduğunu, ben bilirdim. Kadıköy'de bir arkadaşımın erkek kardeşi oraya gidiyordu. Bu lise iyi terbiye görmemiş, bir yığın ne idiği belirsiz gençle doluydu. Okulun kız bölümü yoktu. Hiç kız görmedikleri için, bir nevi açtılar. Dolmabahçe'nin kapısında bizi görünce, "Kız!.. Kız!.." diye bağırmaya başladılar ve saldırdılar. Haydarpaşalılar bizi arkadan ittikçe, biz de önümüzdeki kızları itmek zorunda kalıyorduk. En önde olan kızlar bizimle kapının arasında sıkışıyorlardı. Biz de onlar da ciyak ciyak bağırıyorduk. Büyük felaket, kapılar açılınca oldu. Arkadan sel gibi akan kalabalığın baskısıyla en öndeki kızlar yere serildi ve biz onların üstünden yürüyerek bahçeye girmek zorunda kaldık, arkamızdan da Haydarpaşalılar. Bu olayda bir şehit verdi kız koleji. Manyasizade'nin kızı Betül'ü, arkadaşımızı, ayaklarımızla çiğneyerek öldürmüştük. Haydarpaşa gençleri, Ata'larına vedaya böyle gelmişlerdi." (s. 48, İletişim Y., İstanbul, 2001.)

Yıldız Sertel'in anlattığı olayın 17 Kasım Perşembe akşamı değil, 16 Kasım Çarşamba sabahı yaşandığı anlaşılıyor. Ezilerek öl(dürül)en kızın adı ona göre "Bilun" değil, "Betül". Bilun nereden çıktı? Burak Şimşek'in Dokuz Eylül Üniversitesinde yaptığı Tek Parti Döneminde 10 Kasımlar (1938-1950) başlıklı yüksek lisans tezine bakılırsa iki ihtimal var: ya Haber Postası gazetesinden ya da "tanık gazeteci" Cemal Kutay'dan! Bu ad karışıklığını anlayabiliriz belki ama gündüz can veren kızın, gece ölenler –yedisi gayrimüslim!- arasına katılmasını anlamak zor.

Bütün bunlar sizin de kafanızı karıştırdı mı? Yoksa midenizi mi bulandırdı?

BAŞKANIN ADAMLARI
ÇİZEN: MÜZEYYEN YILMAZ
BAŞKANIM BU DAVETLERE İCAP ETMEMİZ ÇOK MÜHİM. BU DERNEK VE VAKIFLAR YÜKSEK OY POTANSİYELİ İÇERDİKLERİ GİBİ KARŞILIKLI DESTEKLEŞMEMİZ SÖZ KONUSUDUR.
"BİR BAKALIM ŞU DAVETİYELERE HELE. BENİ KİMLER DAVET EDİYOR?"
'TÜRKİYE YAZARLAR BİRLİĞİ'NİN BU AKŞAM BİR DAVETİ VAR. YAZAR ABDURRAHMAN ARSLAN MODERNİZMİN DİNDARLARI DÖNÜŞTÜRMESİNİ ANLATACAKMIŞ.
"GÜZEL İYİYMİŞ. BAK BUNA İCAP ETMEK GEREK."
"DEĞERLİ VAKTİNİZİ BÖYLESİ ETKİNLİKLERE HARCAMAYIN DERİM."
"NEDEN Kİ?"
"BU KURUMUN DESTEĞİNİ GEÇEN SEÇİMLERDE ZATEN ALDIK. BİZİ DESTEKLEMEYENLERİ DESTEKLEMEMİZ LAZIM."
GAZETECİLER VE YAZARLAR VAKFININ ETKİNLİĞİ OLSA KATILMAK DENGELER ADINA İYİ OLABİLİRDİ AMA BUNLAR TYB. ARKALARI YOK.
HEM HİZMETİN DAVETLERİNDE BÜTÜN ÜNLÜLER, MEŞHURLAR OLABİLİYOR. TYB'DE SADECE BİZİMKİLER OLUYOR.
BU ABDURRAHMAN ARSLAN MODERNİZM HAKKINDA İLERİ GERİ KONUŞUYORMUŞ ORDA BURDA! ESKİ SOLCUYMUŞ AMA ERKEN HİDAYETE ERENLERDEN.
BU AKŞAM FOA VAKFININ BEBEK'TE ÇOK NAZİK BİR KOKTEYL DAVETİ VAR BAŞKANIM.
FOA MI DEDİN? O HANGİ VAKIFTI?
'FİNOM OLMADAN ASLA' VAKFI EFENDİM. BİZİM İÇİN YÜKSEK ÖNEM TAŞIYAN BİR KESİM
İVEDİLİKLE SOSYAL HİZMETLER BÜTÇESİNDEN ÖDENEK AYRILSIN VE KENDİLERİNE EN İYİ KALİTEDEN 1000 KUTU KÖPEK MAMASI GÖNDERİLSİN.
ÇOK DÜŞÜNCELİSİNİZ EFENDİM. BU HİZMETLERİN KARŞILIKSIZ KALMAYACAĞINA EMİNİM.
BEN DE ÖYLE. BU DAVETE ELİMİZ BOŞ GİTMEK OLMAZDI ZATEN DEĞİL Mİ?
HEM DAVETE İCABET ETMEK SÜNNETTİR

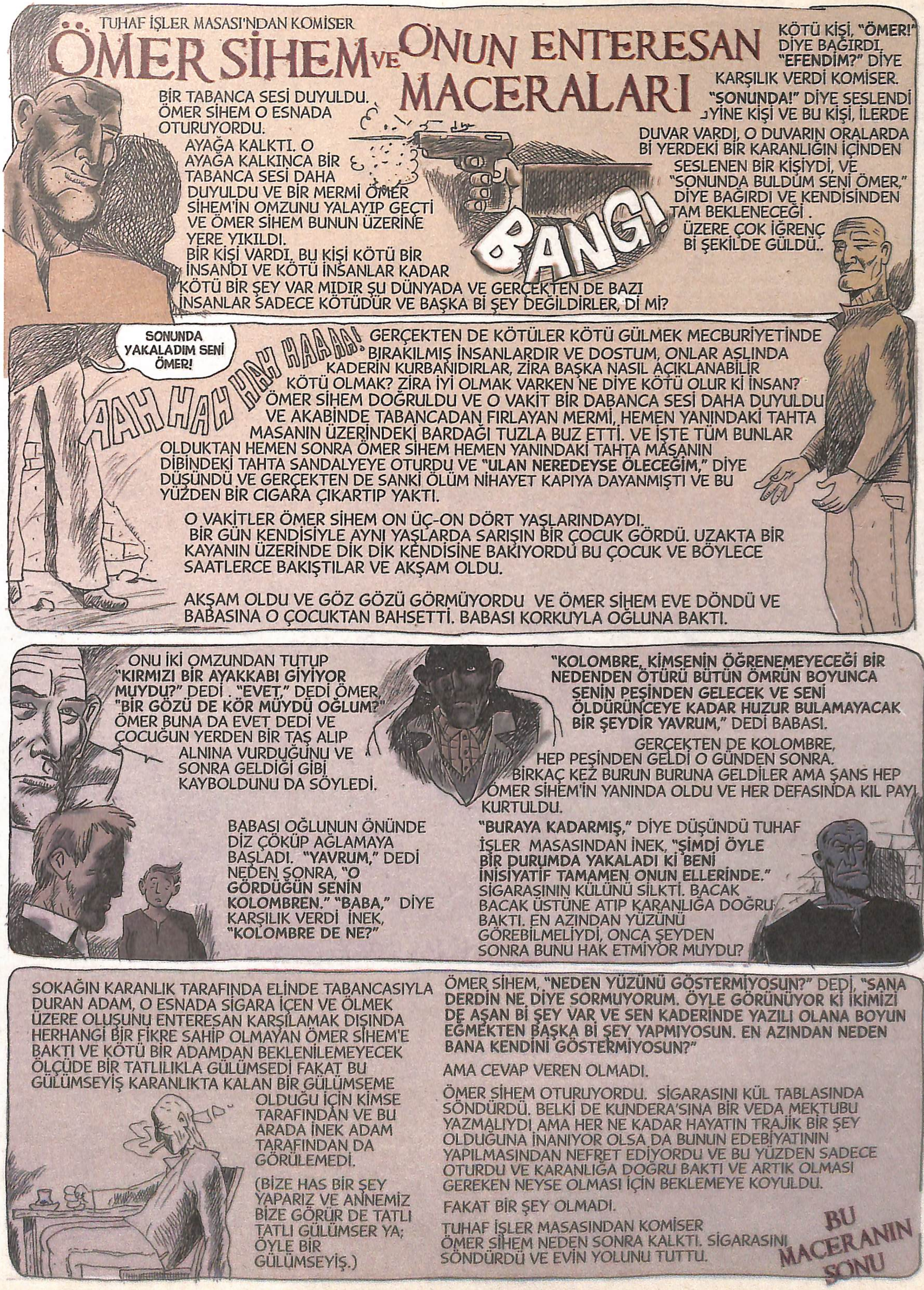

Kolombreler hakkında daha fazla bilgi için , dino buzzati, colombre, can yayınları, haziran 2007

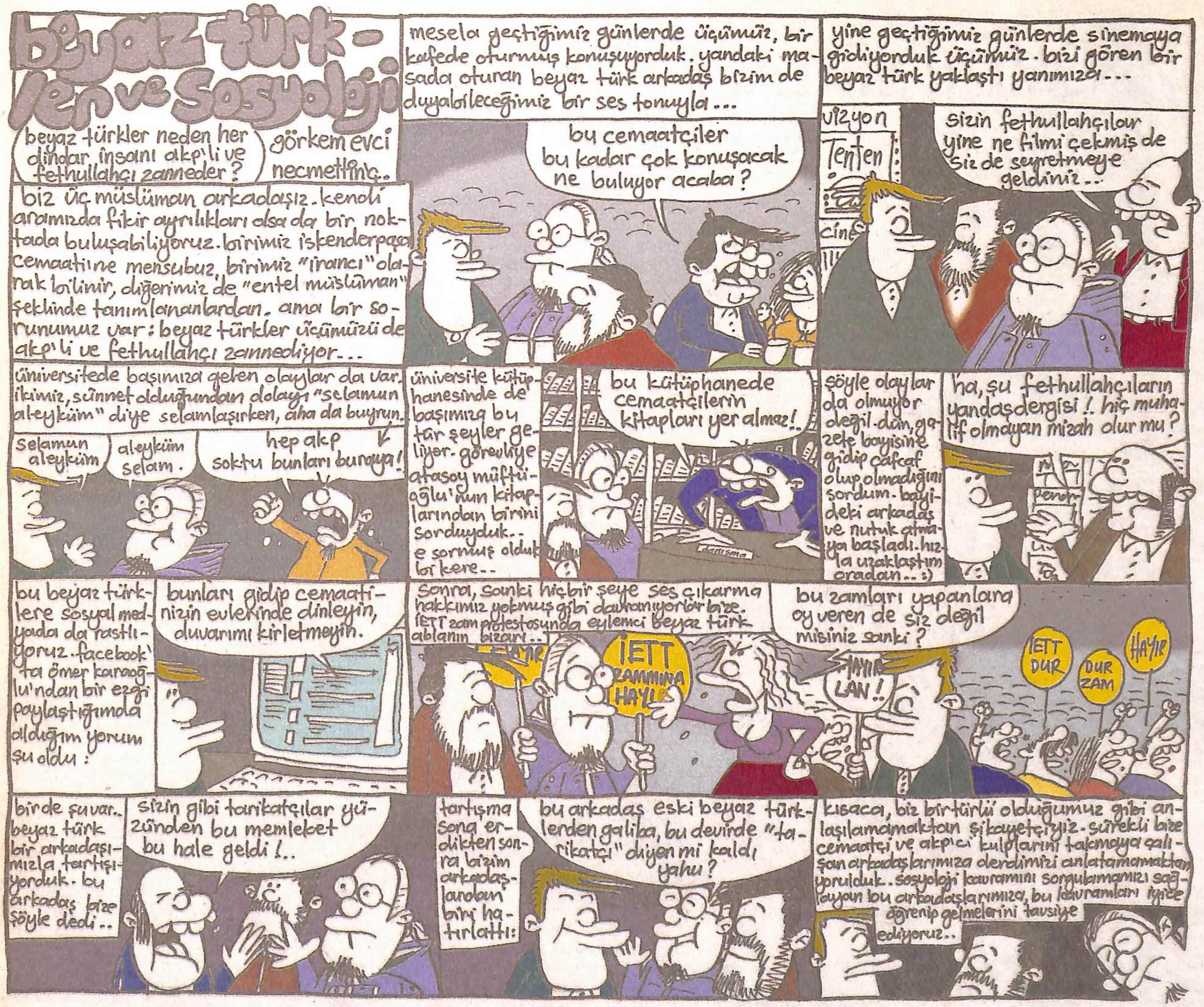

Beyaz Türk "Havas" demektir. Havasın da avamın da iyisi de olur, kötüsü de...

Hüsrev Hatemi

Beyaz Türk kavramı, isimlendirme olarak 1990'lardan sonra ortaya çıktı. 1993 veya 1994 yılında ilk defa okumuştum. Bir Pazar günüydü. Davetli olduğum bu öyle yemeğinde, kalbi de, beyni de, yaşama tarzı ve yorumları da karbeyaz olan yaşlıca bir hanım, bu deyimi ortaya atan benmişim gibi sinirlenerek "rica ederim böyle manasız sözleri yaymayınız.Biz Amerika mıyız ki zenci Türklerimiz olsun? Aaaa neler de uyduruyorlar?" demiş ve onbeş kişilik sofranın yaklaşık sekiz kişisi de ona tasvipkar, bana ise alt dudağı kıvrık olarak küçümseyici "beden dili mesajları" göndermişlerdi..." Beyaz Türk" kavramını, rahmetli tiyatrocu Muzaffer Hepgüler'in tabiriyle "analiz eylemek" gerekir. Rahmetli Hepgüler'in şöyle bir monologu vardı "Bir de bahtım ki demirhindi şurubu satılır. Şurubu aldım analiz eyledim. Hindileri yedim kuvvetlendim. Demiriyle de top tüfek, kılıç imal eyledim..."

Beyaz'ın analizi: Beyaz kelimesi önce "zenci olmayan" şeklinde kullanılmıştı. Fakat şimdiki halde bunu ifade etmiyor.Nisbeten yüksek gelirli olmak, burjuva olmak, yönetici olmak ırkçı Türkçülüğü benimsemek, gibi anlamlar da "Beyaz" kavramına eklenmiş durumda. İlk üç anlam eleştirilecek özellikler değildir. Her milletin burjuvası, yönetici sınıfı olur da biz de neden olmasın? Bedeni ve sosyal konumu beyaz Türkler, eleştirilme konusu yapılmamalıdır. Burjuvazisi olmayan toplumda tiyatro ortaoyununun da altında kalır, edebiyat da resim de gelişmez. Bir zamanlar "Beyaz Osmanlılar" arasında "Beyaz Türk" az iken, "Türk ne bilir bayramı lak lak içer ayranı" gibi küçümseyici sözler kullanılmışken, şimdi Türkler için böyle bir deyim kullananın kendisi gülünç duruma düşer. Özet: eleştirilecek ve teessüfle bakılacak "Beyaz Türk", beyninde gri cevher kalmamış, sadece substantia alba kalmış sayılacak kadar beyni de beyazlaşmış beyaz Türklerdir. Bunlardan ırkçı Türklere de hiçbir hayır yoktur, solcu Türklere de Müslüman Türklere de. Bunlar döneme göre ve içinde bulundukları meclise göre de söylem(tarz-ı ifade) değiştirip dururlar. İnananlar onlara göre bazan takunyalı, bazan Suudici, bazan İrancı olurlar. Mehmet Akif'e, Nazım Hikmet'e, Tevfik Fikret'e karşı söylediklerindeki değişim, dünyadaki bütün fırıldaklara parmak ısırtır. Müslüman Beyaz Türk, başka mezhep ve dinlere burun kıvırarak bakar.Bizim ilk "Beyaz Türk Osmanlı" tipimiz, Gelibolulu Mustafa Âli'dir. Hazret, Mısırlıları, Arnavutları, Arapları, Ermenileri öyle ağır kelimelerle küçümser ki, şaşar kalırsınız, bir insan başka insanlara nasıl bu kadar sevgisiz olabilir diye. Başka bir yazarımız Evliya Çelebi ise, sevgiyi de bilir, savaşı da, musikiyi de ağıtı da. İşte olumlu bir "Beyaz Türk"ümüz, Evliya Çelebi'dir.

Pes çi bâyed kerd?

Yukarıya aldığım ara başlık, Muhammed İkbal'in "Pes çi bâyed kerd Ey Akvam-ı Şark=Şu halde ne yapmalı Ey Doğu Kavimleri" kitabındandır. "Beyaz Türk " kavramının şimdiki durumu, için bizlerin yapması gereken, bu kavram yerine "Beyaz Türkiyeli "kavramının ikame edilmesidir. Ama sadece olumlu yanlarıyla. Yani Türkiye'nin kültürünü geliştirmeye ve tanıtılmasına "Beyaz Kürt" ve "Beyaz Laz" da geçmişten beri yardım ettiğine göre, bölücülük veya ırkçılık yapmadan, her insan evladı Beyaz Türkiyeli'ye, Sütlü kahve Türkiyeli'ye ve bir zamanlar "Kara Budun" denilmiş olan, mütevazi halk tabakasına sevgi ile bakmak tek çıkar yoldur. Bu tabakalar arasında daima geçişler olur. Beyaz Türklerin büyük bir kısmı yüz sene önce, Kara Budun'dan idi. Şimdi şımarmamaları gerekir. Kara Budun'dan olanlar da onların hastane, yurt, okul yaptıranlarına da aynı gözle bakarak "bizi sömüren zengin çocukları" diye homurdanmamalıdır.

"Ölürsem görmeden millette ümmid ettiğim feyzi / Yazılsın seng-i kabrimde vatan mahzun, ben mahzun - Namık Kemal"

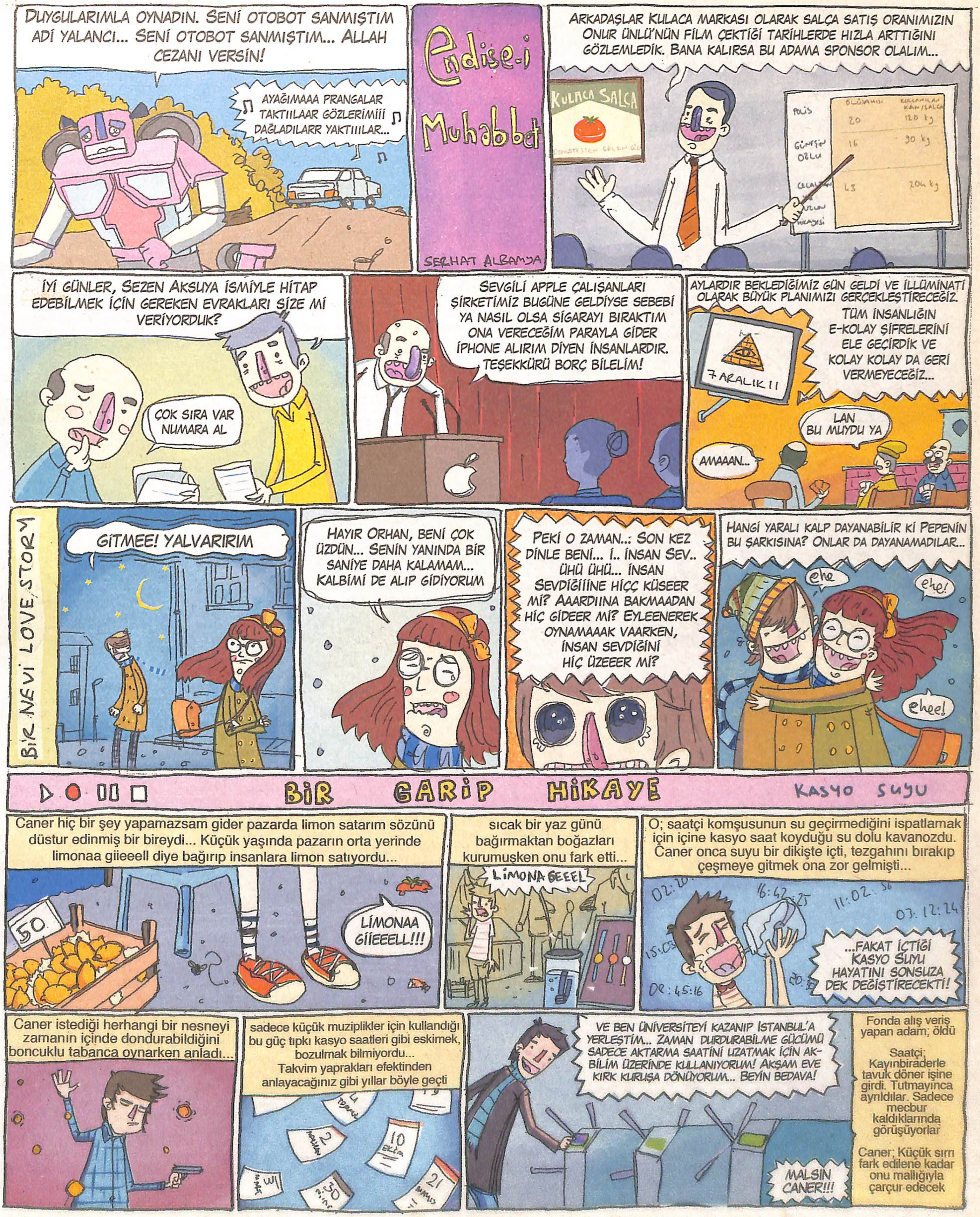
DUYGULARIMLA OYNADIN. SENİ OTOBOT SANMIŞTIM ADİ YALANCI... SENİ OTOBOT SANMIŞTIM... ALLAH CEZANI VERSİN!
AYAĞIMAAA PRANGALAR TAKTIILAAR GÖZLERİMİİİ DAĞLADILARR YAKTIIILAR...
Endişe-i Muhabbet
SERHAT ALBAMYA
ARKADAŞLAR KULACA MARKASI OLARAK SALÇA SATIŞ ORANIMIZIN ONUR ÜNLÜ'NÜN FİLM ÇEKTİĞİ TARİHLERDE HIZLA ARTTIĞINI GÖZLEMLEDİK. BANA KALIRSA BU ADAMA SPONSOR OLALIM...
KULACA SALÇA
İYİ GÜNLER, SEZEN AKSUYA İSMİYLE HİTAP EDEBİLMEK İÇİN GEREKEN EVRAKLARI SİZE Mİ VERİYORDUK?
ÇOK SIRA VAR NUMARA AL
SEVGİLİ APPLE ÇALIŞANLARI ŞİRKETİMİZ BUGÜNE GELDİYSE SEBEBİ YA NASIL OLSA SİGARAYI BIRAKTIM ONA VERECEĞİM PARAYLA GİDER İPHONE ALIRIM DİYEN İNSANLARDIR. TEŞEKKÜRÜ BORÇ BİLELİM!
AYLARDIR BEKLEDİĞİMİZ GÜN GELDİ VE İLLÜMİNATİ OLARAK BÜYÜK PLANIMIZI GERÇEKLEŞTİRECEĞİZ.
TÜM İNSANLIĞIN E-KOLAY ŞİFRELERİNİ ELE GEÇİRDİK VE KOLAY KOLAY DA GERİ VERMEYECEĞİZ...
7 ARALIK !!
LAN BU MUYDU YA
AMAAAN...
BİR NEVİ LOVE STORY
GİTMEE! YALVARIRIM
HAYIR ORHAN, BENİ ÇOK ÜZDÜN... SENİN YANINDA BİR SANİYE DAHA KALAMAM... KALBİMİ DE ALIP GİDİYORUM
PEKİ O ZAMAN..: SON KEZ DİNLE BENİ... İ.. İNSAN SEV.. ÜHÜ ÜHÜ... İNSAN SEVDİĞİİİNE HİÇÇ KÜSEER Mİ? AAARDIINA BAKMAADAN HİÇ GİDEER Mİ? EYLEENEREK OYNAMAAAK VAARKEN, İNSAN SEVDİĞİNİ HİÇ ÜZEEER Mİ?
HANGİ YARALI KALP DAYANABİLİR Kİ PEPENİN BU ŞARKISINA? ONLAR DA DAYANAMADILAR...
ehe
ehe!
ehee!
BİR GARİP HİKAYE
KASYO SUYU
Caner hiç bir şey yapamazsam gider pazarda limon satarım sözünü düstur edinmiş bir bireydi... Küçük yaşında pazarın orta yerinde limonaa giieeell diye bağırıp insanlara limon satıyordu...
50
LİMONAA GİİEEELL!!!
sıcak bir yaz günü bağırmaktan boğazları kurumuşken onu fark etti...
LİMONA GEEEL
O; saatçi komşusunun su geçirmediğini ispatlamak için içine kasyo saat koyduğu su dolu kavanozdu. Caner onca suyu bir dikişte içti, tezgahını bırakıp çeşmeye gitmek ona zor gelmişti...
...FAKAT İÇTİĞİ KASYO SUYU HAYATINI SONSUZA DEK DEĞİŞTİRECEKTİ!
Caner istediği herhangi bir nesneyi zamanın içinde dondurabildiğini boncuklu tabanca oynarken anladı...
sadece küçük muziplikler için kullandığı bu güç tıpkı kasyo saatleri gibi eskimek, bozulmak bilmiyordu...
Takvim yaprakları efektinden anlayacağınız gibi yıllar böyle geçti
VE BEN ÜNİVERSİTEYİ KAZANIP İSTANBUL'A YERLEŞTİM... ZAMAN DURDURABİLME GÜCÜMÜ SADECE AKTARMA SAATİNİ UZATMAK İÇİN AKBİLİM ÜZERİNDE KULLANIYORUM! AKŞAM EVE KIRK KURUŞA DÖNÜYORUM... BEYİN BEDAVA!
MALSIN CANER!!!
Fonda alış veriş yapan adam; öldü
Saatçi; Kayınbiraderle tavuk döner işine girdi. Tutmayınca ayrıldılar. Sadece mecbur kaldıklarında görüşüyorlar
Caner; Küçük sırrı fark edilene kadar onu mallığıyla çarçur edecek

Bir Radikalin Günlüğü

Fuat Kına

Sevgili günlük, haftalık, bazen aylık, bazen dakikalık;

Yine bir fecr vaktinde, elimdesin. Karşımdaki kapıdan, arkamdaki duvardan, ve yamacımdaki pencereden hiçbir farkın olmamasına rağmen sadece sana yazıyorum, biliyorsun değil mi? Arada bir pencereden dışarı bakış attığım, kapının eşiğinde adam astığım, duvarlara yazı yazdığım da olmuyor değil. Tamam kabul ediyorum, bazen yastığımla fısıldaştığım, lambayla tokalaştığım, klimamdan hoşlaştığım da vakidir. Fakat etrafımdaki hiçbir şuursuz varlık beni senin kadar tatmin edemiyor. Çevremde zihnimi taciz eden binlerce ritüel yüzünden klişelerden tiksiniyor olsam da bunu söylemekten çekinmem; sen başkasın be günlük.

Farkında mısın bilmiyorum, nedense son günlerde zaten düzenden yoksun olan ilişkimiz iyice düzensizleşti. Bazen bir gün, koca bir ay kadar sürerken, bazen dakikalar geçmeden güneşi batırır olduk seninle. Ama bunda benim bir kabahatim yok bilesin, ben sana daha önce birlikteliğimizin diğer günlükler ve onların oyuncak yazarları gibi olmayacağını anlatmıştım sanırsam, ya da böyle bir şey idi.

Senin de böyle kesif bir girizgah yapmamdan anlayacağın üzere, bugün sana anlatacaklarım var. İlkokul yıllarında sıklıkla tekrarladığım gibi; bugün okulda çok ilginç bir şey öğrendim, öncelikle onu paylaşmak isterim. Camiye öğlen namazını kılmak için geldiğim, bir fenni bilim dersini kırdığım sıraydı. Birkaç genç aralarında fısıldaşıyor, ses tonlarının düşüklüğünden konuştuklarının islamla alakalı olduğu anlaşılıyordu (ne kadar da acı di mi). Yanlarına sokuldum; Selamun aleykum ve rahmetullah ve berakatuhu dedim, as dediler. Ne konuşuyordunuz bakalım dedim. Sinir hücrelerim duyduklarıma çok kızmış olacak ki birden impulslar verilmeye başladı. Daha önce duydun mu bilmiyorum (ben duymamıştım da) artık devir değişmiş. Haliyle eskisi gibi hareket edemezmişiz, 14 asır evvelin şartlarıyla bugün çok farklıymış, ve bugün artık "kalemle oruç" varmış. Evet evet kalemle oruç, ne kadar garip değil mi? Yıllar önce kılıçla cihadın kalktığını, bundan sonra müslümanların kalemle cihad edeceğini duyduğumda, tüm iliklerimde hissettiğim şaşkınlıktan küçük beynimi yutmuştum, şimdi yutacak bir şey kalmadı geriye, ama yine de şaşkınım.

Peki dedim, nasıl olacak bu "kalemle oruç"? Olamaz, az önce aldığı acı haberle maksimum gerginliğe ulaşan sinir hücrelerim bu söylenenlere dayanamayıp orta yerinden sinapslarına ayrılacak sanırım; pazartesi ve perşembeleri imsak saatinden iftara kadar elime kalem alamayacakmışım. Peki yemek dedim, o serbest dedi. Eskiden insanlar aç kalarak imtihan ediliyorlarmış bugünse yazmadan sabretmeleri gerekiyormuş, ahir zaman mıymış neymiş. Elimdeki kaleme ihanet etmek istemem, ama haddi bilmeyenlerden olmaktan iyidir zannımca. Bir klavye müteahhitinin* gecenin kör olduğu, saatin ikiye vurduğu bir anda iki cigara eşliğinde zevkten dört köşe yazdığı şiiri, bir çeçen mücahidin arkasından düşman kovaladığı için koşarak kılmak zorunda kaldığı vitr namazına denk tutması biraz adaletsiz mi ne?

Kalemle oruçmuş! PEHH!! Modernizm laneti gençliğin nöronlarına öyle bir işleme işlemiş ki, zihin boşluklarına öyle tohumlar ekmiş, ve öyle bireyler biçmiş ki, geriye Kuran'dan bihaber, küfürden mutmain, cihaddan ırak, Çeçenyadan, Afganyadan, ve dahi Iraktan uzak, namazda abdestsiz, haccda merhametsiz, zekatta meteliksiz, Müslümanca akletmekten nasipsiz, resmi hegamonyanın posası bir gençlik bırakmış. "Boş yere çene çalmaktan başka yapabileceğim bir şeyler olmalı, bir şeyler olmalı" diye düşüne düşüne kafa patlatmak benim çok sevdiğim bir şey mi zannediyorsun günlük kardeş. Sinirlendim şimdi. Ciğerlerimin bayram edesi geldi be. Stresten tüttürüyorum hekim bey stresten, ceza yazmayınız bana. Hem lütfen gidiniz işinize bakınız, anayasana bakınız, erimiş kimliklerin ve garipleşmiş nizamların kanunlarına bakınız (16 sene evvel şu mereti başlamadan bırakmamış olsam iyiydi, napayım emmimgil çok içiyordu, ben de bıraktım).

Eski bir dosta ait hasdeyiş, aktarmadan geçemem:

"Tüm bu yıpranmış kişiliklerden ve kimliklerden duyduğu tiksintiyi gizlemeye çalışan kardeşim, tutma kendini, haykıralım beraber. Bu sefer haykıralım suratına tüm feyk oluşumların, yetti artık ağzımızda sakladığımız en dolu söylemlerimizi."

(Ne kadar zevkli şey konuyu daldan dala atlatmak, günlük tutmanın nimeti, o yee…)

Neyse ki yeni sistem bizi vurmadı sevgili günlük. Bizim buluşmalarımız gecenin zifir olduğu anlarda gerçekleşmeseydi, ve elimde kalem varken göklerde bir miligram güneş ışını bulunsaydı (fotonun gramı mı olur, hele ki ahir zamanda) o zaman belki biraz gerilirdim bu kalem orucundan ötürü, ama bize ne preblem (ya da no problem).

Ama şunu da unutmamak, dimağlara zift döküp kazımak lazım günlükçüğüm; Hayat iman ve cihaddır. Bu veciz sözü aksakallı bir amcadan iki gram tebessüm ve 5 dakikalık bir muhabbet karşılığında satın almıştım. Kim bilebilirdi ki hayatımın mottosunu beyaz mı beyaz, uzun mu uzun sakallarıyla Gandalf'a benzettiğim yaşlı bir amcadan öğreneceğimi. Eskiden rüyalara girermiş, ama 170'i geçince yaş haddinden emekli etmişler, yıllardır çok derin mesajlar verirmiş. Rüyalar kısadır, o kadar kısa zamanda nasıl bu kadar derin mesajlar veriyorsun diye sormuştum. "Biz az harfle çok şey söylemeyi twitter'dan öğrenmedik evladım" dediydi. Ve eklediydi; "O halde cihad hayatı mücadele ile geçen bir zatın her anıdır, o halde cihad her türlü mücadeledir, ve dahi mücahededir (ki zaten mücahede ve cihad aynı köktendir, kökten dinci söylemdir). Dolasıyla kalemle cihad, viledayla cihad, Math202 ile cihad, afişle cihad, duvar boyamayla cihad, (anacığın bakkala gönderdiğinde) bakkala gitmekle cihad, savaşa giden topluluğun arkasında kalıp, kadın ve çocukları korumayla cihad, beyitleriyle küffara veciz sözler sallayan Şair Hassan gibi cihad da cihaddır elbette." İlk duyduğumda çok anlam verememiştim, ama şimdi anlıyorum galiba günlükçüğüm. Sonra kucaklaşıp ayrıldıydık.

Ohh be, şimdi biraz gevşedim, dostumun veciz hasdeyişi ve aksakallı emce sağolsun. Bu neo-muhammedi gençleri kendi sapık fikirleriyle baş başa bıraktıktan sonra, caminin içerisine doğru hızlı ama kısa adımlarla yürüdüm. Tekbir getirdim, ellerimi tıpkı bir radikal gibi bağladım ve ardından namazımı tatil-i erkan üzere kıldım. Normalde tadil-i erkan üzere kılardım. Ama namazdan hemen önce telefonumu sesini kapatmak için çıkartıp, bir Müslümandan, Erkan hocanın dersini tatil ettiğini bildiren mesajı almıştım. Namazda da aklımdan gitmedi tabi ki sevgili günlük. "Keşke camiye girerken beynimin şuur dışındaki her parçasını ayakkabılığa koyabilsem" diye de iç geçirmedim değil. Kapıya "çorapsız girmeyiniz" yazacaklarına böyle bir not koymalılar bence. "lütfen namazda aklınız başka yerlerde olmasın, sadece ağzınızdan çıkanların anlamlarını düşünün yeter, eğer arapça bilmiyorsanız hiç olmadı gidin bir bakın fatiha ne anlama gelir, Allahu ekber ne demektir, uyarması bizden, sonuçta yüce Allah Kuranda; 'o namaz kılanların vay haline' buyurmuyor mu, "hiç akletmez misiniz' buyurmuyor mu, televizyon izlediğinizin yarsı kadar düşünseniz var ya…" Evet ya işte bu, bunu mail olarak diyanete göndermeliyim. Direk imama söylersem, "ben de emir kuluyum, önce memur sonra imamım" diyebilir, Mehmet Görmez belki halden anlar. Bir de şey derim; "iyi de peygamber de camiye çorapsız girermiş." Evet evet, bunu yapmalıyım, bunu kesin yapmalıyım.

Gel gelelim tatil-i erkan saatinde neler yaptığıma, e heralde tatil yapmadım. Müslümanın tatili mi olurmuş. Hem tatil ve atalet kelimeleri aynı köktendir, kökten konformist söylemdir (Emekli aksakallı amca sağolsun, her an söylediklerinden müstefid olmaktayım). Boş vaktimde yaptığım şey ne olabilir, tabi ki en sevdiğim şey, kütüphaneye gidip saatlerce kitap okumak (falan olsaydı iyi olurdu sahiden). Güneş tepelerin ardından olmasa da Mecidiyeköy'deki iri iş merkezlerinden birinin ardından batıncaya, ay çıkagelinceye kadar saatlerce kitap okumak (filan olsaydı süper olurdu hakkaten, hep özenmişimdir). Akşama az kaldı, ikindinin göbeğindeyim, yürümeye başladım eve doğru. İkindi vakti evrenin en sevdiğim halidir, haleti ruhiyemin efsanevi favorisidir. Etraf en anormal halini alır, ne görürsem göreyim sinirlerim yatışır. O an elime geçme günlükçüğüm, endorfin hormonlarım maximum düzeyde çalışmakta, ve sinir katsayılarım minimize olmaktadır. 1-2 saat evvel temaşa ettiğim başı örtülü eşcinseller bile beni şaşırtamaz (Eşcinselin başı örtülüsü de çıktı ya, artık güneş batıdan doğsa, doğudan batsa yeridir). Tesettürün modası çıksa, yaşlı bir amca yanından geçerken üzerimdeki "islami" kıyafeti umre entarisi zannetse, ve hatta 40 larında bir abey; "sizin yaşınızdayken biz de böyleydik hey gidi hey, sizi de görücez" diye alaylı alaylı gülümsese bile kızamam bu saatlerde. Her türlü gayri islami düşünce kırıntısından iğrenesim gelir, iğrenirim ama yine de kızmam, kızamam.

Bu saatler ilginçtir sevgili günlük. Günün bu anlarında zihnimin derinliklerinde önce bir taş atılır, sonra kırk akıllı bakınır, taş seker, taşı atan ye'se kapılır, bazı şeyler değişir, seçim zamanı gelir, oylar verilir, iktidarlar kurulur, "milli" eğitim bakanlığı da kurulur, andı(mız) okunur, askere gidilir, üniformalar giyilir, sonra yine oylar verilir, bir militan geberir, birilerine üç-beş ayar verilir, 24 ayar takılır, ramazansa sofralar kurulur, israfın dibine vurulur, sonra yine oylar verilir, bir mazlum unutulur, bir şehit ağlar, bir gazi elindeki maşayla sinirinden böğrünü dağlar, önce Bilal unutulur, sonra Metin Yüksel ölür, ardından bir devlet kurulur, bir taş atılmaz, ümmet can evinden vurulur, biri kapitalist olur, biri sosyalist, biri Kemalist ve biri de neoliberal. Müslümanlar değişir, Müslümanlar dönüşür, en açık ifadesiyle Müslümanlık pert olur, ama yine de ikindi vaktinde kimselere kızamam günlükçüğüm. Ağlarım, hırsımdan delicesine ağlarım. Dedim ya iğrenirim kirden pasaktan ve dahi paslanmaktan, fakat endorfin seviyem müsaade etmez cihad bayrağını göklere dikmeme. En fazla iğrenirim işte, başı örtülü eşcinselden iğrendiğim kadar hem de. Utancımdan bir marş söylerim kendi kendime ve günlük efendi ben yine unutulurum, günlük tutamam ben, arada bir öylece avunurum…

* Biz eskiden klavye mücahidiydik, sonra işte zamanla iktidara ve bizden farklı olan herşeye sallaya sallaya klavye müteahhiti olduk. Dayanılmaz hafifliklere kendimizi kaptırmaya bir süre daha devam edersek klavye müsaiti falan da olabiliriz. Öyle şeyler…

Not: Günlük Fuat'ın değil, bir radikalin. Kendisi son derece itidalli birisidir. Bu böyle biline…

(genel yayın yönetmeninin notu, falan olsaydı iyi olurdu sahiden)

devamı arka sayfada...

İYİ BARİ. FAZLA UZATMA AMA...
HEHE. ASLAN ABİM.
ÇOK KRAL ADAMSIN ABİ HE.
TAMAM, HAYDİ ÇABUK.
SOKAK SERSERİSİ, YETKİYİ BİR ANLIĞA OLSUN ELİNE GEÇİRİNCE KAPLAN GİBİ DİKİLİYOR, SESİNE EN ERKEKSİ VE SERT TONLARI KATARAK HAYKIRIYOR,
RAHAYYT! HAZ'ROOLLL...
HAHAHAHAA!!!
ALKIŞ, KAHKAHA, GIRGIR, KIYAMET...
HELAAAL!
BRAVOO!
HELAL OLSUN!
HEHEE ASLANLARIM BENİM!
BİZİMKİLER BU KÜÇÜCÜK SAHTE ASKERCİLİK OYUNUNU DAHA FAZLA SÜRDÜRMENİN YERİ OLMADIĞINI ANLIYORLAR
ONLAR DA GÜLÜYOR; ÇAKTIRMADAN KALABALIĞA KARIŞIP KAYBOLUYORLAR. TOPLUM POLİSİ DE ORAYA DOĞRU YAKLAŞMAKTA ZATEN...
ŞİMDİ DİYECEKSİNİZ, "BU HADİSEYİ NİÇİN ANLATTIN EY YAZAR?"
ANLATAYIM!
FAKAT GEÇENLERDE YAPTIĞI TEZİN YÜZDE 40 İTİBARLA AŞIRMA OLDUĞU ORTAYA ÇIKINCA ORTALIK KARIŞIYOR.
TOKYO ÜNİVERSİTESİ DOKTORA TEZİNİ İPTAL EDİYOR VE ÜNİVERSİTE İLE İLİŞİĞİNİ KESİYOR.
REKTÖR JUNICHI HAMADA,
ŞOK İÇİNDEYİZ. BU İNANILMAZ BİR DURUM.
130 YILLIK TARİHİMİZDE HİÇBİR DOKTORA TEZİNİ İPTAL ETMEDİK, KİMSEYİ GÖREVDEN ATMADIK.
DİYOR.
KISA BİR ARAŞTIRMA YAPINCA NASA'NIN ASTRONOT TAKIMINA BİLE KATILDIĞI ÖNE SÜRÜLEN BU TÜRK GENCİNİN BİR HAYLİ NUMARA ÇEVİRDİĞİNİ ÖĞRENİVERİYORUZ.
NASA
ABİMİZ KISACA, KABİLİYETLİ, ÇALIŞKAN, GAYRETLİ FAKAT BİRAZ OLDUĞUNDAN FARKLI GÖRÜNMEYE ÇALIŞAN BİR TÜRK GENCİ.
2003 SPACEAN UZAY KONFERANSI'NDA BİLDİRİ SUNDUM." DEMİŞ, KATILIMCI BİLE DEĞİLMİŞ HALBUKİ.
JAPON UZAY FİZİĞİ DEPARTMANI BAŞKANIYIM." DİYE HAVA ATMIŞ HALBUKİ ÖYLE BİR BİRİM YOKMUŞ...
ABİMİZİN JAPONYALARDA, NASA'LARDA YAPMAYA ÇALIŞTIĞI ŞEYİN BU YAZININ BAŞINDA ANLATTIĞIM HİKAYEDEKİ HANEBERDUŞ VATANDAŞIMIZLA BİR FARKI YOK.
İNSAN GÜLEMİYOR BİLE; BURUK BİR TEBESSÜM, SONRA İNSANIN İÇİNDE BİR YERLERDE GİDEREK KOYULAŞAN, KAHVE TELVESİ GİBİ TORTULAŞAN BİR ACILIK...

Güray Süngü

Gereksiz Yazar

N'oluyo lan burda!

Kapıya bir tekme atıp, noluyo lan burda diye bağırmak istiyorum. Evet istiyorum bunu. Ve yapacağımı zannediyorum. Ne zaman? Bilmiyorum. Ama eminim bir zaman sonra olacak bu. Çünkü böyle gitmez. Gitmeyeceği açık. Gitmemesi gerektiği belli. Gidemez.

Annem geldi, elma hoşafı kaynattım içecen mi, dedi. Eşek hoşaftan ne anlar anne dedim. Annem eşeğe sor bana ne soruyosun dedi. Başımı sallarken getir ama soğuk getir, dedim. Soğuk zaten dedi. Kaynattım demişti oysa... Neyse...

Her şey ben yaşarken oldu. Hayır şiir okumuyorum. Ama her şey ben yaşarken oldu, bunu bilsin istiyorum insanlar. Ben gördüm her şeyin olduğunu. Ve şimdiye kadar burada (bulunduğum köşeyi gösteriyorum elimle şu an) durmaktan başka bir şey yapamadım.

Yapamadım değil, yapmadım. Kaybedeceğim şeylerin olduğunu sanıyordum. Daha doğrusu, kaybedebileceğimi sandığım şeylerin bana ait olduğunu sanıyordum. Şimdi ise onları kaybetmeden önce onların bana ait olmadığını anladığım için şanslı olduğumu sanıyorum. Nereden nereye.

Selim abi geldi, olum hırtlık yapma bi dergi çıkaralım dedi, nereden abi dedim, kaşlarını çattı, yok yok senle olmaz bu iş, dedi, biliyorum benle hiçbi iş olmuyo zaten dedim, acurlaşma lan hemen, ezik dedi, gitti. Arkasından baktım giderken ezik ezik...

Kapıya bir tekme ve ardından noluyo lan burda... fiyakalı.

Ağzım kurudu lan, çay içmiycez mi dedim Cezmiye. İççez dedi Cezmi, gel dergaha gidelim şurdan dedi. Ya olum kahveye gidelim ne dergahı dedim, şimdi bişey filan sorarlar dedim. Ne soracaklar, dedi. Canlandırma yaptım, çok güldük, imanın şartı kaç diyo adam, ben kaç diye bağırıyorum Cezmiye, kaçıyoruz, çok güldük. Sonra gittik dergaha. İki çay söyledik orada biri açık, keşke yalnız bunun içine etmeseydin Ayten diye mırıldandım. Çaycı amca derviş gibi söylendi, imanın şartı tek evladım, kaçma bundan dedi. Tebessüm ettim, tebessümden kaçamazsın Cezmi, çayımı karıştırma boşuna, ben şekersiz içerim.

Yaptım da sonra. Beyaz saraya gittim. Noluyo lan burada dedim. Anlamsız oldu tabi. Beyaz saray eskiden kitapçılar çarşısıydı, şimdi alt katı ruslara tekstil, üst katları iç piyasaya diş hekimliği malzemeleri pazarlıyormuş, bu konuda bilgilendirdiler beni. Beni bu konuda bilgilendirmeden önce birazcık dövdüler tabi öyle noluyo lan burda filan yüzünden, ama dayağın konumuzla alakası yok, geçiyorum hemen. Kesmedi bunlar. Duvara yazdım ben de. Feysbukta. Epey ses getirdi sorum? Toplumsal içeriğe sahip bir eylemin müsebbibi sayıldım böylece. Adam aydın insanın çelişkilerini, entellektüel kesimin kıstırıldığı köşeyi hemen de bu olayların akabinde tam da onların, yani diğerlerinin, yani ötekilerin yani ülkenin yarısının cahil dili ve yabani tepkisiyle ifade ederek fevkalade ironik bir eylem vasıtasıyla kandırılmış bünyelerin titreyerek kendilerine dönmesi için... daha uzuyordu duvarıma yazdığı mesaj, profilinde elindeki elmayla objektife gülümseyerek varlığı ve yokluğu eşyanın mayhoşluğunda sorgulayan güzel bayanın. Altına cevap girdim.

Çok doğru tespitler.

Cezmi görmüş mesajı. Selim abinin duvarına yazmış. Selim abi like etmiş altına. Anneme söyledim ben de, anne dedim, Selim abi like etmiş altına dedim. Töbe, dedi, eşek kadar adam dedi. Ya, dedim, hoşaf getircen mi dedim. Eşek hoşaftan ne anlar demedi, anne sonuçta.

Selim abi iyi adam yine de. Mümtaz abi gibi değil. Mümtaz abi de iyi bi adam aslında. Neyse, Ayten'in konuyla alakası olmadığı için şu an aklımdan onu geçirmem çok saçma. Mümtaz abinin kızı olması hasebiyle filan diyerek yırtamam da, aslında yırtarım da, gerek yok. Kendimi iyi kandırabilirim velhasıl.

Velhasılı gitmedi buraya diye not düştüm altına, sonra bi ara düzeltirim filan diye. Cezmi görmüş herhalde, o da not düşmüş altına, 'buraya gidilmez zaten, buraya gelinir, feysbuk yazarı.' Alındım doğrusu.

Akıllı ol diyor bana Mümtaz abi. Eskiden imanlı ol derdi. Geçen gün Selim abiye sordum, hayattan filan konuşuyorduk, reel madrid barsalonayı barsalar mı, morinyo mariyuana içiyor mudur saire şeyler. Abi dedim, bu Mümtaz abi bir tuhaflaştı mı yoksa bana mı öyle geliyor dedim.

Cezmi iyi ki yoktu, bir tuhaflaşmak nedir, tvitır yazarı, biraz tuhaflaşmak desene adam gibi derdi.

Yok olum onun sadece rengi açıldı biraz dedi. O sırada Mümtaz abi siyah takım elbisesiyle siyah linkolnünün önünde duruyor ve ayfon vasıtasıyla afyondaki adamlarına talimat yağdırıyordu. Orada yıkanması gereken bir vekil varmış, öyle duydum.

Aslında burayı biraz sıktım, biz kahvede oturuyorduk, Mümtaz abi artık mahallelimiz değil, taşındı çoktan ama babasını ziyarete geliyor arasıra, babasının kapısının önünde dikiliyordu, babası yine bunu eve almamıştı, tuhaf adam babası, gül yetiştiriyormuş diyorlar, ben bilmem, neyse, elinde de telefon vardı, ayfonla afyonla konuşması meselesi tamamen yaratıcı yazar şeysi, Cezmi buna da birşey desin de görelim.

Ben baktım tabi mümtaz amcaya öyle aval aval. Nasıl rengi açıldı ya dedim. Adam bayaa aynı adam işte. (biraz semirmişti gerçi. Pek aynı değildi.)

Öyle değil olum o artık beyazlardan dedi. Çok fena bir titreme geldi o an içime. Çocukluğum boyunca seyrettiğim bütün kovboy filmlerinde kötü olarak gösterilen yerlilerin tarafını tutan bir faniydim nihayetinde, o naif ve kahraman beyazlara ısınamamıştım hiç. Gerçi biraz saçma da geldi, ne beyazı ne yerlisi, burası teksas değil filan gibi yarım ama anlamlı cümleler dolaştı dimağımda. Yine de sustum, bişey demedim. Başımı salladım çok bilmiş çok bilmiş, vay lavuk diyormuşum gibi içimden.

Akşamında Cezmi geldi kahveye. Selam kelam ardından tepeden tırnağa bir süzdü beni. Sana iş bulalım oğlum böyle olmaz, dedi. Başımı salladım geçiştirmek için. Bu Cezmi de iki güne kalmaz beyazlar diye geçirdim içimden, sonra bir kahkaha patlattım. Ne dediğimi ben bile bilmiyordum ama hoşuma gitti. Cezmi şaşırdı tabi, ne iş yaptı eliyle. İyi dedim, ne diyeyim. Selim abiyle takıldık, kıral adam dedim dudağımın ucundan. Tabi dedi Cezmi, feysbuk frendi sonuçta dedi. Bir daha güldüm, o da güldü. Böyle.

Gece evde uyku tutmadı. Feyse girdim. Aytenin duvarına erkekler ağlamaz ayten erkekler ölür yazasım geldi. Tuttum kendimi. Geçenlerde fotoğrafına yorum yaptım diye beni arkadaşlıktan çıkarmıştı. Tekrar arkadaş listesine dahil etmesi için çok süründüm. Bir moda dergisi çıkaracaklarmış, bir medya kuruluşu önayak olmuş. Medya kuruluşlarından sadece önayak olur zaten ayten, Allah dert verip de derman aratsın sana. Çok kinlendim. Gerek yok. Uyuyayım ben.

Mümtaz abi yine babasının kapısının önünde dikiliyordu. Siyah linkolnü parıldıyordu öte yandan. Gönendim, özendim, içim geçti, hatta içim göçtü. Nolucak ki dedim, gideyim yanına.

Selam Mümtaz abi dedim. Öyle bir döndü ki bana, dönerken saçtığı kibir gözüme kaçtı. Üstelik cevap da vermedi. Belki de veremedi. Çünkü telefonu çaldı. Çünkü Mümtaz abi çalan telefonunu açtı. Yıkanacak vekil yıkanmıştı. Toki moki, kiptaş miptaş, tuğla çimento kabilinden sözler sarfedildi ayfona. Dinlemedim tabi ben, sağa sola bakındım. Sonra umudu kesip döndüm kahveye yürüdüm. Selim abi kahvenin kapısında oturmuş sigara tellendiriyordu.

Abi dedim, niye almıyo bu adam Mümtaz abiyi eve. Sırıttı selim abi. Gül yetiştiriyor olum adam, dedi. Haa, dedim, anlamadım ama anlamış gibi yaptım. Anlamadığımı anladı tabi Selim abi. Oku biraz blog yazarı, dedi. Abi yapma yav, sen de cezmi gibi konuşma dedim. Sırıtmaya devam ediyordu, kalktım sinirle.

Nereye gitsem? Cezmi dergahtadır. Onu alsam ordan. Sonra? O beni alsa buradan. Sonra?

Cezmiyle akşam buluştuk, ben dergaha gitmedim, akşama kadar sürttüm orda burda. Köşede takılıyorken akşama doğru geldi cezmi. Çöktük kaldırıma. Konuşmadık bir süre. Mümtaz abinin lincolnü göründü o sırada. Adam umudu kesmişti herhalde, gidiyordu. Ama önümüzde durdu. Arka camı açıldı. Mümtaz abinin suratı belirdi açılan camın ardında.

"Selam gençler, aylaklığa devam mı?" dedi. Ben hemen toparlandım. Sırıttım yavşakça.

"Napalım abi, iş güç yok, bir abimiz elverse diye bekliyoruz," dedim. İyi dedim. Bu kadar girişimci olabileceğimi bilmiyordum helal olsun bana. Tabi o sırada böğrüme cezminin dirseğini yiyiverdim birden.

"Ne diyosun olum sen?" diye çıkıştı bana. Şaşırdım. Sonra mümtaz abiye döndü.

"Hadi abicim sen git işine gücüne, ihale filan kap, kafa ütüleme burda..."

Çüş dedim içimden. Hiddetle döndüm Cezmi'ye. Mümtaz abi o sırada camını kapatmış, şöforünün omzuna dokunmuş, şoförü gaza basmış, dörtbin motorlu linkoln tozu dumana katmıştı bile.

Ulan sen benim müstakbel kayınpederime ne dedin öyle filan diyecektim ki tam, lafı yapıştırdı Cezmi.

"Ayten sana bakmaz." Tökezledim aniden. Biliyorum, çünkü o güzel ben çirkinim.

"Yok," dedi Cezmi, düşüncelerimi okumuş gibi. "O beyaz, sen zencisin. Üstelik sen, bir gün beyazlardan olma ümidi besleyen aptal bir zencisin. Şu an zenci olduğun için acı çekiyorsun ama bir gün beyazlardan olursan, zenciliği de zencileri de unutacak, rezil bir hayat süreceksin." Dediklerinden bir şey anlamadım, ne zencisi ne beyazı.

"Senin kafan mı güzel olum, ne zencisi lan?" dedim.

Güldü Cezmi. "Oku biraz blog yazarı." dedi alay eder gibi. Bak şimdi de bu. Kızıyorum ama. Ama anladı galiba hiçbirşey anlamadığımı. Bu yüzden anlattı bana. Neyi mi?

Bu ülkenin beyazlarını. Beyaz etin beyaz şarapla yenebileceği eğitimini alan omzu kalabalıkları (ki bu onu ifadesi değil, şu an Arizona'da yaşayan efelerin efesi bir adamın lafıymış, o adam seksenli yıllar İslamcı genç kuşağın hikayesini yazan adammış, hikayenin kahramanı adam hikayenin kahramanı kıza, hikayenin sonunda evlenme teklifi kız tarafından kabul edilince, saçların ne renk senin diye sormuş, hikaye öyle bitmiş, bu finalin bu günün insanına ne söylediği ortadaymış), en iyi arabalara binip, en iyi evlerde oturup, en iyi okullarda okuduğu için, sokağın çamuru ayakkabılarına bulaşmadan, ülkenin ve ülke insanlarının kaderini tayin etme yeterliliğini kendilerinde bulanları, iki tane formülü arka arkaya yazabildiği için koyun güden adamlardan daha değerli bir can taşıdığını sananları, yediği etin sosundaki terbiyenin insanın içindeki terbiyeden daha değerli olduğuna inananları, ezber edilmiş çakma nezaket kurallarının adab olduğunu düşünüp, yandan yemiş adablarıyla evlerinde ayakkabılı ayaklarına eklemli bacaklarını üstüste atarak televizyon seyrederken, sofrasındaki zeytini ağaçlardan toplayan nasırlı elli adamların burnuna sokulan mikrofonlara "bu yıl cumhuriyetin kuruluşunun kaçıncı yılı" uzman sorularına verdikleri aptalca cevaba gülenleri, falanları ve filanları anlattı. Bu fena değildi. Umurumda da değildi. Onların hepsinin Allah cezasını versindi ama daha fenasını da anlattı.

Dedi ki, bir zamanlar bunların tahakkümü altında yaşam mücadelesi verenlerden bir kısmı şimdi Allah zengini sever bayraklarıyla tacirlik yapıyorlar. Güzel yaşamak bizim de hakkımız, biz de ne nerede yenir, nerede nasıl giyinilir konularında uzmanlar yetiştirmeliyiz diyorlar. Efendiliğe yükseldiği zaman kölelikten kurtulunacağını sanan ziyan vadisi fertlerinin safına geçiyorlar. Ama böyle yaparak görüyorsun ki babalarının gül yetiştirdiği bahçeye bile giremiyorlar.

Anlattı da anlattı. Rengi açılanları. Sonra ne mi oldu. Anladım. Mevzu açıktı ve anladım. Şimdi?

Kapıya bir tekme atıp, noluyo lan burda diye bağırmak istiyorum. Evet istiyorum bunu. Ve yapacağımı zannediyorum. Ne zaman? Bilmiyorum. Ama eminim bir zaman sonra olacak bu. Çünkü böyle gitmez. Gitmeyeceği açık. Gitmemesi gerektiği belli. Gidemez. Ben yapamazsam da farketmez, birileri yapacak. Birileri bir gün, kapıya tekmeyi basıp, noluyo lan burda diyecek. O zaman herkes elindeki işi bırakacak. Herkes o tarafa doğru bakacak. Şaşkın ve korkuyla ve bu kadar mıydı yani, bitti mi, oysa hiç bitmeyecek gibi gelmişti bize diyerek bakacak. Ve sonra sıra sıra dizilecek. Ve sıra sıra dizildikten sonra bekleyecek. Sorgu sırasının kendisine gelmesini.

KARTON Piyer

Suavi Kemal Yazgıç

BEYAZ TÜRK OLMAK İÇİN TIBBÎ ÇÖZÜMLER

Her soruna bir çözüm bulan, bulduğu her çözümle iki yeni hastalığa vesile olan modern tıp, Beyaz Türk olmak için yanıp, tutuşan biz kara kafalı Türkleri de ihmal etmedi. Kalp, beyin ve estetik cerrahların işbirliği ile bedelini ödeyen herkes beyaz Türk olabilecek. Ne de olsa Hipokrat Yemini ile donanmış bir cemaat idi tıp camiası. Henüz Beyaz Türk Hapı yahut Beyaz Türk Şurubu icat edilmiş değil. Ancak bir dizi zorlu ameliyatı göze alabilirseniz siz de Bembeyaz bir Türk olabilirsiniz. "Beni Türk cerrahlarına emanet edin" diyen Türklerin şimdiden uzun bir kuyruk oluşturacağı kanaatindeyim.

Kalp ameliyatı: Göğüs kafesiniz kesilecek. Kalbiniz sökülüp yerine kâfi miktarda beton dökülerek siyah renk bir "Beyaz Türk" mührü vurulacak. Daha sonra göğüs kafesiniz esli haline getirilip, kapatılacak. Böylece "kalp çarpıntısı, vicdan hışırtısı" derdinden ilelebet kurtulacaksınız.

Beyin ameliyatı: Kafatasınız sökülüp, beyniniz alınacak yerine bulaşık süngeri takılacak. Böylece gerçekten ciddi olan hiçbir şeyi ciddiye almanıza gerek kalmayacak. "Akletmez misiniz?" diye soran Kitap ile temasınız sıfırlanacak. Alna takılan bir aparat ise secde etmeyi imkânsız hale getiriyor.

Dil ameliyatı: Kolayca yalan söyleyebilmesi verdiği sözü tutmaması için dile özel bir çip yerleştirilir.

Kulak ve göz ameliyatı: Beyazlaşmak için kulaklar ve gözler civa ile doldurulur. Gözlerin "civa" ile dolu olduğunun belli olmaması için son model pahalı ve aynalı camlı bir güneş gözlüğü müessesenin promosyonu olarak hastaneden taburcu olanlara hediye ediliyor.

Bu noktada tek korkum var. Peki, her isteyenin Beyaz Türk olabildiği bir zamanda "esmer" kalmakta inat edenlerin hali ne olacak? Mesela yeni Beyaz Türkler eski renktaşlarını taşlayacak mı? Andıçlayacak mı? Yoksa "zorla" beyaz Türk mü yapacaklar?

Bu soruların cevapları ise elbette başka bir yazının, hatta kitabın konusu.

İsmi de "Türkleri Kim Daha Beyaz Yıkar?"

Kitapçılarda ve nalburlarda ısrarla arayın. Taklitlerinden sakının…

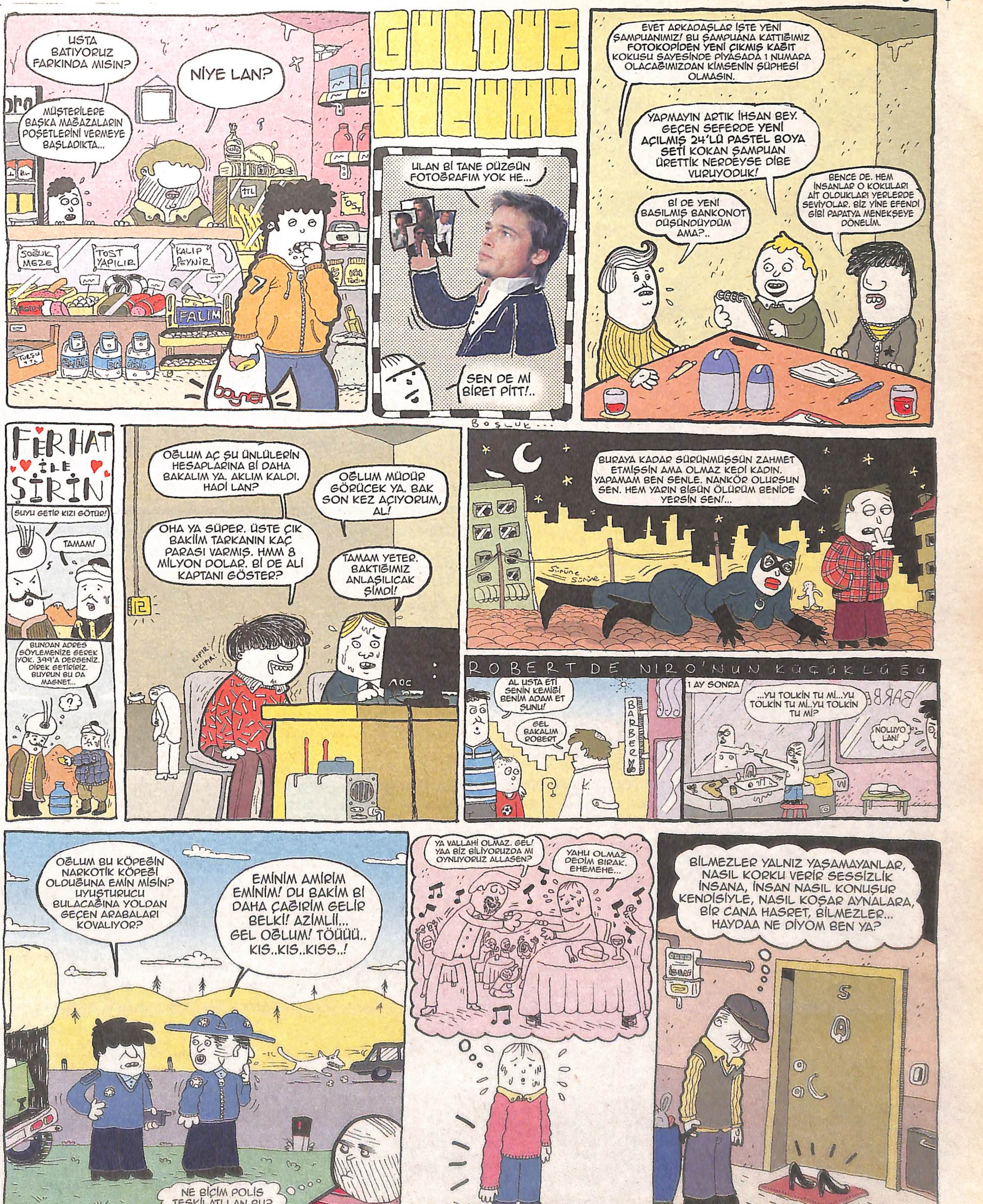
USTA BATIYORUZ FARKINDA MISIN?
NİYE LAN?
MÜŞTERİLERE BAŞKA MAĞAZALARIN POŞETLERİNİ VERMEYE BAŞLADIKTA...
SOĞUK MEZE
TOST YAPILIR
KALIP PEYNİR
FALIM
boyner
GULDUR YUZUMU
ULAN Bİ TANE DÜZGÜN FOTOĞRAFIM YOK HE...
SEN DE Mİ BİRET PİTT!..
BOŞLUK...
EVET ARKADAŞLAR İŞTE YENİ ŞAMPUANIMIZ! BU ŞAMPUANA KATTIĞIMIZ FOTOKOPİDEN YENİ ÇIKMIŞ KAĞIT KOKUSU SAYESİNDE PİYASADA 1 NUMARA OLACAĞIMIZDAN KİMSENİN ŞÜPHESİ OLMASIN.
YAPMAYIN ARTIK İHSAN BEY. GEÇEN SEFERDE YENİ AÇILMIŞ 24'LÜ PASTEL BOYA SETİ KOKAN ŞAMPUAN ÜRETTİK NEREDEYSE DİBE VURUYODUK!
Bİ DE YENİ BASILMIŞ BANKONOT DÜŞÜNDÜYDÜM AMA?..
BENCE DE. HEM İNSANLAR O KOKULARI AİT OLDUKLARI YERLERDE SEVİYOLAR. BİZ YİNE EFENDİ GİBİ PAPATYA MENEKŞEYE DÖNELİM.
FERHAT İLE ŞİRİN
SUYU GETİR KIZI GÖTÜR!
TAMAM!
BUNDAN ADRES SÖYLEMENİZE GEREK YOK. 399'A DERSENİZ. DİREK GETİRİRİZ. BUYRUN BU DA MAGNET...
?
OĞLUM AÇ ŞU ÜNLÜLERİN HESAPLARINA Bİ DAHA BAKALIM YA. AKLIM KALDI. HADİ LAN?
OĞLUM MÜDÜR GÖRÜCEK YA. BAK SON KEZ AÇIYORUM, AL!
OHA YA SÜPER. ÜSTE ÇIK BAKİM TARKANIN KAÇ PARASI VARMIŞ. HMM 8 MİLYON DOLAR. Bİ DE ALİ KAPTANI GÖSTER?
TAMAM YETER. BAKTIĞIMIZ ANLAŞILICAK ŞİMDİ!
KIPIR KIPIR
BURAYA KADAR SÜRÜNMÜŞSÜN ZAHMET ETMİŞSİN AMA OLMAZ KEDİ KADIN. YAPAMAM BEN SENLE. NANKÖR OLURSUN SEN. HEM YARIN BİGÜN ÖLÜRÜM BENİDE YERSİN SEN!...
Sürüne Sürüne
ROBERT DE NIRO'NUN KÜÇÜKLÜĞÜ
AL USTA ETİ SENİN KEMİĞİ BENİM ADAM ET ŞUNU!
GEL BAKALIM ROBERT
BARBER
1 AY SONRA
...YU TOLKİN TU Mİ...YU TOLKİN TU Mİ..YU TOLKİN TU Mİ?
NOLUYO LAN!
OĞLUM BU KÖPEĞİN NARKOTİK KÖPEĞİ OLDUĞUNA EMİN MİSİN? UYUŞTURUCU BULACAĞINA YOLDAN GEÇEN ARABALARI KOVALIYOR?
EMİNİM AMİRİM EMİNİM! DU BAKİM Bİ DAHA ÇAĞIRIM GELİR BELKİ! AZİMLİ... GEL OĞLUM! TÖÜÜÜ.. KIS..KIS..KISS..!
NE BİÇİM POLİS TEŞKİLATI LAN BU?
YA VALLAHİ OLMAZ. GEL! YAA BİZ BİLİYORUZDA MI OYNUYORUZ ALLASEN?
YAHU OLMAZ DEDİM BIRAK. EHEMEHE...
BİLMEZLER YALNIZ YAŞAMAYANLAR, NASIL KORKU VERİR SESSİZLİK İNSANA, İNSAN NASIL KONUŞUR KENDİSİYLE, NASIL KOŞAR AYNALARA, BİR CANA HASRET, BİLMEZLER... HAYDAA NE DİYOM BEN YA?

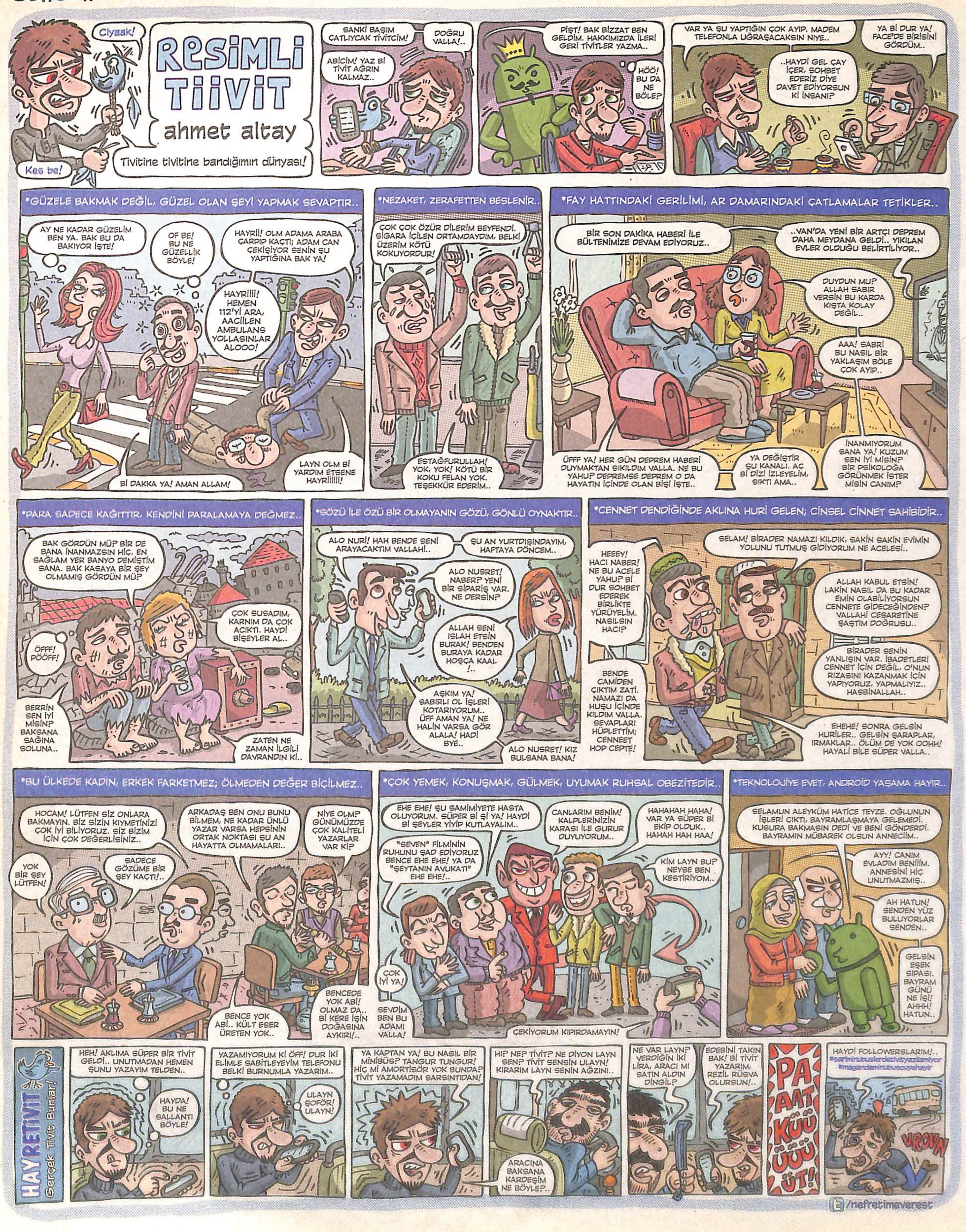
Ciyaak!
Kes be!
RESİMLİ TİİVİT
ahmet altay
Tivitine tivitine bandığımın dünyası!
SANKİ BAŞIM ÇATLIYCAK TİVİTCİM!
DOĞRU VALLA!..
ABİCİM! YAZ Bİ TİVİT AĞRIN KALMAZ..
PİŞT! BAK BİZZAT BEN GELDİM. HAKKIMIZDA İLERİ GERİ TİVİTLER YAZMA..
HÖÖ! BU DA NE BÖLE?
VAR YA ŞU YAPTIĞIN ÇOK AYIP. MADEM TELEFONLA UĞRAŞACAKSIN NİYE..
..HAYDİ GEL ÇAY İÇER, SOHBET EDERİZ DİYE DAVET EDİYORSUN Kİ İNSANI?
YA Bİ DUR YA! FACE'DE BİRİSİNİ GÖRDÜM..
*GÜZELE BAKMAK DEĞİL, GÜZEL OLAN ŞEYİ YAPMAK SEVAPTIR..
AY NE KADAR GÜZELİM BEN YA. BAK BU DA BAKIYOR İŞTE!
OF BE! BU NE GÜZELLİK BÖYLE!
HAYRİİ! OLM ADAMA ARABA ÇARPIP KAÇTI; ADAM CAN ÇEKİŞİYOR SENİN ŞU YAPTIĞINA BAK YA!
HAYRİİİİ! HEMEN 112'Yİ ARA, AACİİLEN AMBULANS YOLLASINLAR ALOOO!
Bİ DAKKA YA! AMAN ALLAM!
LAYN OLM Bİ YARDIM ETSENE HAYRİİİİİİ!
*NEZAKET, ZERAFETTEN BESLENİR..
ÇOK ÇOK ÖZÜR DİLERİM BEYFENDİ. SİGARA İÇİLEN ORTAMDAYDIM, BELKİ ÜZERİM KÖTÜ KOKUYORDUR!
ESTAĞFURULLAH! YOK, YOK! KÖTÜ BİR KOKU FELAN YOK. TEŞEKKÜR EDERİM..
*FAY HATTINDAKİ GERİLİMİ, AR DAMARINDAKİ ÇATLAMALAR TETİKLER..
BİR SON DAKİKA HABERİ İLE BÜLTENİMİZE DEVAM EDİYORUZ..
..VAN'DA YENİ BİR ARTÇI DEPREM DAHA MEYDANA GELDİ.. YIKILAN EVLER OLDUĞU BELİRTİLİYOR..
DUYDUN MU? ALLAH SABIR VERSİN BU KARDA KIŞTA KOLAY DEĞİL..
AAA! SABRİ BU NASIL BİR YAKLAŞIM BÖLE ÇOK AYIP..
ÜFFF YA! HER GÜN DEPREM HABERİ DUYMAKTAN SIKILDIM VALLA. NE BU YAHU? DEPREMSE DEPREM O DA HAYATIN İÇİNDE OLAN BİŞİ İŞTE..
YA DEĞİŞTİR ŞU KANALI. AÇ Bİ DİZİ İZLEYELİM, SIKTI AMA..
İNANMIYORUM SANA YA! KUZUM SEN İYİ MİSİN? BİR PSİKOLOĞA GÖRÜNMEK İSTER MİSİN CANIM?
*PARA SADECE KAĞITTIR, KENDİNİ PARALAMAYA DEĞMEZ..
BAK GÖRDÜN MÜ? BİR DE BANA İNANMAZSIN HİÇ. EN SAĞLAM YER BANYO DEMİŞTİM SANA. BAK KASAYA BİR ŞEY OLMAMIŞ GÖRDÜN MÜ?
ÖFFF! PÖÖFF!
ÇOK SUSADIM, KARNIM DA ÇOK ACIKTI. HAYDİ BİŞEYLER AL..
BERRİN SEN İYİ MİSİN? BAKSANA SAĞINA SOLUNA..
ZATEN NE ZAMAN İLGİLİ DAVRANDIN Kİ..
*SÖZÜ İLE ÖZÜ BİR OLMAYANIN GÖZÜ, GÖNLÜ OYNAKTIR..
ALO NURİ! HAH BENDE SENİ ARAYACAKTIM VALLAHİ..
ŞU AN YURTDIŞINDAYIM, HAFTAYA DÖNCEM..
ALO NUSRET! NABER? YENİ BİR SİPARİŞ VAR. NE DERSİN?
ALLAH SENİ ISLAH ETSİN BURAK! BENDEN BURAYA KADAR HOŞÇA KAAL!..
AŞKIM YA! SABIRLI OL İŞLERİ KOTARIYORUM.. ÜFF AMAN YA! NE HALİN VARSA GÖR ALALA! HADİ BYE..
ALO NUSRET! KIZ BULSANA BANA!
*CENNET DENDİĞİNDE AKLINA HURİ GELEN; CİNSEL CİNNET SAHİBİDİR..
HEEEY! HACI NABER! NE BU ACELE YAHU? Bİ DUR SOHBET EDEREK BİRLİKTE YÜRÜYELİM. NASILSIN HACI?
SELAM! BİRADER NAMAZI KILDIK, SAKİN SAKİN EVİMİN YOLUNU TUTMUŞ GİDİYORUM NE ACELESİ..
ALLAH KABUL ETSİN! LAKİN NASIL DA BU KADAR EMİN OLABİLİYORSUN CENNETE GİDECEĞİNDEN? VALLAHİ CESARETİNE ŞAŞTIM DOĞRUSU..
BENDE CAMİDEN ÇIKTIM ZATİ. NAMAZI DA HUŞU İÇİNDE KILDIM VALLA. SEVAPLARI HÜPLETTİM; CENNEET HOP CEPTE!
BİRADER SENİN YANLIŞIN VAR. İBADETLERİ CENNET İÇİN DEĞİL, O'NUN RIZASINI KAZANMAK İÇİN YAPIYORUZ, YAPMALIYIZ.. HASBİNALLAH..
EHEHE! SONRA GELSİN HURİLER.. GELSİN ŞARAPLAR, IRMAKLAR.. ÖLÜM DE YOK OOHH! HAYALİ BİLE SÜPER VALLA..
*BU ÜLKEDE KADIN, ERKEK FARKETMEZ; ÖLMEDEN DEĞER BİÇİLMEZ..
HOCAM! LÜTFEN SİZ ONLARA BAKMAYIN. BİZ SİZİN KIYMETİNİZİ ÇOK İYİ BİLİYORUZ. SİZ BİZİM İÇİN ÇOK DEĞERLİSİNİZ..
YOK BİR ŞEY LÜTFEN!
SADECE GÖZÜME BİR ŞEY KAÇTI!..
ARKADAŞ BEN ONU BUNU BİLMEM, NE KADAR ÜNLÜ YAZAR VARSA HEPSİNİN ORTAK NOKTASI ŞU AN HAYATTA OLMAMALARI..
NİYE OLM? GÜNÜMÜZDE ÇOK KALİTELİ YAZARLAR VAR Kİ?
BENCE YOK ABİ.. KÜLT ESER ÜRETEN YOK..
BENCEDE YOK ABİ! OLMAZ DA.. Bİ KERE İŞİN DOĞASINA AYKIRI!..
*ÇOK YEMEK, KONUŞMAK, GÜLMEK, UYUMAK RUHSAL OBEZİTEDİR..
EHE EHE! ŞU SAMİMİYETE HASTA OLUYORUM. SÜPER Bİ Şİ YA! HAYDİ Bİ ŞEYLER YİYİP KUTLAYALIM..
"SEVEN" FİLMİNİN RUHUNU ŞAD EDİYORUZ BENCE EHE EHE! YA DA "ŞEYTANIN AVUKATI" EHE EHE!..
CANLARIM BENİM! KALPLERİNİZİN KARASI İLE GURUR DUYUYORUM..
HAHAHAH HAHA! VAR YA SÜPER Bİ EKİP OLDUK.. HAHAH HAH HAA!
KİM LAYN BU? NEYSE BEN KESTİRİYOM..
ÇOK İYİ YA!
SEVDİM BEN BU ADAMI VALLA!
ÇEKİYORUM KIPIRDAMAYIN!
*TEKNOLOJİYE EVET, ANDROİD YAŞAMA HAYIR..
SELAMUN ALEYKÜM HATİCE TEYZE. OĞLUNUN İŞLERİ ÇIKTI, BAYRAMLAŞMAYA GELEMEDİ. KUSURA BAKMASIN DEDİ VE BENİ GÖNDERDİ. BAYRAMIN MÜBAREK OLSUN ANNECİM..
AYY! CANIM EVLADIM BENİİİM. ANNESİNİ HİÇ UNUTMAZMIŞ..
AH HATUN! SENDEN YÜZ BULUYORLAR SENDEN..
GELSİN EŞEK SIPASI. BAYRAM GÜNÜ NE İŞİ! AHHH! HATUN..
HAYRETİVİT
Gerçek Tivit Bunlar!
HEH! AKLIMA SÜPER BİR TİVİT GELDİ.. UNUTMADAN HEMEN ŞUNU YAZAYIM TELDEN..
HAYDA! BU NE SALLANTI BÖYLE!
YAZAMIYORUM Kİ ÖFF! DUR İKİ ELİMLE SABİTLEYEYİM TELEFONU BELKİ BURNUMLA YAZARIM..
ULAYN ŞOFÖR! ULAYN!
YA KAPTAN YA! BU NASIL BİR MİNİBÜS? TANGUR TUNGUR! HİÇ Mİ AMORTİSÖR YOK BUNDA? TİVİT YAZAMADIM SARSINTIDAN!
ARACINA BAKSANA KARDEŞİM NE BÖYLE?..
HI? NE? TİVİT? NE DİYON LAYN SEN? TİVİT SENSİN ULAYN! KIRARIM LAYN SENİN AĞZINI..
NE VAR LAYN? VERDİĞİN İKİ LİRA, ARACI MI SATIN ALDIN DİNGİL?
EDEBİNİ TAKIN BAK! Bİ TİVİT YAZARIM, REZİL RÜSVA OLURSUN!..
PAAT KÜÜÜÜÜÜT!
HAYDİ FOLLOWERSLARIM!..
VROVN
/nefretimeverest

Bir Beyaz Türk'ün Hatıra Defterinden

Ahmet Turan Alkan

12 Ocak...

Niçin mutsuzum günlük, niçin aradığım içsel erinci bulamıyorum sevgili ayna? Para, mevkii, aşk, hobi, iş, seyahat, şöhret herşeyim var. Güçlüyüm, yakışıklıyım (Yakışıklıyım demek hoşuma gidiyor, aslında yakışıklılığımın tartışılır bazı boyutları olduğunu ben de biliyorum, meselâ burnumun öne doğru patlıcânî bir heybetle atılım yapması önemsiz bir kusur olarak nitelenebilir; böyle şeylerle barışık yaşayamayı öğrenecek kadar iç bütünlüğüm var benim, ne demek olduğunu pek bilmiyorum ama psikologum öyle söylüyor en azından. Evet, göbek nâhiyemde, cankurtaran simidini andıran ve bütün vezni bozan bir yağ birikintisine sahibim ama onu da seviyorum ben. Herkes yakıştığını, bana olgun, erkeksi ve tecrübeli bir hava verdiğini söylüyor ki aynı kanaatteyim; keza gözlerimin kafama göre ufak ve birbirine yakın olmasını da dert etmiyorum. Dedim ya kendiyle barışık bir insanım ben; kendimi seviyorum, var mı ötesi?

Öyle şeyleri aşmışım ben defter; bir başkası tarafından pekâlâ muşmula suratlı, tipsizin biri olarak nitelenmem mümkün görünse de özgüvenim o kadar yüksek ki, önemsemiyorum bunları. Ah öyleyse niçin hâlâ huzursuz ve mutsuzum ben?

14 Ocak...

Buldum. Psikoloğum Hamza ile konuşurken yakaladım bu önemli ayrıntıyı. Hamza'nın bir psikolog olarak işe yaramadığının farkındayım; ona, sanki bana yardım edebiliyormuş, hatta psikologum olarak önemli bir görevde bulunuyormuş duygusu vermek hoşuma gidiyor. Önemsiyorum bunu ben defter. Ne yapayım, yardımsever bir insanım, iyiyim; keşke bu kadar iyi olmasaydım...

Hamza'ya derim ki hep, "Oğlum ne biçim psikologsun sen? Hamza diye psikolog adı olur mu?". Cevaben, "Ne yapayım, bizimkiler bu adı vermişler, kaldı ki ismimle barışığım kem-küm filan" Öyle isimle barışılır mı Hamza? Pehlivan mısın sen nesin? Kendisini görseniz kısa boyu- yerden yığma toparlak bir şey ama sıkı oğlandır ha. Londra'da uzmanlık yaptı geldi iki senede. Hoş çocuk, ambiyansı var kendine göre keratanın...

Ha, diyor ki Hamza, "Sendeki tatminsizlik ruhsal!" "Ulan o kadarını ben de biliyorum zaten", "Yani şey bağlamında ruhsal bir şey. Uzak atalarından gelen bir takım gensel şeysiler olabilirmiş?" Lâfa bak. Hangi uzak atalarımdan ne gelmiş olabilir ki?

Lâf!

O gitti ama, aldı beni düşünce. Babamı tanıyorsun defter, muteber tüccârlardan Hamdi İbrikçizâde. Onun babası Mısır'da İskenderiye eşrafından Terzi Mustafa Ağa, onun babası da sarayın son ibrikçibaşısı Mâruf Efendi. Ondan daha gerisini bilmiyorum. Bir araştıralım bakalım. Padişahla akraba çıkarsak yaşadık defter, mümkündür! Ha ibrikçibaşı, ha sadrazamın sol kulağı!

24 Ocak...

Tapuda mı, Nüfusta mı bir adam varmış; soyağacı işlerine bakıyormuş. Bu işi ihmâl ettik bugüne kadar, umulmadık akrabalar çıkar, canımız sıkılmasın diye. Avukatım Meto'ya talimat verdim, o adamı görevlendirsin diye. Haydi bakalım... Hamza'nın gönlü olsun diye sırf, başka bişey için değil.

4 Şubat.

Eğitim sistemi sakat azizim; herifi uzman diye nüfusa koyuyorlar, elifi görse mertek sanıyor. Herzevekilin yediği nâneye bak. Nüfus kaydımız geriye doğru 1934'de sona eriyormuş. Yani bizim pederle başlıyor herşey; adı da İbrikçizâde filan değil, Hamdi Tavasapı. Hani cezve, ibrik, hatta maşrapa olsa razıydım ama defter, istirham ederim Tavasapı diye bir soyadını kim, niçin alır kendine. Kesinlikle yanlış. Meto'ya, "Adamın bir halt bilmiyor, yanlış o bilgiler, benim dedem Mısır'ın eşrafından olması lazım" diye mesaj çektim. "Doğru olabilir; adam işin uzmanı" diye cevap geldi. Çıldırıcıim ayol!

5 Şubat

Ayrıntılar gelmeye başladı. Babam askerliğini Kızılçakçak'ta levazım bölüğünde yapmış, kayıtlara göre rençber görünüyormuş. Soyadı da doğruymuş. O dönemde soyadı kanununa göre herkesin bir soyadı alması lazım ama köylere gönderilen kafa kâğıdı defterlerinin bir kısmı boş gelince nüfus memurları veya muhtarlar kafalarına göre millete soyadı takmışlar. Hoşuna gidene, sevdiğine aslan, kaplan, yıldırım, şimşek, uçar, tutar, yılmaz, koçtürk filan; sevmediğine ise baldır, kösnü, büyükbaş, bacak, hatta davar diye yazmışlar gitmiş. Tavasapı o cümleden. Düşündüm, ismimi şık bir karvizit üzerine veya bizim yalının cümle kapısındaki zilin kenarına italikle şöyle yazılmış farzettim Osman Tavasapı... Osman Tavasapı...

Bana kaderimin en acı bir oyunu mu bu, dayanamıyorum.

16 Şubat...

İşin hakikati şöyleymiş defter. Bizim peder öyle Bahariyeli filan değil aslen Çorum'un Alacası'nın bir köyünden. Askerde tanıştığı bir arkadaşı babamı İstanbul'a çağırıyor. Bunların Karaköyde büyük hırdavat mağazaları varmış. Peder geliyor Çorum'dan İstanbul'a; yanında hanımı Döne hatun. orda getir-götür işleriyle başlamış çalışma hayatına, az biraz sermaye tutunca seyyarcılığa çevirmiş işi, sonra Kasımpaşa'da ufak bir bakkal, ardından ikinci harp esnasında bazı ortaklıklar derken yürümüş gitmiş.

Ee, İbrikçezade soyadı nerden çıktı peki?

Mahkeme kararı açıklıyor onu; ben doğmadan üç sene evvel eder Peder bey isim tashihi için mahkemeye dava açıyor. Tavasapı oluyor sana İbrikçizâde...

İskenderiye eşrafı kısmı filan, Peder'in ikinci eşi, yani benim valide Neriman hanım'ın fikri. İsim değişikliğini yaptıran da o.

Ben valideyi Osmanlı'nın Paris sefirlerinden birinin torunu biliyordum. Onun da ipliği çıktı pazara. Asıl adı Güllü, kızlık soyadı Balıksırtı.

Valide Trakya kırsalından bir kasaba kızı. Babası davavekili Hüsmen Efendi, annesi ev kızı.

Yahu defter, bizim sülalede çakma olmayan bir şey bulsam dişimi kıracağım; isyanlardayım, firarlardayım, bunalım çocuğu oldum resmen. Az önce Psikologum Hamza'ya tokat attım, sonra da kaba etine tekme savurdum. "Şifa olsun, yarasın; ben böyle şeylere aldırış etmem ki şekerim" dedi. Yüzüne de tükürecektim ama faturayı şişirir diye vazgeçtim.

22 Mart

Zenginim, meşhurum, çapkınım, yakışıklıyım şuyum buyum ama defter, kimsenin haberi olmasın, galiba gizli derdimin hicrânı ile, şöyle dört başı bayındır bir Beyaz Türk olamadan ölüp gideceğim.

Azizim, öncekileri yazmıştım. Bu araştırmacı nüfus memuru olacak alçak on gün önce bana şantaj yapmaya kalkıştı: "Annenizin köylü kızı, babanızın seyyar satıcı olduğunu İstanbul sosyetesine duyuracağım" diye. Adam 50 bin lira istiyor. Para değil, ânında veririm ama ağırıma gidiyor, kendi gerçeğini sırtında taşıyamayan bir adam olmak koyuyor bana defter. Hamza'yla terapileştik bu mevzuda. Dedi ki, "İstersen parayı ver, ağzını kapat, rahatlarsın" Dedim ki, "Para değil benim cep harçlığı ama vermeceğim işte ulan, vermeyeceğim. Bu ülkede benim gibi yüzbinlerce insan var; ben de onlardan biri olsam ne çıkar. Güllü Balıksırtı'ndan doğma, Hamdi Tavasapı'ndan olma Osman Tavasapı... Ne olmuş yani? Yaşarım bu yarayla ben, dayanabilirim, öyle asil yüreğim...

Osman Tavasapı?..

Vermiyorum ulan diye haber yolladım şantajcı alçağa. "Git bildiğin taşa vur başını, zırnık koklatmayacağım!"

4 Mayıs

Sevgili defter; günlerdir seninle ilgilenemedim. Bilsen neler oldu neler? Şantajcı alçağa "Açıklamazsan hatırım kalır" diye mesaj yollamıştım hani. Herif mafya gibi bir şeymiş be kuzum. İki gün sonra bir DVD diski geldi postayla. Takıp baktım videoyu; dallı, güllü, çiçekli bir gecekondu avlusunda iki üç esmer tenli insan konuşuyorlar. "Yanlış gelmiştir, benimle ne ilgisi var?" diye kırıp atacaktım ama bir ses devam etmemi fısıldadı kulağıma...

Bizimkiler beni meğer kimden almışlar biliyor musun defter? Mahalleden geçen kalaycıdan; ekranda konuşanlar gerçek annem ve babam. Annem ikide bir, "Osmaan bize para günder uğlum, muhtacık, böyük adam olmuşsun e mi" diye el sallıyor!

21 Mayıs

İsviçre güzel ülke. Klinik fevkalade, doktorların ne dediğini anlamıyorum ama müşfik ve anlayışlı insanlar. Burada rahatım, tedavi oluyorum. Hamza'yı kovdum, hakiki anamla babama bir ev aldım Meto aracılığı ile... rahatlar şimdi. Bana dua ediyorlarmış.

Hayırlısıyla taburcu olursam, ilk bayrama gidip ellerini öpeceğim ikisinin de...

Bu arada beyazlığımız filan kalmadı, resmen "Boztürk" olduk ama Hamza'nın dediği içsel erinç buradaymış arkadaş!

Orta yaşlı balıkçı

Serkan Kaçan+Ahmet

Kâmil Yeşil

Bir Türlü Beyazlayamayan Türk
Burhan Altıntop

Burhancığım, devamlı panik atak içindesin. Bundan dolayı ne yazacağını, nasıl yazacağını bilemiyorsun bir türlü. Etrafına almışsın İfot'u, veya seni dairelerine hapsetmiş de diyebilirsin, bir sürü dedi kodu üretiyorsun. Evet, sen mutfak işlerinden iyi anlıyorsun, yemeğin, tatlının bin bir türlüsünü bilip yapıyorsun, dikkat ettin mi bu yönünü çok seviyorlar senin. Eski mahallenden biri hakkında bir fısıltı mı çıktı, sen doğru Tahsin Beylere gidiyorsun ve hemen eğiliyorsun İfot'un kulağına. Ama iş kendi aralarına almaya geldi mi bıyık altından gülücükten başka bir şey vermiyorlar sana. O zaman "ben de Nişantaşı çocuğuyum, ben de üniversite bitirdim" demeye başlıyorsun. Görüyorsun duymuyorlar seni ve bir sitkom izliyor her zaman konuşmanı. Sen o panik atakla hemen eski defterden bir sayfa çekiyor, işine yarayan kısmı alıyor ve başlıyorsun salvo atışlara. Adını zikredeceğin kişi üstünden kalemin kaldırıldığı bir ölü kişi de olabiliyor, sana cevap vermeye tenezzül etmeyen bir bilge kişi de. Ama sen istiyorsun; illa sana telefon açılsın, cevap gönderilsin ve sen büyüyesin. Sen de bilirsin ki Burhancığım, şeytan, adı söylendikçe büyü(kle)yen bir varlıktır. Arkadaşların, eski dostların üzülürmüş fark etmez değil mi Burhancığım?

Sana bir şey söyleyeyim Burhan. Nişantaşı'nda hiç kimse trafik kazasından sonra ameliyat geçirmiş birine kümesinden topladığı bir sepet köy yumurtası göndermez. Nişantaşı'nda yaşayan birinin cenazesi Teşvikiye'den kalkar ve Zincirlikuyu'ya gitmez. Oysa Burhan Altıntoplar önce Fatih Camii'ne uğrar ve son durak olarak Eyüp'ü seçer.

Bak Burhan, sen temiz bir Anadolu çocuğusun. Senin gerçek kankaların Gafur, Sabit Efendi, Tanrıverdi'dir; bunu hiçbir zaman unutma Burhan. Senin yüzüne gülen o dergi sahibi, o moda yazarları, fotoğrafçılar, evlerinde kiraya oturduğun Tahsin Beyler var ya, sen odana girdin mi hep kaş göz ederek arkandan gülüyorlar. Onlar senin sadece kurabiyelerini, pastalarını seviyor. Bir de ara sıra şaklabanlık yaparak gülünç duruma düşme pahasına kendine güldürüyorsun ya, bayılıyorlar o zaman sana.

Bırak dedikodu etmeyi. Gafur'un mahallesinden bir şey duyarsan hemen İfot'a, Aslı'ya söyleme. Çünkü onlar bu alanda sabıkalı. Onlar, bayan arkadaşları kaza geçirince sıyrılan eteğinin fotoğrafını basan kişilerdir. Ölmüş mankenin çıplak naaşından manşet çıkaranlar bir gün seni de suçüstü yapacaklar, unutma bunu. Gafur'un mahallesi seni eleştirir ama sevdiğinden yapar bunu. Ama İfot ve çevresi kendilerini saf beyaz, seni ise kirli beyaz gördüğünden her daim tenkit eder.

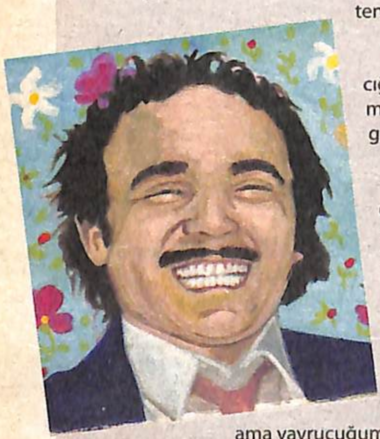

Kedi kucaklamayı seviyorsun Burhancığm, ama senin çevren köpek seviyor görmüyor musun? Aslı eve, gizli gizli köpek getiriyor.

Burhan sen bir korkaksın. Cesaretten az düşmüş nasibine. Devrimciliği de bırakmıyor, demokratlığı da kimselere vermiyorsun ama yemiyorlar işte.

Özgürlükçüsün, otokritik yapıyorsun, özellikle Gafur'un mahallesine karşı mesafelisin hatta hızını alamayınca Gafur'un kız kardeşlerine, anne-babasına ve de mahalleye verip veriştiriyorsun; ama yavrucuğum, sen CHP karşıtısın. Sen ikide bir "Allah'ım, ya rabbim" diyorsun ya, bu yetiyor senden nefret etmeleri için.

Ara sıra panik atak geçince, paranın yazısını bırakıp, turasına geçmiyor değilsin. Ama sen bunun için yoksun ki orada yaouvruuuuuuum. Sen ikide bir "Ben de Nişantaşı çocuğuyum, ben de üniversite bitirdim. Beni niye almıyorsunuz aranıza" demek için ordasın.

Sitkomlar hemen devreye giriyordur yazılarınla birlikte. Kısa boyuna filan bakıyorlardır. Hıııımmmm, diyorlardır. Bak sen şu Nişantaşı'nın yeni çocuğuna. Neler de biliyor? Vay vay, bak şu entelektüel ilgiye. Ama Paparazzi sanatçılarını bir bir takip eden Burhan olarak kalacaksın hep orada. Bakıyorum, müziğin her çeşidinden anlıyorsun. Acaba dans da edebiliyor musun? Yeni çıkan romanlar yakın takibinde zaten. Edebiyattan, şairlerin aşklarından, onlara dair uydurulmuş olaylardan da haberdarsın tabi. Sinemadan da anlıyorsun. E, anlat/yaz bakalım? Gafurlar başka neler diyor? Arkadaşlarınla neler konuştun? Biz senin kadar bilgili değiliz malûm.

Bilirim değil mi, diye cevap verirsin sen de Burhan olarak. Gaz, o gaz…

Ortalıkta bir tiyatrodur oynanıyor Burhancığım. Madem Fatih-Harbiye'den, Ya Tahammül Ya Sefer'den bir hisse düşmedi payına, hiç olmazsa gülme, çünkü anlattığım senin hikâyen. Sözlerinin o günkü köşeyi doldurmaktan öte bir işlevi yok. Görüyorsun ya bu ülkede Burhan Altıntoplar zor yetişiyor. Hem az yetişiyor hem zor.

Jacques Segula'nın gülümsettiklerini hatırlıyor musun Burhan? Hani "Segula daha beyaz yıkar" demişlerdi.

Sana Segula bile yetmez. Seni ancak teneşir paklar.

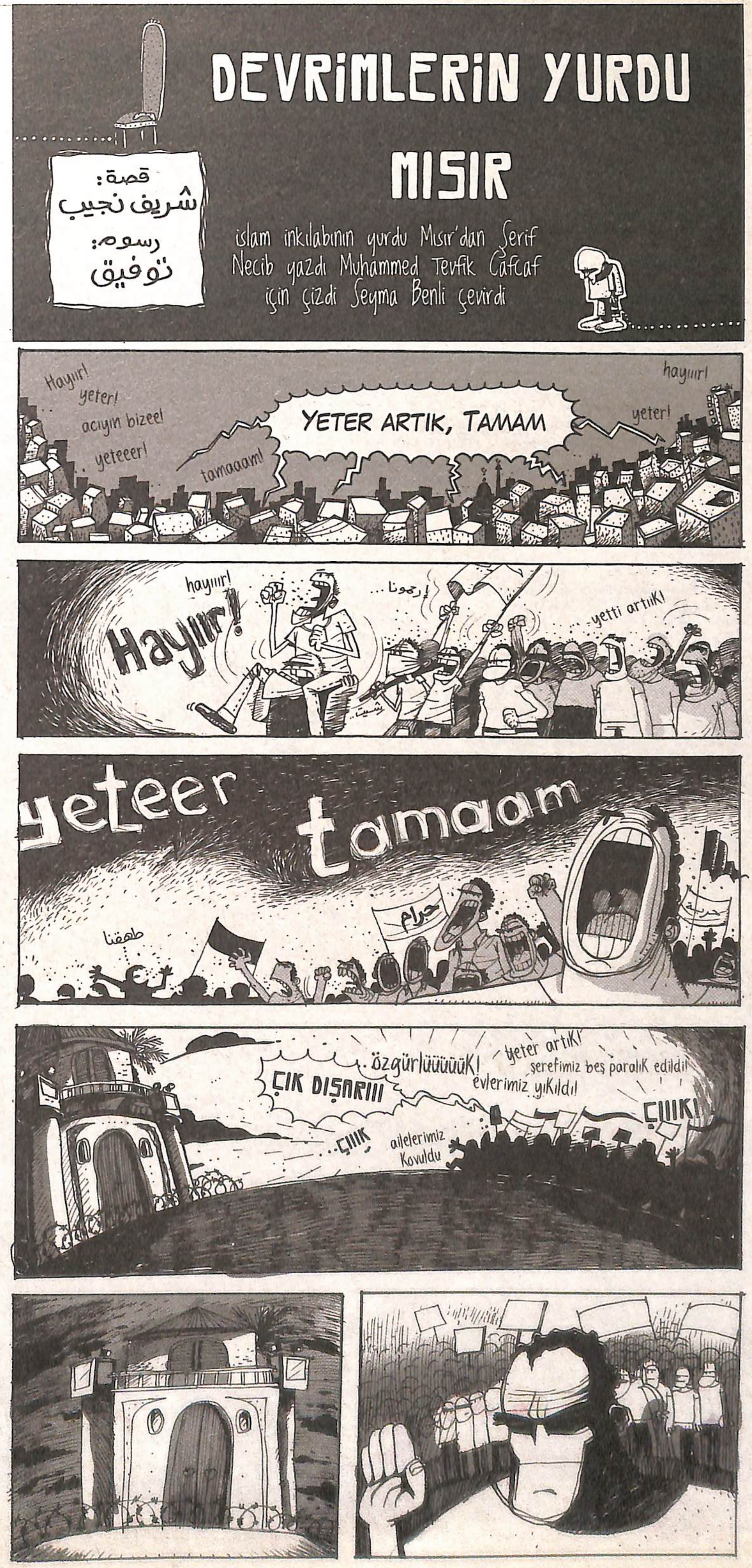

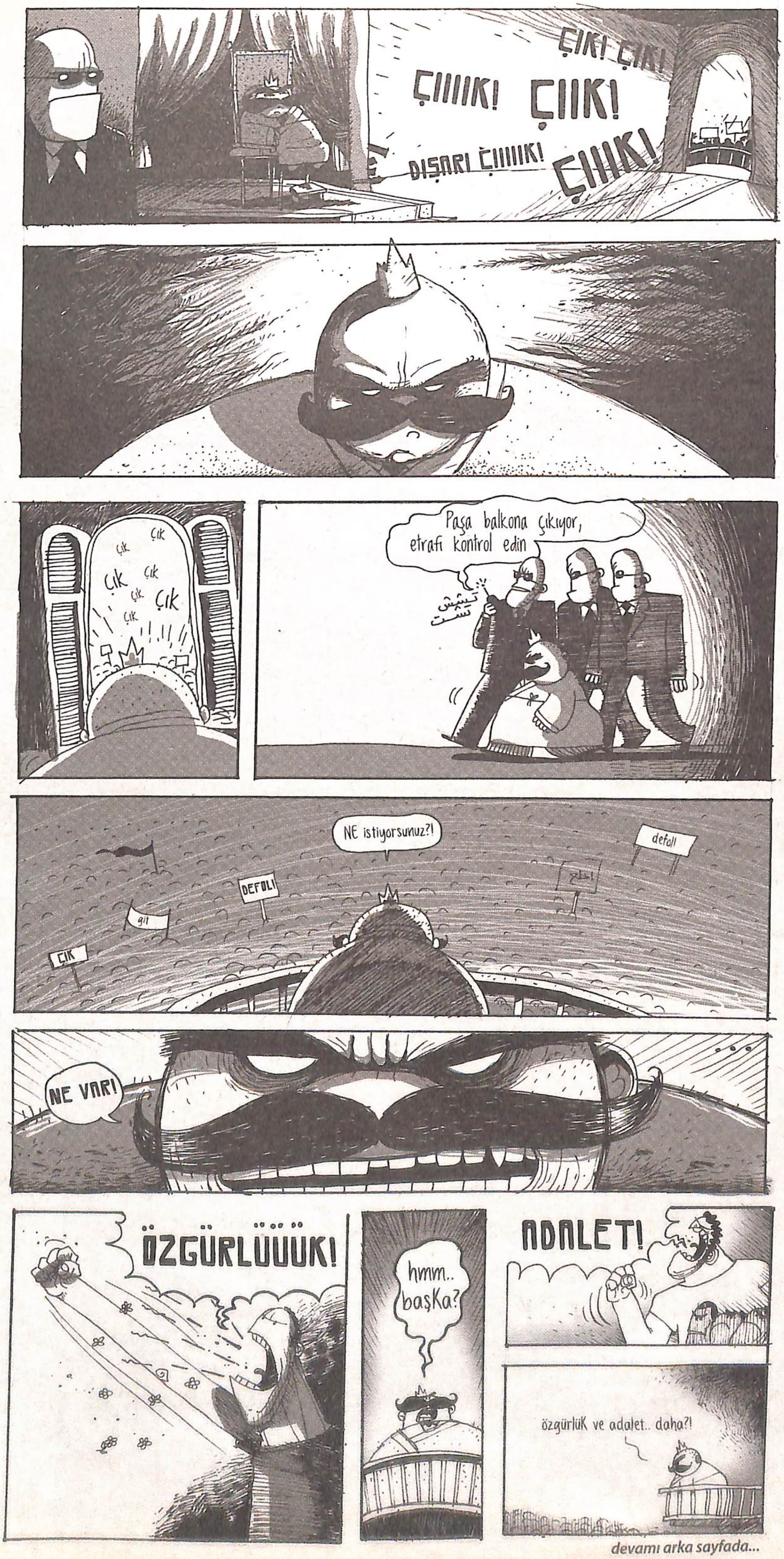

devamı arka sayfada...

Beyaz Türklerin Melezleşmemesi İçin Dikkat Edilmesi Gerekenler

• Muska haline getirilmiş NUTUKu üstünüzden banyo ederken dahi çıkarmayınız.
• BTT (Beyaz Türk Testi) de %80 den az başarı sağlamış herkesten uzak durunuz.
• Etrafınızdaki insanlardan GBT, İkametgah, 7 kuşağa kadar soy kütüğü, anne kızlık soyadının tarihçesini isteyiniz
• Soyunuzun tertemiz devam edebilmesi için zencilerden uzak durunuz, Denzel Washington bile olsa zenci zencidir!
• BTT ye sokamadığınız insanlara karşı bir sempati duyuyorsanız ama bir yandan da endişeleniyorsanız ona küçük sürprizler yaparak BTT derecesini tespit edebilirsiniz; Bir Beyaz Türkün asla kullanmayacağı kelimeler listesinden hızlı cevap vermesini sağlayacak çapraz sorguya alın onu. Örn: "benim de büyükannem …..lı." daki noktalı yere ne gelecek? Doğru cevap; türban, Yanlış cevap; başörtüsü Örn 2: onunla el ele yürürken gökyüzüne bakın ve; "hava bu kadar güzel olduğu için ….. ederim" noktalı yere geldiğinizde duraklayın, boşluğu doldursun. Doğru cevap; evrene teşekkür ederim. Yalnış cevap; Allah'a hamd ederim.
• Halloweenda en az bir sefer kabak oyma tecrübesi olmayan kişilerden uzak durunuz.
• Göstermelik olarak NUTUKu sadece taşıyan ve senede 1 sefer hatmetmeyen çakma Beyaz Türklerden uzak durunuz, bunların NUTUK muskası taşımasına da aldırış etmeyiniz.
• Beyaz Türk olunmaz Beyaz Türk doğulur! Bu sloganı asla unutmayınız, geçmişimde muasırlaşamamış insanlar olan şahıslar her ne kadar sizin gibi olmaya çalışsa da "bazı şeyler asla değişmez" "armut dibine düşer" gibi atasözlerini aklınızdan hiç çıkarmayınız.
• Beyaz Türkleri ayırt etmenin en kolay yöntemi şudur; bir Beyaz Türk asla fakir olmaz! Fakirleri fakir olduğu için sever. Fakirlere çok küçük bir meblağ verip onların gözünde iyi insan olurlar, işte bu yüzden Beyaz Türkler iyi insan olmanın en ucuz yolu olduğu için fakirleri sever fakirlikten tiksinirler.
• Soyunu melezleştirmemek için çaba harcayan bir asil kanlı olarak dikkat etmen gereken bir özellik daha; isimler! (mesela Süleyman şüpheli beyaz türktür, solu can ise beyaz türk tür) Asla Arapça, Kürtçe, Farsça isimlere sahip insanlarla birlikte olma eğer bütün testleri geçmişse ve isminden dolayı çakmışsa, isminin anlamını bilip bilmediğine bak; eğer isminin anlamını bilmiyorsa onu Şüpheli Beyaz Türkler listesine yazabilirsin, ve asla unutma bir felaket anında mesela gemiden ağırlık atılması gerekiyorsa ilk feda edeceğin bu "Şüpheli Beyaz Türkler" olmalıdır.
• Şüpheli Beyaz Türkler melezleşmen için en tehlikeli türdür! Tehlikenin farkında mısınız?
• Sen Beyaz Türksün, en asil duyguların insanısın, sakın hayvanseverlerin hepsine karşı önyargılarından arınmış olma! İnsansevmez hayvan severlerle ilgilen. Çünkü kendin kadar asilini bulamayınca çocuk sahibi olmak yerine kedi sahibi olup insanların yıııığğğğrençliklerinden bahsetmelisin. Etrafında gördüğün zürriyetsiz insansevmez hayvan severler melezleşmemek için canını dişine takmıştır.
• Ulu önderlerinin ismini sürekli sayıp ışıklar içinde yattıklarını hayal et.
• Soyunu melezleştirmek yerine yalnız başına ölüp ışıklar içinde yatacağını hayal et.

Çakma Beyaz Türkler'e dikkat

• Mahkeme koridorlarında isim değiştirme davasına yetişmek için koşmasından ayırt edilir. Erkekse düşük belli dar pantolonu kadında yüksek ökçeli ayakkabısı ve dar kısa eteğiyle bir filin ipte yürümesine denk zariflik ve titizlikle koşar. Damarlarında hissettiği beyaz türk kanına layık bir isme sahip olmak için son davaya girmesi gerekiyordur.
• Telefon konuşmalarından da tanıyabiliriz bu türü; asgari ödeme tutarını zoraki ödediği kredi kartıyla ilgili banka görevlisine dil döküyordur. İnsanların duyabileceği konumdayken son derece mağrur; "hanımefendi cümlelerinizi tane tane söyler misiniz lütfen! Sinirlenmeye başladım! Yüksek sesle ve hızlı konuşmanız beni sinirlendiriyor…", duyamayacakları yerdeyse "hanfendü haftaya p.tesi ilk ödemeyi yapiciiğğm, litfeeeeen yaaaaa" diye ağlaşmaya başlar. Cüzdanında simit parası bile olmadan arabasını değiştirme kalkar. Bankalar, krediler niye var ki başka? Borç yiğidin kamçısıdır ve üstelik Çakma Beyaz Türk kamçılanmayı sever!
• Babannesine diğer Beyaz Türklerin yanında "büyükanne" der, "büyükannem de briçte çok iyidir hah hah hah" diyerek gülümserken büyükannesinin bastonu ve duymayan kulağıyla onu yalancı çıkarmaması için ter döker.
• +"batı müziği tam benim tarzım" -"chopen nin balade larını hiçbir şeye değişmem" +"batı müziği diyoruz lan, şoparın bandlarından bize ne?" gb alakasız yanlış anlamaların baş kahramanıdır.
• Taşıma suyla değirmen döndürüleceğinin yeryüzündeki tek kanıtıdır. Hatta taşıma suyla suni göl yapıp tarıma bile başlayabilir ama tarım köylülerin işidir, o köylüleri köyde, kırmızı yanaklı gürbüz çocuklar olarak hayal eder.
• Çakma Beyaz Türk asil Beyaz Türklerin en büyük tehlikesi ve en yakınında durur. "kıymetlimissss taş atıp yorulmasın, ben bütün yobazları onun yerine döverim!" diyerek canhıraş çabalar. Gerçek Beyaz Türk ağzını açıp eleştirmeye başlamadan o Gençliğe Hitabeyi bitirmiş Gençliğin Cevabı kısmını yarılamıştır.
• Fakirdir, fakirlikten nefret eder. Dedesi köydedir, köylülerden nefret eder. "deden vefat etmiş kıtır su, cenazeyi nereye defnettiniz?" +"ışıkların içinde yatıyooor" –"yok onu demedim, mezarlık nerede yani?" +"köye ay pardooon köy demişim, naturel bir ortam olsun istedi, naturel bir alana gömüldü. :/"
• En yüksek topuklu ayakkabı en kısa etek onu en asil kanlı en beyaz hatta Bembeyaz Türk yapacak diye hayaller kurup biricik mabedi olan AVMlere koşar. İndirimleri takip etmek sayısal zekasını, indirim zamanları mağaza mağaza dolaşmak empati yeteneğini, alacağı ürünü kendisinden daha önce eline geçiren birinden o ürünü almak ikna kabiliyetini arttırır. Pişkinliği, yüzsüzlüğü, aç gözlülüğü, kibirliliği, kıskançlığı, yalancılığı doğuştandır.

Z. Ayla Karadağ

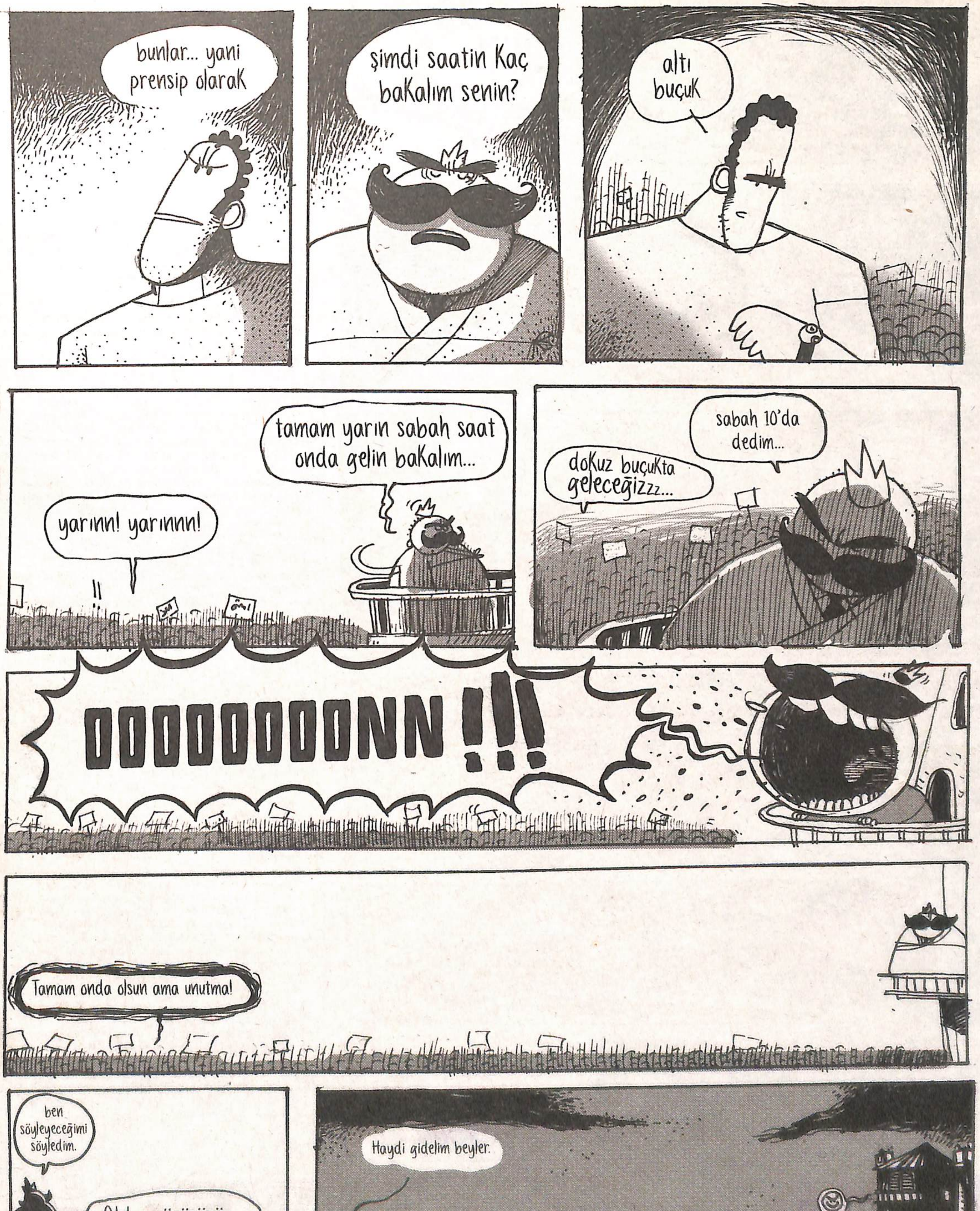
bunlar... yani prensip olarak
şimdi saatin kaç bakalım senin?
altı buçuk
tamam yarın sabah saat onda gelin bakalım...
yarınn! yarınnn!
sabah 10'da dedim...
dokuz buçukta geleceğizzz...
OOOOOOOOONN!!!
Tamam onda olsun ama unutma!
ben söyleyeceğimi söyledim.
Oldu, görüşürüz...
Haydi gidelim beyler.

Batı başlık parasına neden karşıdır?

Bülent Akyürek

Batı'nın ömrü erkekliği öldürmekle geçti. Doğu toplumlarındaki Başlık Parası Geleneği'nin kaldırılması için yapmadıklarını bırakmadılar. Gerekçeleri şuydu: "Kadınlar mal değildir, alınıp satılamazlar." Oysaki başlık geleneği varken, kadınların en azından parasal bir değeri vardı. Şimdi cinsel bir nesneye dönüştüler, hem de hiçbir karşılık almadan!

Kadınlar tarih boyunca; söz hakkı olmayan, zayıf birer canlıyken, en güçlü dönemlerini yaşadılar. Kadınlık görevleri, annelik gibi görkemli toplumsal haklarını, kadın hakları lakırdılarıyla kaybettiler. Kadının toplumsal hayata katılması, evlerine maaş getirmeleri sonucunda hayatın müşterekliğiyle durumu eşitleyerek kaybettiler.

Erkek evleneceği zaman kız görmeye gider ve tespit edilen başlık parasını çalışarak kazanabilmesi için zaman isterdi. Başlık parasının miktarı ne kadar büyükse, erkek o kadar büyük bir erkek oluyordu. Topluma karışmak, kafasını ve bileğini çalıştırmak zorunda kalınca hayatın tüm zorluklarını tek başına bir amaç için aşmasını öğrenirdi.

Şimdi modern erkek baba parasıyla evlenip, onun imkânlarıyla ev ve iş kuruyor, doğal olarak bir süt çocuğu gibi gerçek hayata yeniliyor. Bir kez olsun bilekleriyle duvar aşamamış bu adamlar sabahları evlerinden boynu bükük çıkıyorlar. Tabii evlerinde gürleyemeyenlerin sesleri dış dünyada iyiden iyiye kısılıyor.

Modern Batı'nın modern hukukunda ne zaman kadınları yücelten bir yasa çıksa bizim erkeklerin bıyıklarından bir deste daha yolundu. Peki, bizden yolunan bıyıklar kime takılıyor? Tabii ki kadınlara. Çünkü tabiatta hiçbir şey yok olmaz, biçim ya da mekân değiştirir.

(Bana bıyıkların reen karne olmadığını söylemezsiniz!)

Wirjinya Woolf'un başını çektiği kadın hareketi ilk etapta "Kendilerine ait bir oda" ile başlamıştı ama artık erkekler iki yüz metre kare evlerde tıraş bıçaklarını koyacakları yer bulamıyor. Şimdi bu satırlarda -yukarıda bahsi geçen kadının inadına "Kel başıma bir şapka!" hareketini başlatıyorum. Bismillah...

Oh olsun bizlere, oh olsun ezilmiş büro erkeklerine! Attan inip metroya binmeye başladık ya olacağı buydu!

Kaldırım Mühendisliği Ve Boş Zamanlar Sosyolojisi Üstüne

Eylemin olmadığı yerde karar yoktur çünkü karar vermeden eylem olmaz. Eylem, belirlenen bir amaca yöneldiğimizde ortaya çıkar. Özne olan amacı eylemin başına koyduğumuzda eylemin ne için yapıldığını tanımlamış oluruz. Görünen, izlenen her hareket eylemdir fakat Batı'nın yaptığı tanımlarda birinci sınıf eylem çalışmak ve üretmek amaçlıdır. Yani amaçsız, üretime katkısı olmayan her hareket ve eylem "Boş zamanlar" dosyasında tasniflenir.

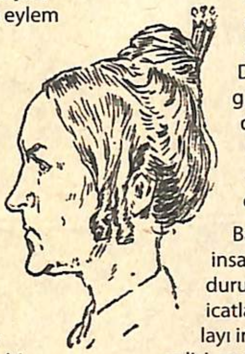

İnsan; meleklerin ve şeytanların itirazlarına rağmen eşref-i mahlûkat olarak yaratılıp, cennetten kovuluncaya dek, tamamlanmış, mükemmel, donanımlı bir varlıktı. Hz. Adem ve Havva işledikleri günahla eksilip dünyaya düştüler. İnsan, hayvanlar gibi -olmuş bitmiş- bir canlı değildir.

Hayvanların yaratıldıkları günden beri tüm hareketleri belirlenmiştir ve ona göre yaşarlar. Bazı hayvan türlerinin insanlar tarafından zoraki bir öğrenime tabi tutularak cümle kurmasını filan görmezden gelirsek aramızdaki farkı belirlemiş oluruz. Dediğimiz gibi insan, kendini eksilten günahlarından dolayı artık hayvanlar gibi -oldu bitti- bir canlı değildir. O, cennetten eksilerek dünyaya indi ve kendisine verilen akıl makinasıyla eski mükemmelliğine ulaşmak zorunda.

Bir arama motoru olarak takılan akıl, unuttuklarımızı hatırlayarak cennetteki mutlu günlerimize dönüşümüzü hızlandıracak diye umut etmeyi sürdürüyoruz. Cennetteki insan, Allah'ın lütfü olan iman ile mükemmeldi, oysa emanet aklı başımıza alalı beri sorumlulukları da göğüslemek zorunda kaldık. Attığımız her adımdan önce karar vermek zorundayız. Hz. Adem ve Havva, işledikleri günahtan sonra ilk adımlarını attıklarında korkunç bir karanlığın uçurumundan yuvarlanarak dünyaya düşmüşlerdi. Belki de bu yüzden eyleme geçmeden önce odamızda veya sokakta birkaç adım atıp kendimizi kontrol ederek güven sağlamaya çalışıyoruz.

Zamanı, boş ve dolu olarak tanımlayan batı, üretimin ve çalışmanın dışında kalan zamanı boş zaman olarak algılarken ya da kapitalizmin işine geldiği için insanlara öyle lanse ederken karar verme anımız olan boş zamanı hiçe sayıyor.

Yarım ve eksik insanın birincil görevi; otu, böceği, toprağı, yaratılmış olanları incelemektir. Doğuda söğüt ağacının dibinde, günlerce, haftalarca tefekküre dalmış olan insanları "Kaldırım Mühendisi" olarak algılamak, gözden düşürmek kapitalizmin en büyük oyunudur.

Batılılar, eksik olanın doğa değil insan olduğunu anlayamadığı için durup dinlenmeden kendilerince icatlar yapıyorlar. Hep çalışmaktan dolayı insanlar geriye gidiyor, makineler gelişiyor. Sanki Allah'a "Bak, sen bizi biz de bunları yaratıyoruz." der gibiler. Oysa yaratmaktan vazgeçip, Allah'ın yarattığı herhangi bir nesne üstüne düşünebilirsek kovulduğumuz cennete daha büyük bir hızla geri döneceğiz.

Tefekkür, anlamaya çalışmaktır. Karar verme aşamasına geçmektir. Eylem, tüm bunlardan sonra gelir. Komik Batılılar başa da sona da eylemi koyup hepimizi aptallaştırdı. Kaldırım mühendislerimizin sayısı azaldıkça da ilkelleşmeye devam edeceğiz. Boş zaman; insan olduğumuzu hatırladığımız, doğayla bütünleştiğimiz tek zaman dilimidir. Uygar batı, boş zamanlarımızı tıka basa doldurarak insanlığımızın içini boşaltıyor. Bizler de çalışarak yarattıklarımızı alkışlayıp madalya bekliyoruz. Öyleyse madalyamız olan iki uzun eşek kulağını takdim ediyoruz. Batı'nın yarattığı insan tipinden daha iyidir nasıl olsa!

Beyaz Türkler'de Bilim

Fvat Kına yazdı, Elif B. çizdi

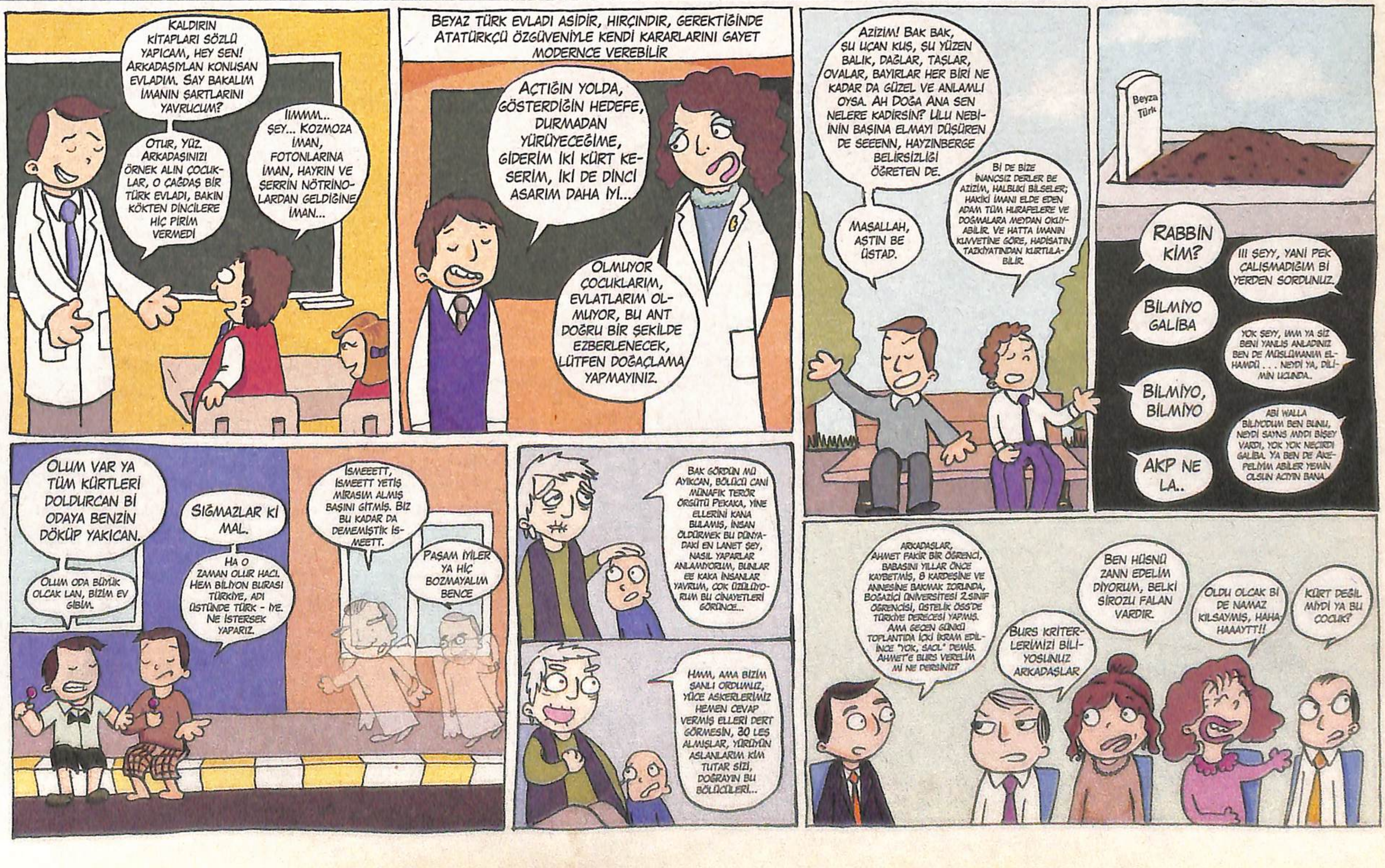

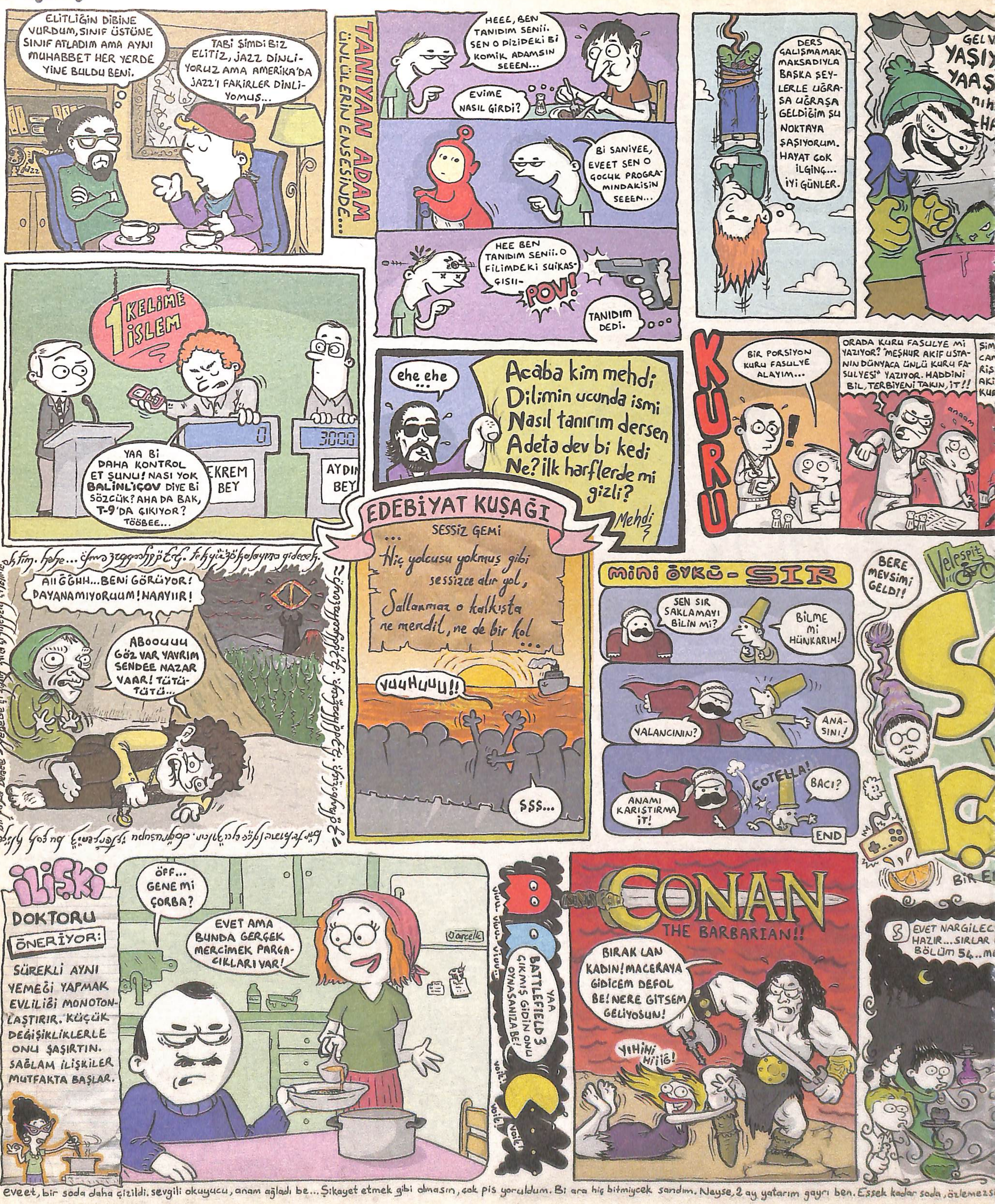

eveet, bir soda daha çizildi. sevgili okuyucu, anam ağladı be... Şikayet etmek gibi olmasın, çok pis yoruldum. Bi ara hiç bitmiycek sandım. Neyse, 2 ay yatarım gayrı ben. Eşşek kadar soda, özlemezs

ATANDAŞ!
OOOR!
IIYOOR!
hihaHAA!
AHAA!
CANLI
BALIK
ALBÜME CEM KARACA'DAN BİR COVER PARÇA HAZIRLADIM.
GAL Bİ?
ANA, BABİŞKO, KANKİ, KUZİŞ DAR GÜNÜMDE EL OOLUR!
NE BiÇiM COVER BU LAN! BARi ADINI DA DEĞiŞTiR!!
DEĞiŞTiRDiM. KIZ MESELESi.
HELE ÖKÜZ HELE.
...VERDiM GiTTi!
AMA... DAHA iŞi-Mi BiLE SORMADINIZ?
DELiKANLI YARIM SAATTİR iZLiYORUM, MiSAFiRLiKTE VERiLEN KESMEYEN MEYVE BIÇAĞINI REZİL OLMADAN KULLANDIN. SANA DİİL DE KİME VEREYİM KIZIMI!
ANARŞİNİN ÇOCUKLARI ile kısa bir röportaş...
anaa! kursunkalemle boyayınca kağıdın markası çıktııı!
kağıdın ölçüsü logoya taşmış...
MOTOSiKLET ÇETESİ ÜYELERi OLARAK KENDiNiZE HAS KARiZMANIZ VAR GERÇEKTEN. PEKi SiZ "SERT ADAMLAR" NE TÜR MÜZiKLER DiNLER YOLLARDA?
YA BEN PEK TARZ AYIRT ETMiYORUM GÜZEL OLAN HERŞEYi DiNLERiM
Piii..
BARi iPOD'UNUZA Bi BAKABiLiR MiYY..
HAYIR.
ismail YK_bas gaza
KAP!
pe..peki.
i SENi YERiNE BIRAKI- DOĞRU DÜZGÜN SiPA- VERECEKSiN. "MEŞHUR USTA'NIN DÜNYACA ÜNLÜ FASULYESİ" DiYCEKSiN!
bir porsiyon meşhur akif usta'nın dünyaca ünlü kurufasulyesi.
aferin.
MASA ÜÇ'E Bİ' KURU GEEK!!
SENi SEÇTiM PiKAÇU!
DUBLE YOLLAR YAPTIK!
HEEEYY!
vzuvvv
minik uçan balon, hayal kuruyor...
POT!
aptal!.
ODA
VARSA
ERiZ
REBILGIC YAPIMI
geçen Fazıl Say ARADI...
-DOSYA ÖZEL-
EMRECiM BU SAYIDA DOSYA KONUNUZ "BEYAZ TÜRKLER" MiŞ. iSTERSEN FiKiR VEREBiLiRiM SANA.
EE.. kimsiniz?
FAZIL SAY BEN.
KLIK.
HAYATIM, TANIŞTIĞIMIZ GÜN ÜZERiMDE NE VA-...
AYNI BU GiYDiĞiN MAVi ELBiSE. SAÇIN DA AYNI BÖYLEYDi.
ÇiZGiFiLM EVLiLiKLERi ÇOK SIKICI.
oohh... iyi geldi. neydi o öyle ya alev alev...
ÖRGÜTLÜ TOPLUM!!
TÜM İŞÇİ-LER
AMPÜL PATLADI!
KONS
MAHALLENİN BÜTÜN KADINLARI BİRLEŞİN!
AYTEN HANIMLARDA GÜN VAR. ALTINLINIZI, ÖRGÜNÜZÜ ALIN GELİN EY KADINLAR! "GÜN BU GÜNDÜR!"
(katılım çeyrek altın.)
10 ARALIK CUMARTESİ (öğlen.)
DEV-LİSE
BEYLER EYLEM VAR! 3 ARALIK CUMARTESİ
ÖZGÜRLÜK!
PROTESTO
-LER -ÜNYASI -TOR!.
MERHABA. İLK ÖYKÜMÜZÜN KAHRAMANI AHMET. AHMET ŞEREFSİZİN ÖNDE GİDENİYDİ.
KÖŞE TAMAM, AMA BENİM BURNUM ÖYLE Mİ? BİDE BU SAĞIMDAKİ ESPRİ BİRAZ KLİŞE... ÇOK KULLANILDI BU DUMANLI STÜDYO ŞAKALARI...
EVET BELKİ O KLİŞE... PEKİ YA BU?
PROGRAMIN İLERLEYEN ANLARI...
...VE AHMET.. LANET OLSUN DOSTUM ÖLMÜŞ! ZEHİRLENMİŞ ADAMIM.
REJİ... KÖZ GETİR LA REJİ!
-iz beni. Yavaş yavaş tüketin. Limon sıkın. aeo.
söyle: tumblr.com/emrevebilgic, twitter.com/emrevebilgic, formspring.me/emrevebilgic

GÜRAY SÜNGÜ İLE
ÖMER FARUK DÖNMEZ'İN
EDEBİYAT DÜNYASINDA BÜYÜK TARTIŞMALAR YARATACAK

OLAĞANÜSTÜ SÖYLEŞİSİ

OTUZ İKİ KISIM TEKMİLİ BİRDEN

CAFCAF DERGİSİNDE!

Güray Süngü: Bize yeni kitabın "Bir Yobazın Günlüğü"nü anlatır mısın? Nasıl doğdu, hangi süreçlerde yazıldı ve öncelikle bu eseri yazarken neyi gözetip neyi hedefledin?

Ömer Faruk Dönmez: Gerçi kurmaca bir metinden bahsediyoruz; ama günlüğe attığım tarihler çoğunlukla doğru. Yani 2006 yılının Aralık ayında başladım ve Allahın izniyle bir yıllık bir çalışma neticesinde tamamlandı. Kahramanım otuz yaşında Müslüman bir yazar ve bir günlük tutuyor; düşündüklerini ve yaşadıklarını yazıyor bu günlüğe. Hedefim; en insani yanlarından tutun da, en siyasi tavırlarına kadar, bu Müslüman yazarın kafa ve gönül yapısını yansıtabilmekti, düşüncelerini ve duygularını anlatabilmekti yani. Çelişkileriyle, zaaflarıyla, erdemleriyle, inatlarıyla, inançlarıyla bir Müslüman bu çağda nasıl yaşar, neler çeker, nelere katlanır, nasıl direnir, nasıl yenilir, nasıl bir edebiyat yapar gibi sorulara cevap bulmaktı. İslami edebiyatın nasıl bir şey olduğunu kurcalamaktı. Tamam; 'İslami' kelimesi olur olmaz her şeyin başına getiriliyor ve biz bundan hoşlanmıyoruz: İslami tatil, İslami televizyon, İslami bilmemne falan olmaz; fakat İslami edebiyat olur. Biz onun peşindeyiz…

Peki, paralel gidelim; ben de sana sorayım: Kış Bahçesi çıktı, hayırlı olsun. Beşinci kitabın bu. Bir roman. İki ayrı koldan akıyor hikâye. Sonunda ustaca bir kurguyla bunları birleştiriyorsun. Aslında yer yer ipuçlarını vermişsin; ama iyi gizlenmiş ipuçları… Bir şey daha var: psikolojik tahlilleri ön plana alan eserlerde vak'a biraz ihmal edilir. Oysa sen romanlarında kaleydoskopla bilinçaltını; mikroskopla da sokakları caddeleri takip ediyorsun. Kış Bahçesi nasıl doğdu, hedefin neydi? Bir de merak ediyorum, nasıl çalışıyorsun? Böyle bir kitap, plansız programsız çıkmaz sanki?

Güray Süngü: Kış Bahçesi benim evlendikten sonra yazdığım ilk roman. İşin aslı evlendikten sonra evde kendime kurtarılmış bölge oluşturamamıştım, böyle olunca da ne okuyabiliyor ne yazabiliyordum. Yazamayan bir yazar olmuştum yani, böyleyken 'yazamayan bir yazarı anlatayım' klişesine yöneldim. Yazamayan yazarı yazabildiğimi görünce karaktere bir hikâye teması belirleyip kurguya giriştim. Romanın çatısını belirledim, sonra da bölüm bölüm neler olacağını planlayarak ayırdım.

Burada sorunun ikinci kısmına çıkıyor kapı; romanın tamamını kurguladıktan sonra oturup kurguya göre her bölümü ayrı ayrı belirlenmiş zamanlarda yazdım. Romanı yazmaya başladığımda kâğıt üzerinde bölüm bölüm bütün ayrıntılar oluşmuştu, deyim yerindeyse roman bitmişti, gerisi işin mesai kısmıydı.

Ömer Faruk Dönmez: Yayıncı sormuş Dostoyevski abiye, roman hazır mı diye. Dostoyevski şey demiş: 'Evet, hazır; sadece yazması kaldı.' Onun gibi herhalde.

Güray Süngü

Güray Süngü: Evet ama böyle söyleyince iki haftada kotarılmış bir şey gibi görünebilir; iki yıldan fazla sürdü bunları yapmam. Hedefime gelince, bildiğin üzere biraz postmodern meselelerle kafa yoruyor olmam. İnsan neden iz bırakmak ister, bu ölümsüzlük özlemi midir, insan gibi yaşamak, duyguyla, hisle, huzurla yaşamak, sevgiyle yaşamak ölümsüzlükten iyi değil midir filan. Bir de bunların yazma-yaratma (yaratma sanma) ile ilişkisi. Bir önceki romanım da üst kurmaca türü bir şeydi, içten içe bunu pekiştirmek istedim galiba… Bu bağlamda ben de sana önceki eserlerinle Bir Yobazın Günlüğü arasındaki ilişkiyi sormak isterim. Hep Aynı Hikâye, Bir Kitap Bir Balta, Hamza ve son olarak Bir Yobazın Günlüğü… Yazı serüveninde bir tarz ve tercih dönüşümünden bahsedilebilir mi; örneğin hikâyeden romana evrilen bir durum mu var?

Ömer Faruk Dönmez: Bana kalırsa yok. Üslup olarak, tarz olarak Hep Aynı Hikâye'de ne varsa, Bir Yobazın Günlüğü'nde de o var bence.

Güray Süngü: İroni, bilinç akışı, absürt vesaire.

Ömer Faruk Dönmez: Evet aynı tarz. Bir de, ilk kitaptaki metinler hatırlanırsa, onlar günümüz standartlarına göre oldukça 'uzun' hikâyelerdi. Balta'daki ilk üç hikâye de uzundu. Hatta günümüzün bir iki sayfalık öyküleri yanında, onlar nerdeyse roman sayılır yani. Şaka bir yana, ben hep uzun hikâyeler yazdım. Hamza roman mı, dediler. Değil; hikâye içinde hikâye… Yobaz roman mı, değil; o da hikâyât fî hikâyât.

Sıra bende. Düş Kesiği'ni sorayım; okurken yer yer gerilim filmi izler gibi hissetmiştim kendimi. Mesela şu cümleye bak: "Ağrıyan aklımdan irinler sızıyor… ve buna kelime diyorsunuz siz…" İnsan ruhunun tehlikeli uçurumlarında dolaşıyorsun. Aklın ve deliliğin sınırlarında; düşle gerçeğin birbirine girdiği yerlerde… Hem de büyük bir cesaretle. Girift, dolambaçlı yollarda geziyorsun. Ben okurken bazen geriliyorum açıkçası; sormak ayıp olmasın, sen nasıl yazıyorsun o gerilimi üstat; o gerilime nasıl tahammül ediyorsun? Öyle olmadığı anlaşılıyor ama sormak zorundayım; yoksa 'metin kurgulamak' senin için çok 'dışsal' bir mesele mi?

Güray Süngü: Metin kurgulamak düşündüğünün aksine benim için çok dışsal bir mesele.

Ömer Faruk Dönmez: Fakat çok 'içerden' konuşuyor anlatıcı?

Güray Süngü: Evet ama kurguyu tamamen onun dışında ve aklım başımdayken yapıyorum. Fakat kurgu araç. Asıl mesele kurgulanan hikâyenin kendisi. Yani bütünü oluşturan parçalar. Yani mevzu şu; derdim korku. Korku aklımı kurcalıyor, içimi acıtıyor. Korkuyu yazayım diyorum. Onu hissettiğim şekilde yazmıyorum. Önce kurguluyorum. Çerçeve, olay örgüsü, karakterler filan. Sonra yazmaya başlıyorum. İşin bu kısmında dışarıda değilim. Tamamen içindeyim korku-nun, hissettiğim şekilde yazıyorum. İsmet Özel'in deyimiyle 'derin bir hayal kırıklığı' içinde olduğum için öyle yazıyorum. Bu bir gerilim değil bence ama illa ki gerilim dersek senin 'Gömülen' öykünü hatırlatmak isterim. Bazen, dayanılması zor şeyleri, dayanılması zor şeylere dayanabilmek için anlatırız, biliyorsun… Bir Yobazın Günlüğü'ne gelelim tekrar… Mızraksız İlmihal kitabını hatırlarsın; 80'li yıllar İslamcı genç kuşağı anlatıyordu ve 90'lı yıllarda gençlerin başucu kitabıydı. Bir Yobazın Günlüğü, günümüz gençlerinde aynı etkiyi yaratacak bir kitap benim gözümde. Sen ne dersin?

Ömer Faruk Dönmez

Ömer Faruk Dönmez: Eyvallah. Gayret bizden, tevfik Allah'tan. Rabbim tesirini halk eylesin. Fakat nasıl söylesem; Bir kısım İslamcıların iktidarda olduğu, zenginleştiği, ya da şöyle söyleyelim, dönüşerek merkeze yığıldığı şu dönemde, yaptığım iş, siyasi ve edebiyat anlamında, insanları rahatsız edecek. Hem bizimkileri, hem onları… Bazı dincilerin bazı liboşlarla kanka olduğu bir düzlemdeyiz. Bu yüzden, oluşturacağı etki konusunda kuşkularım var. Genelde herkes hayatından memnun çünkü. Oysa bu yobaz onların rahatlarını kaçırmaya çalışıyor. Neyse, gelim… Biz işimizi yapalım; her şey Allahın elindedir.

Ben bir de 'Deli Gömleği' ile ilgili bir şey sormak istiyorum sana: Acı, keder, hüsran, hayal kırıklığı, hüzün dolu bir kitap bu. Mesela "Beni sevmedi. Ne acı bir kelime… Ölesi geliyor insanın…" gibi cümleler… Çok samimi, çok kederli hikâyeler. Kitap boyunca insan sürekli yağmur yağdığını, ağaç yapraklarının bile yalnızlıktan ağladığını, dünyanın gri bir mutsuzluk ülkesi olduğunu düşünüyor. Ayrıca yine gerilimli atmosferler var; cinayetler, intiharlar. Bu neden böyle? Bir gün bize bir mutluluk kitabı yazacak mısın?

Güray Süngü: Senin de çok sevdiğin Kafka'nın değişim romanını anmak istiyorum şimdi. Orada yabancılaşma, toplumdan kopuş, toplumun tükenmişliği, bir sürü şey kastediliyordu. Ama bunların yanında bir hamam böceği kullanılmıştı bu hikâyeyi vermek için. Sinek de olabilirdi de olmazdı; ya da bir kaplumbağa mesela ama Kafka hamamböceğini tercih etmiş. Benim bu tercihi anlamlandırışım şöyle; hamamböceği karanlığı sever, ışığı açarsanız hemen kaçar, bir kuytu bulup kaybolur. Bence Kafka'nın ruhu karanlığı seviyordu. Aslında sevmek de değil bu, karanlıktaydı ve sadece orada soluk alabiliyordu. Aydınlık denen onun için hayatın kendisiydi ve ondan kaçıyordu. Galiba böyleydi. Kendim hakkında bir şey diyemem. Kendimi tarif edersem saçmalarım. İnançlıyım. Ama namaz kılarken bile kederliyim. Baksana olmuyor, söylenmez böyle şeyler.

Ömer Faruk Dönmez: Evet ama burası tam da konunun kalbi bence: Çünkü müminin daim hüzünlü olduğuna dair hadisler var. Herkesin her şeyden 'keyif aldığı' bir dönemde 'hüzün asalettir.' şüphesiz. Bu kadar gevşekliğin, bu kadar neşenin içinde, hüzün, şüphesiz asalettir.

Güray Süngü: Ben konuyu değiştireyim en iyisi; Şu 'mesaj' meselesine bir bakalım. Bir eserin içine sol ideoloji yerleştirildiğinde "toplumcu gerçekçi" kabul edilir, saygın ve önemli bulunurken, dini hassasiyetler ve dini bir söylemle kaleme alınan bir eser "mesaj kaygısı güden kötü bir edebiyat" olarak yaftalanma tehlikesiyle karşı karşıya kalıyor. Dini söylem derken, bir dönemin o hidayet romanlarını değil; edebiyatın imkânlarının ustalıkla kullanıldığı ve söylenmek istenen şeyin klişe bir kurgunun içine öylesine yerleştirilmek yerine, direkt ve olabildiğince estetik ifade edildiği, Bir Yobazın Günlüğü gibi (ve çok fazla olmasa da benzeri) eserleri kast ediyorum. Bu algı edebiyat kanonunun bir oyunu mudur?

Ömer Faruk Dönmez: Eyvallah. Tam da öyle. Ben aslında riskli bir iş yapıyorum: Bunca sanatsevicinin olduğu bir edebiyat piyasasında, üstelik yirmi sene evvelki kötü örnekler de henüz hafızalarda tazeliğini korurken, ben tutup metinlerimde "Allah, kitap, resul…" diyorum. Harcanmam işten bile değil yani. Ama o esprinin şimdi tam sırası: "Ne yapalım, birilerinin kendini feda etmesi gerekiyordu. Bu iş de sonunda bize kaldı, görüyorsun…"

Çağımızda 'algı yönetimi' dehşet bir iş… Ülkeler bununla idare ediliyor, bazı coğrafyalara bununla 'bahar' falan getiriliyor; sanat dünyası da bu 'algı yönetiminden' payını alıyor tabi. Fakat şunu görmek gerek: Türk edebiyatında Müslüman sanatçılar da bir "ifrat-tefrit" hali yaşadılar. Bir ara, Bosna ve Filistin şiirleri veya modern kızların finalde kapanıp namaza başladığı romanlar vardı ve durum çok fenaydı; doğru… Sonra belki de buna bir tepki olarak, aşırı sanatsal, imgesel, mesaj kaygısı duymayan, didaktizmi bir bataklık olarak gören, ıvır zıvır bir edebiyat anlayışı zuhur etti. Özellikle şiirde ve öyküde. Aslında bunun siyasi durumla bağlantısı da kurulabilir; 28 Şubat'tan sonra ve özellikle AKP iktidarından itibaren İslamcılar (yani hepsi değilse bile büyük kısmı) neye evrildiyse, buna koşut olarak, İslamcıların sanat/edebiyat algıları da değişti, dönüştü galiba. Körle yatan şaşı kalkar, demişler. Liberallerle bu kadar teşrik-i mesai edersen olacağı bu. "Liboşla yatan kapitalist kalkar." diyelim. Direnenler var tabi; ama iktidar olmanın, merkeze yerleşmenin, sanırım (sanırım değil muhakkak) gevşetici, yumuşatıcı bir etkisi oldu. Ehl-i dünyada edebiyat zaten ne arar? Derdi olmayanın edebiyatı mı olur?

Fakat bu sath-ı mailde, bizim İslamcılar bile, sanatta mesajdan kaçınma saikıyla; laik, seküler, profan, dindışı bir edebiyat yapmaya başladılar. Oysa hayatın herhangi bir bölümünü dindışı gören zihin, sekülarizmle maluldür. Artık mutedil olmanın zamanı gelmedi mi peki? Mesaj vereceğiz diye estetiği ihmal etmek yanlıştı da, sanat yapacağız diye davamızı görmezden gelmek, daha büyük vebal değil mi? Davamız derken; İslam fıtrattır, insana dair her şey bizimdir. Bence öyle. İşin siyasi tarafları var; ferdi tarafları var. Bunların birbirini etkilediği kesişim kümeleri var. Bilmiyorum, sen ne düşünüyorsun bu konuda?

Güray Süngü: Bu mesele kişinin edebiyat algısıyla alakalı bir mesele olduğu kadar nasıl bir yaratılışa sahip olduğuyla da alakalı bir mesele. Neye inanırsa inansın, ahlaklı yazarlardan bahsettiğimi ifade edeyim öncelikle. Bazı insanlar devrimcidir, kavga adamıdır. Bazı insanlar değildir. Her edebiyat eseri açık ya da gizli, müellifinin yazma amacını içerir zaten. Bazısı çözümü sunar, bazısı sorunu işaret eder. Bazısı derdin ifşası, bazısı eczanın imasıdır.

Ömer Faruk Dönmez: Nefis bir ifade: Bazısı derdin ifşası, bazısı eczanın imasıdır.

Güray Süngü: Eyvallah. Açık olan şu ki bir edebiyat eseri yazarının neresinden çıkarsa, okuyanın orasına ulaşır. Samimiyete Allah kefildir de; razı da olması için yapmamız gereken, dua etmek. Bir Yobazın Günlüğü'nü okuduktan sonra sana 'senin en çok samimiyetini seviyorum' dediğimi hatırlarsın. Bu arada şakayla karışık bir şey söyleyeyim; bence Müslüman edebiyatçılar bir an önce namaz kılmaya başlamalı. Gerisi kendiliğinden gelir. Bu arada her ne kadar bir fikir kitabı yaklaşımı içerse de Bir Yobazın Günlüğü, benim gözümde, bilinç akışı tekniğiyle yazılmış, otuz yaşında bir yazar olan başkarakterin bir yıllık yaşam sürecinde yaşadıklarını / düşündüklerini anlatan, bunları bilinç akışı tekniğiyle anlattığı için de karakterin hayatla kavgasını ve siyasi görüşlerini de içeren, ülkenin değerlerini, alışkanlıklarını, inancını, değişimini sorgulayıp, eleştirip, yer yer yerle bir eden, çok güçlü ironilerle, çok çeşitli göndermelerle ve güçlü bir dille kurulmuş 'postmodern bir roman.' Fakat sanırım sen 'roman' demeyi tercih etmiyorsun?

Ömer Faruk Dönmez: Evet ben 'roman' demiyorum. Çünkü bildiğin gibi, bir edebi tür olarak roman bize Tanzimat döneminde Batı'dan gelmiştir ve Batı'dan gelen hiçbir şey, zannedildiği kadar masum değildir. Ayrıca Cemil Meriç'in, bizde neden roman olmadığı sorusuna getirdiği izah, bence makuldür: Roman, başka bir ruh ikliminin, başka bir toplumun eseridir. Daha zavallı, daha dişi, daha geveze bir toplumun… Roman bir buhranın; reelle ideal arasındaki bir uyuşmazlığın çocuğudur Cemil Meriç'e göre. Oysa bizim ne yaralarımız vardı; ne yaralarımızı teşhir etme hastalığı… (Gerçi artık var. 2011'deyiz; toplum olarak sıhhatimizi ve saffetimizi yitireli çok oldu.) Bir romancıya bunları söylemek biraz ters oluyor ama, beni anlıyorsun eminim. İşin teknik ve estetik tarafı ayrı; yani ben aslında Müslüman olduğum için rahatsızım romandan; mesele siyasi yani… Sen romana nasıl bir anlam, nasıl bir işlev yüklüyorsun, söyler misin bize? Deli Gömleği'ndeki hikâyeleri yazarken ya da Kış Bahçesi romanını yazarken 'yazarın tavrı ve tutumu' farklı mıydı? Hikâye ya da roman yazıyor olmak sadece bir "kısalık-uzunluk" sorunu değilse, siz romancıların bize bir açıklama borcu var demektir.

Güray Süngü: Tam da üstadın dediği gibi, ben romana daha zavallı, daha dişi ve daha geveze olduğum için kıymet veriyor olabilirim. Bu toplumun bir ürünüyüm nihayetinde. Ürün kelimesini bile isteye kullanıyorum. Seksenlerde çocukluk, sokağa çıkma

yasağı ve darbe; doksanlarda gençlik, mevlana ve romantik komediler; ikibinlerde iş güç kaygılarıyla entellektüel kaygıların çatışması, bugün kravata tövbe ederek satış müdürlüğünden çay ocağına terfi eden roman yazarı… Kalbim doğulu, kafam batılı. Yoksa tersi mi? Reelle ideal olanın çatışması işte. Bu açıdan bakılırsa benden iyi romancı olur yani… Anlam yükleme meselesine gelince İsmet Özel 'bir şeylerin yolunda olmadığına dair ciddi uyarılar almak'tan bahseder. Bu uyarı neticesinde bir şeyler yapılması gerekiyordur. Ben roman yazabilirim, yazmalıyım demiştim işin başında. O süreç devam ediyor benim açımdan. Hikâye ya da roman yazıyor olmanın bende farkı, hikâyenin kısa romanın uzun olmasından başka bir şey değil gerçekten.

Ömer Faruk Dönmez: Eyvallah. Bu nokta önemliydi benim için.

Güray Süngü: Fark gözetmiyorum. Roman daha uzun olduğu için daha çok yoğunlaşma ve dikkat gerektiriyor sadece. On altıncı sayfada söylediğiniz bir şeyi üç yüz yirminci sayfada çürütmemelisiniz. Romanı batılılar buldu diye onu yadsımıyorum, sana saygım sonsuz ama benim için bu bir sorun değil. Ben sinemadan da hoşlanıyorum mesela. O da batı işi. Ama beni anlarsın, batının iyi olan taraflarını alalım zevzekliği değil bu. Neyse sen beni tanırsın sonuçta; ben sana önemli bir şey soracağım.

Ömer Faruk Dönmez: Sormadan, izninle araya gireyim: Benden şunu duymak sana şaşırtıcı gelmeyecektir: Aslında ben sinemanın da zannedildiği kadar masum olmadığını düşünüyorum. İslami sinema, İslami televizyon falan çok problemli şeyler bence. Televizyonla, sinemayla (istediğiniz kadar 'kaliteli' bir iş yapın) tebliğ olur mu, bu önemli bir problem. Çünkü 'seyirci' ile 'okuyucu'nun zihninin çalışma biçimi farklıdır; hatta kalbinin hissedişleri bile farklıdır. Neyse, ayrı ve derin bir mevzu. Bir ara konuşuruz…

Güray Süngü: Evet, bunu bir ara konuşalım… Gelelim soruma: Bir Yobazın Günlüğü'nde birilerini epeyce kızdıracak şeyler söylüyorsun. Ters açıdan bakarak aslında Müslümanları da eleştiriyorsun. İktidar, piyasadaki kimi İslamcı çevreler, televizyonda konuşup duran kimi hocalar… Senin ifadenle "içimizdeki ahmaklar ve karşımızdaki budalalar" çok kızacak. Bu bağlamda soruyorum: İbrahim'den yana olmak ne demek?

Ömer Faruk Dönmez: İbrahim'den yana olmak; ateşi söndüremeyecek olsan bile, ağzındaki bir damlacık suyla, o ateşe doğru yürümek demek… Emperyalizm ne kadar kuşatıcı olursa olsun, bir Müslüman olarak, görevini yapmak ve savaşmak demek. Zulme rıza göstermemek demek. İbrahim'den yana olmak; yavşamamak ve gevşememek demek. İnsan olma onurunu korumak demek. Irk uğruna, kürk uğruna, çark uğruna, inancını satmamak demek… Dindar bildiğim Kürt kökenli bir arkadaş "İslamcılık, Kürt siyasi hareketine zarar veriyor." dediğinde şok olmuştum mesela. Ulan verirse versin; ona kalırsa laikçiler de "İslam, Türk modernleşmesinin önündeki en büyük engeldir." diyorlar… Kürtçülük, Türkçülük falan, bunlar nedir kardeşim? İslam'dan başka yol mu var? Bu kafalar aynı illetle malul. Bu zihinler aynı maraza tutulmuştur.

Güray Süngü: Evet ama bu yanlışlıkları düzeltebilecek, bir şeyleri değiştirebilecek, çaplı, güçlü bazı Müslümanların ayrı köşelere çekildiklerini de anlıyoruz Günlük'ten… Bu anlamda Sezai Karakoç, Nuri Pakdil, İsmet Özel gibi önemli isimleri zikrediyor ve "Ülkemin bütün üstatları! Birleşiniz!" çağrısında bulunuyorsun. O isimlere bağlı kalmaksızın soruyorum: ne oldu da böyle oldu?

Ömer Faruk Dönmez: Müslümanların birliği en büyük hedefimizdir. Duygusal birlik zaten mevcut Allaha şükür. Sadece bizde değil, bütün dünyada böyle. Televizyonda falan, bir Afganlı, bir Pakistanlı, bir İranlı gördüğünde, dünyanın öbür ucunda yaşayan bir mü'minle karşılaştığında, bunu kuvvetle hissediyorsun, onu kesinlikle kardeş biliyorsun. Ona bir güven duyuyorsun. Meşrebini, mezhebini, siyasi durumunu bilmediğin halde, konuşması, tavrı sana hoş geliyor. Camide aynı safta durduğun ve hiç tanımadığın o mü'mini seviyorsun. Bizi birbirimize bağlayan çok kuvvetli bir bağ var. Şeytan ve dostlarını ifrit eden de bu işte. Evet, emperyalizmin bütün taarruzlarına rağmen o duygu birliği hâlâ var. Fakat biz, fikri birlikleri, siyasi birlikleri de önemsiyoruz. Ve bu birlik düşü, asla bir 'tektipleştirme' anlamı taşımıyor. Herkes kendisi olarak var olur. İslam tüm farklılıkları kuşatacak kadar geniş. Bu ayrılık gayrılık düşmanın işine gelmektedir.

Güray Süngü: Cafcaf'taki o ünlü Hamza'da da bunu ısrarla dile getirmiştin.

Ömer Faruk Dönmez: Evet. Ayrıca dediğin gibi o saydığımız isimler / üstatlar çok önemli; fakat o isimlere bağlı kalmadan konuşmak lazım bu meseleyi. Ben de aslında, o önemli isimler üzerinden, kendi kuşağıma bir şeyler söylemek istiyorum. Müslüman müellifler olarak bir araya gelebilmeli ve birlikte bazı işler yapabilmeliyiz. Bunun alt yapısı da oluşuyor Allah'ın izniyle. Kimsenin de değişerek gelmesi gerekmiyor. Herkes kendi gibi kalsın. İslami dairede olduğu müddetçe bütün meşrep farklılıkları meşrudur, zenginliktir. Biz Müslümanlar güçlü, büyük bir milletiz. Komplekse gerek yok. Şunun şurasında Avrupa Birliği'nin dağılmasına, Amerika'nın yıkılmasına ne kaldı? Kendi kavi birliklerimizi tesis etmemiz gerekiyor.

Son olarak ben de sana şunu sorayım: Edebiyattan / sanattan ne beklemeliyiz? Sen edebiyata siyasi anlamlar ve işlevler yüklüyor musun? (Ki biliyorsun; siyasi derken, insani olandan bağımsız bir şey kast etmiyorum. Mesela ben emperyalizmin temiz aşkları öldürdüğünü düşünüyorum; bu son derece siyasi ve insani bir konudur.) İnsanlığın kurtuluşuna ve edebiyatın bu kurtuluştaki rolüne inanıyor musun?

Güray Süngü: Tabi ki inanıyorum. Ama bu bir yöntem tercihi. Emperyalizm temiz aşkları yok etti. Bu bir sorun. Bunu nasıl yaptı. İnsanları ahlaksızlaştırdı. İnsanların ahlaktan uzaklaşması bir fotoğraftır, bu çekilebilir. İnsanlar ahlaksızlaşınca aşk onları terk etti, bu da bir fotoğraftır, bu da çekilebilir. Bunların sebebi emperyalizmdir de bir fotoğraftır, bu da çekilebilir.

Biraz önce andığım şeyi yineleyeceğim; bir şeylerin yolunda olmadığına dair ciddi uyarılar almanın sonucudur benim nazarımda final sınavı öncesi sınava çalışmak yerine şiir yazmaya çalışmak. Ezber tanımlar iş görür, şunu da kullanayım; sanat insanın olağan tabiatıyla yüksek potansiyeller arasındaki vasıtadır. Yüksek potansiyelden kastı iphone icad edebilme kabiliyeti değil, ahlaktır. Kantın mezar taşında şu yazar; iki şey başımı döndürüyor; üzerimdeki mavi gök ve içimdeki ahlak yasası. Bizler insanların yani bizim 'ziyanda olduğumuz' söylendiğinde, bunun böyle olduğunu görmek, fark etmek, bunun böyle olduğuna inanmak zorunda olan insanlarız. Peki bu konuda ne yapacağız? Kimimiz yarayı gösterecek, kimimiz şifayı anlatacak.

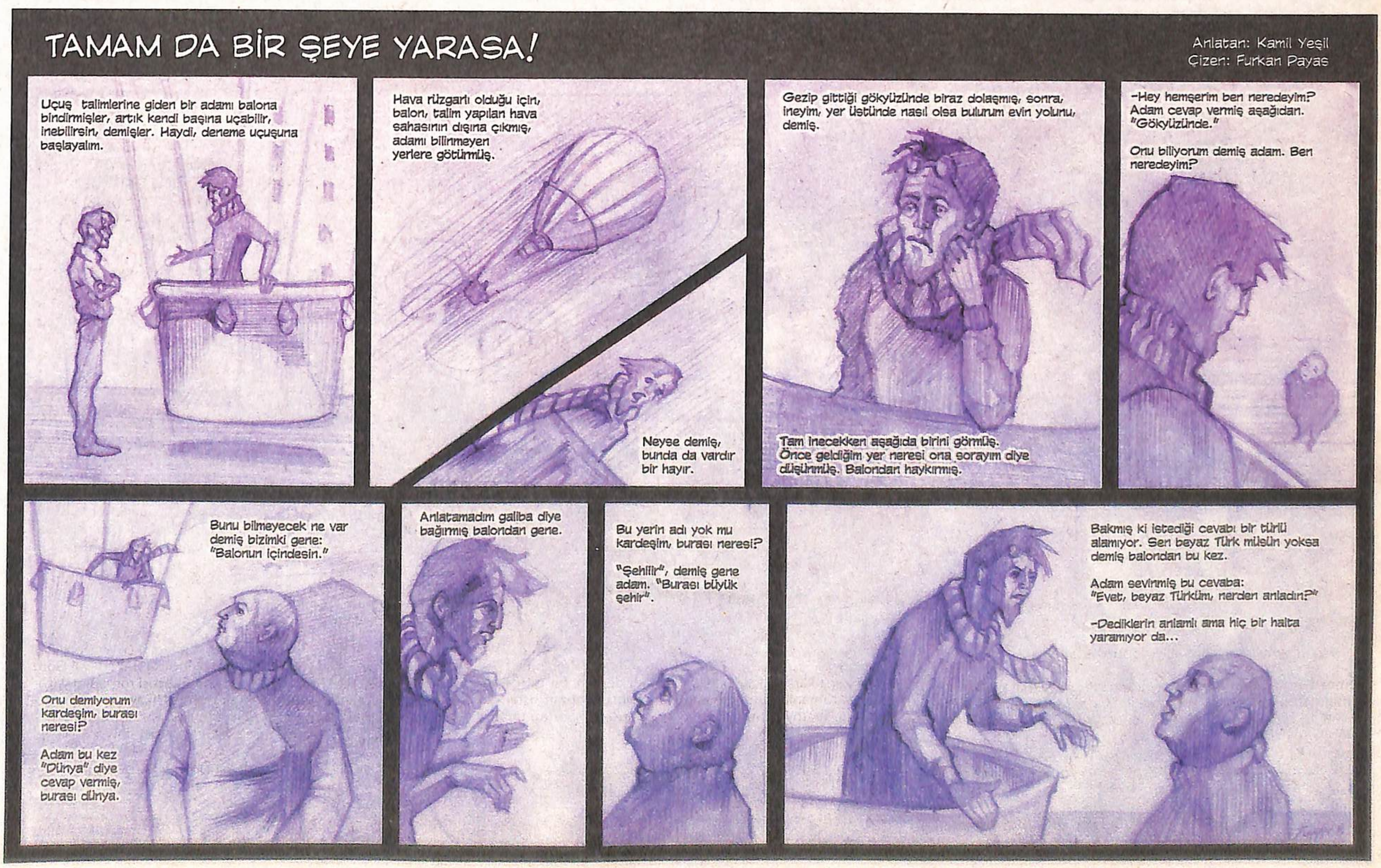

Br. Otacı Zahter

otacızahter@hotmail.com

KEM KEME KEM, TAR TARA TAR! AHANDA BAYTAR!

- Obama, Amerika'nın Vahdettin'idir. Ekonomik, sosyal ve askeri olarak tam bir enkaz devraldı. Kurtulması çok zor.

- Fatih Altaylı'nın öldürülmüş çıplak kadın fotolu dehşet manşeti üzerine: Ey Faltaylı, ne zaman satanist olursun!: Çıplak ölü bir kadını en mahrem anında kan içici vampir şehvetiyle sürmanşete koyduğun zaman! En kralından âdisin!

- Uzun yıllar 'yasa içi terör örgütü' kıvamında iş gören ERGENEKON'un davasının giderek uzaması iyi mi kötü mü henüz anlayabilmiş değilim.

- Maalesef nur cemaatlerinin en azından bir bölümü için S. Demirel, 1965'ten bu yana tam da "Nur Baba" romanının kahramanının mahiyetinde olmuştur :)

- Erdoğan, yerli oto için bastıyor ama şahsen benim yerli otoda favorim Anadolu'nun çilekeş patpatları. Az bi dizaynla mis gibi 4x4 tabut olarak modifiye edilebilir!

- Haber: "Rusya'ya sızmaya çalışan bir Çin ajanı yakalandı."

Çinli ajanların işi de zor yav! Yakalanınca, "Hıym, veni acıbeağ naşı teşpik ettiniz!" demiş midir! Flaş Flaş. Flaş! Çin'den gelen açıklama: "1 milyarıncı ajanımızın da sızma denemesinin akim kalması üzücü!"

- Soru: Yüzünü gizleyen bir Çin ajanını nasıl tanırsınız? (Cevap: Hamam böceene yaptığı dalıştan!) (Böcee, eeeyle pis pis bakıyadı!)

- Mardinli Sultan Köse'nin boyu 4 cm daha uzamış. Artık onu vefat ettiğinde Yuşa AS'ın mezarı paklar!

NE LAİKLİĞİ LENN!

- Laik rejimin Goygoy Anabilim Dalı uzmanı bi takım jetonlu 'ilahiyatçıları' resmi ideoloji ile İslam'ı bağdaştırmak için çırpınıp duruyor!

- Başkan Topbaş'a çağrı: Sayın başkan, af buyrun, "abdest bozmayan mizah dergisi Cafcaf"ta çalışan arkadaşlar olarak "abdest bozmayan bi ulaşım sistemi" rica ediyoruz! Metrobüs ve tramvaylardaki izdiham tahammül ötesi!

- Nice barut ve demir kullanmışlar ama 5 bin yıl aileyi korumuşuz. Şimdi silikon,cam, boya ve kağıtla 20 yılda göçmüşüz! Bu ne iş yau!

- "Her doğan İslam fıtratı üzere doğar; ama annebabası ya da şeyhi, hocası, cemaati onu 'şucu', 'bucu' hatta son zamanlarda "Demokrat, Laik, Liberal" vs. yapar!

- Şu Barça'lı Messi'nin enerji kaynağını keşfettim. Messi'r macunu yiyo kesin bu! Bi de futbol'un Messi'hi kesin bu adam! "Beklenen topçu geldi!" durumu yani.

- Kadın hooligan'a ne denir? (Hooli-gancık!)

- İstanbul'un silüeti bozuluyor. (İçimizdeki yüksek bina saplantılı beyinsiz bedeviler yüzünden İstanbul'umuzu helak eder misin Allah'ım!)

- Çocuklarımız dejenere karma eğitim sisteminin ultraLAİK öğütme makinesine kurban olmamalı. Kız ve erkek liselerini geri gelsin!

- Bakan Ömer Dinçer boş işlerle uğraşıyor. Liselere giriş sistemini kökten değiştirecekmiş.Sanki sömürge ülkesiyiz! Bu ne yau! Yoksa öyle miyiz!

- Ortadoğu'ya laikliği ihraç eden TC, içeride de kız çocuklarını hassasiyeti yüzünden okula gönder-meyen ailelerden velayeti alıyor! Misal benim de bir kızım var ve bu rezil karma-amaçsız eğitim sisteminde heba etmk istemiyorum. Ey Bakan Ömer Dinçer, önce alternatif sununuz. Sonra ceza kesiniz!

- Ömer Muhtar deyince aklınıza Anthony Quinn geliyorsa algı yönetimi başarılı olmuş demektir. Hele Hz. Hamza (ra) deyince de geliyosa, oy oyy!

- Len adam bize 'mîr'im mîr'im' diyo diye seviniyoduk, meğer içinden önce 'kıt' hecesini söylüyomuş!

- FBI: "Kur'an Kerim, 'Allah'ın sözü' olduğu müddetçe Müslümanlar ılımlılaştırılamaz!' Aynı sözü 1896'daydı sanırım İngiliz Müstemlekat Nazırı Gladstone da Avam Kamarası'nda söylemişti! Bundan anlıyoruz ki,başı sarıklı, boynu kravatlı ulema eliyle Kur'an'ın 'tarihsel' olduğu tezi önümüzdeki dönemde daha yoğun işlenecek! Hodri meydan. Gelin!

- Mavi Marmara bi daha Gazze'ye gidecekse bu sefer içinde Özel Tinerci Tim'leri olsun! İsrailli komandolar faça nasıl bozulurmuş işte o zaman görür!

- İşin sonunda Libya, 'Liberya' (özgür ülke) olacak ama asıl özgürleşen petrol olacak nitekim!

- Ölmeden önce mutlaka yapılması gereken şeylerin başında SÖZCÜK-Ü TANIKLIK (kelime-i şehadet) geliyor!

- Baytar atasözü: Kaz beyinli gelecek yerden kuş beyinli esirgenmez!

- Asansörlerin zemini şeffaf olursa özellikle yüksek-lik korkusu olan bayanların kilo sorunu kısa sürede çözülür!

- Adnan Hoca 'motor' meslek lisesinde hocalık yapmış diyolar!

- ETejeryan ve OTojeryan kelimelerini türettim millet! (Soora du bi Google'a bakiim dedim. Tüh! İlkini biri kullanmış. Ama oburu Baytar kardeşinize ait!

- Galası Mekke'de yapılan filme ancak güleriz! (Bendeyar filmi galasını Mekke'de yapacağını duyurmuştu.)

- Bilâd-ı Arab'da HALK geldi BATIL ufak ufak zail oluyor! Bi de NATO'cu psik-opçular tasfiye olursa iş kolaylaşır.

- O diil de, boynuzlu ressam Osman Hamdi'nin Mihrap tablosu niye tartışılmaz! Bak hatırladınız. Yok, tosbaa terbiyecisi, bilmem ne!

ANNE BEN BİTİREMİCEM BUNU YA SEN YESEN
BİTİREMİCEKSEN ZAYIF BİRİNİ SEÇECEKTİN BİTECEK O, BAK ARKANDAN AĞLAR SONRA
ÜÇ AYLIK MİZAH DERGİSİ Mİ OLUR YA, MEVSİMLİK. BU KÖŞE KIŞ KÖŞESİ, BU KÖŞE YAZ KÖŞESİ..
BANA ELİF DE
banaelifde.tumblr.com
twitter.com/banaelifde
www.formspring.me/banaelifde
ANASINA BAK KIZINI AL, TIP DEMİŞ BURNUNDAN DÜŞMÜŞ, AYNI BEN
OĞLAN DAYIYA KIZ HALAYA DERLER BAK, AYNI BANA ÇEKMİŞ MAŞALLAH
OĞLUM KALK YERİNE YAT
AYYNI BEN
OBLOMOV OKUMAYA ÜŞENENLER DERNEĞİNİN TOPLANTISI YİNE BÜTÜN ÜYELERİN TOPLANTIYA KATILMAYA ÜŞENMESİ SONUCU İPTAL EDİLDİ.
ERKEK DEĞİL MİSİNİZ HEPİNİZ AYNISINIZ, LANET OLSUN SANA HİDUROTERAPİ
AMAAN İŞTE JAPON DEĞİL MİSİNİZ HEPİNİZ AYNISINIZ..
BIRAK, SEN DE BIRAK GİT, ERKEK DEĞİL MİSİNİZ, HEPİNİZ AYNISINIZ LANET OLSUN SANA KATOTO
BENİM ADIM MATARAMASUKO AYSEL!
KAÇ TANE JAPONLA ÇIKIYOSUN TERBİYESİZ! AYRILIYORUM!
BAK HAALAA..!
ABİ TAMAM TEDBİR İÇİN SOHBETİMİZİ KOKTEYL OLARAK YAPTIK DA BARİ ÇAYLARI BİZ DAĞITSAYDIK, DEM KOYMUYO BU İTİKADI BOZUKLAR
OĞLUM ŞÜKRET SEN AÇIK DA OLSA ALMIŞSIN, BEN DAHA ÇAY BULAMADIM KENDİME.
MODA İSTANBULDA BİR SEMT ADIYMIŞ ARKADAŞ
ESKİDEN ÇÖPLÜKTÜ BURALAR BAK DÜZENLEDİLER NE GÜZEL OLDU, ÇALIŞIYO ADAMLAR, DEMEK Kİ ÇALMADAN DA OLUYOMUŞ
Bİ DAHA İŞ ÇIKIŞI 89TYE BİNEN TUTANKAMUN OLSUN!
YA AYAĞIM TAKILIR DÜŞERSEM, AĞZIMIN KENARINDA AYRAN KALIRSA, GÖMLEĞİMİ YANLIŞ İLİKLEMİŞSEM, HERKES BENİMLE ALAY EDERSE?
BEN KENDİME GÜVENİYORUM, ÇEVREYE GÜVENMİYORUM
BİRAZ KENDİNE GÜVENMELİSİN OĞLUM
UZMANLAR EV İŞLERİNE YARDIM EDEN ÇOCUKLARIN ZEKALARININ DAHA HIZLI GELİŞTİĞİNİ KEŞFETTİLER
HEE TABİ ONLAR KEŞFETTİ, BENİM TEORİM LAN O
MUHAMMED İSMİ KOYMAYALIM ÇOCUĞA, AĞIR GELİR, DENGESİ ŞAŞAR MAAZALLAH!
Bİ DENGE BİLEKLİĞİ TAKTIK MI BİŞEYCİK OLMAZ
BİR ELİF MİKTARI UZATIR MISIN EVLADIM?
HAAKİMUN
AFERİN!
BENİ NASIL TERKEDER YA! BU KADAR KOLAY MI? İKİNDİNİN SÜNNETİ MİYİM BEN

ARADIĞINIZ MEDYA

Bu gidişle medyada Beyaz Türk kalmayacak!

Bünyamin Yılmaz

Renklerle aranız nasıl? Ev hanımları için sorunun cevabı belli. Daha beyaz yıkadıkça sorun yok. Çamaşır makinenizi kastediyorum bir de reklamları. Malum, hayatımızı yönlendiren en önemli güç reklamlar. Dere kenarında elde kille çamaşır yıkama dönemi mi kaldı? Kaldıysa da kim reklamını yapmak ister ki ağrıyan belinize rağmen bembeyaz çamaşırların?

Erkekler bu durumdan azade mi? Hiç sanmıyorum. Kadınlar reklamlarla 'daha beyaz'a yönelirken erkekler için de daha önemli 'oyuncaklar' icat edildi. Bizler janjanlı lafları, akademik destekli yalanlarla sarmalanmış hakikati ifade eder görünen her şeyi önemseriz. Doğru olup olmadığından ziyade, işimize yarayıp yaramadığına bakarız. Tam yerine rast geldi mi manzara koymayı da 'olacak o kadar' diyenlerden öğreneli epey zaman oldu.

Daha beyaz yıkanan çamaşırları giyerken aklımıza bir şiir gelmiyor değil elbet. Bütün renkler aynı hızla kirlenirken birinciliği beyaza vermiş olabilirler. Beyazın hakkıdır öte yandan baktığınızda. Bir de ekranların beyazı var. Adı Beyazıt'mış ama biz şovunun ismiyle onu çoktan kaydetmişiz ekran hafızamızın bir yerine. Daha eskiler radyo döneminden espriler de düşürebilir, burada şaşırmıyoruz!

Beyaz demiştik değil mi? Beyaz cam, beyaz perde…

Beyaz sevgimizle ilgili onlarca örnek aklınıza üşüştü biliyorum. Zaten derdim ufacık bir hatırlama yapmanızı sağlamaktı. Başarabildiysem hızlıca geçelim bu bahsi.

Yok geçelim derken geçemeyeceğimiz meseleler olduğunu da inkar edemem tabi.

O zaman sorayım. Aranızda beyaz Türk olmayan var mı? Şaşkınlığınızın resmini ne Abidin yapabilir ne de fotoğrafını Halit Ömer Camcı çekebilir.

Hatta Hasan Kuvvet'e söyleseydik zamanında Yeni İklim'e kapak olabilirdiniz. Geçti, kaybettiniz. Bir ihtimal Harun Tan'ın tasarımıyla İtibar dergisinde gülümseyebilirsiniz, ama şaşkınlığınızı nereye oturtalım?

Tamam şaşırmak hakkınızı elinizden almıyor, kendim de şaşırmıyorum. 'Beyaz Türk de ne la!' demediğinizi biliyorum. İsmet Özel'in 'Kalın Türk' adlı ince kitabını okuyanları bir yana ayırıyorum, zira burada mesele başka!

Efendim Beyaz Türk olabilmek için mangal gibi bir yürek gerekmiyor. Serdar Turgut'un bir dönem önümüze tartışın diye serdiği 'öteki Türkiye'den geçerek geliniyor bu tartışmaya. En beyaza ulaşabilmek kolay olmasa gerek. Aslında bizim sorunumuz değil bu. Sonuçta çoğumuz Anadolu'dan geldik, kasketlerimizi görenler şehrin ana caddelerine almadılar bizi. Konuşmamızla alay ettiler. Eşimizin giydiği çarşafı 'tu kaka' ilan ettiler. Kızımızın başındaki örtüyü görüp 'kapıcı parçası' diye iltifatlara(!) boğdular. Es kaza üniversiteye gidebildiyse bir hanım kızımız 'ikna odaları'nda 'öteki' olduğuna ikna etmeye çalıştılar onu. Geçelim.

Sakallarınız biraz görünür olduysa yandınız. Çember sakalınızı ne kadar mizah dergisi varsa oralarda afişe ettiler. O çember hemen ardındaki çarşaflı kadın(lar) –anladınız siz onu, hani dört eş- siz önde elinizde büyük bir tespih, yüzünüzde hayata karşı duyulan öfke, kadınlarınızın görünen burnu ve sizden büyük korkuları. Offf yazarken bile bunaldım. Bir de bu sahneleri günlük gazetelerde görünür hale getiriyorlardı değil mi? Siyasetçinize de saldırılırken bu resimler üzerinden saldırılıyordu. Sahi o karikatürleri çizen herifçioğullarının torunları şimdilerde ne yapıyor? Bi kısmı 'ekşi' işlere soyunup kutsallara sövmeye devam ediyor da çizgisini küfre ayıranlarla ilgili düşüncelerinde bir değişme var mı okurun? Sanırım var ki Caf Caf dergisi okurla buluşuyor. Peki bu dergi ne zaman 'beyaz'laşacak? Ağzınızdan yel alsın mı? Tamam canım, iktidarlardan nemalanma yerine sahici dertlere tutunanların çıkardığı ve okuduğu dergi tabi ki feda edilmesin de mesele tam da oralarda dönüyor, dilimi tutamadım.

İmkanların inandıklarımıza etkileri konusunda bir fetva çıkaracak halimiz yok. Bildiğimiz tek şey, yanlış dikilen bina Van'daki gibi yerle bir olur. Yanlış müteahhitlik insanı evinden eder.

Bu söylediklerimizin 'beyaz Türk'lerle ne alakası var şimdi?

Cumhuriyet kurulalı beri kuş sütüyle beslenen sermaye mi düşünecekti sizin gecekonduları. Evinizin yolu çamurmuş, suyunuz akmazmış, kuş konmaz kervan geçmezmiş diye dert mi edinecekti. Malını satar, geçer. Devlet göz yumar, siyasetçi istediğinizi verir, belediye alt yapınızı yapar, okullar 'köylülüğünüz'le eğitim yoluyla mücadele eder, adama dönersiniz, daha ne istiyorsunuz? Muasır medeniyet… Evet ben de duymuştum. Avrupa'ya gidenler hemen tekerlemeye dönüştürüyorlar bu durumu. Hay Allah, zor konular bunlar…

Mevzudan sürekli uzaklaşıyorum değil mi? Neyse hadi sadede gelelim. 'Beyaz Türkler' taifesi devletimizin esaslı bir şekilde havyar ve badem ile besledikleri verilen genel ad. Anadolu'dan gelip yoksulluğunu unutmak isteyenlerin çırpınmalarıyla alay eden, köylülük, cahillik, inanç konularında 'temel' görüşleri olan bir kitle. Hepsi de şehirlidirler canım. Geçmişlerini birkaç kuşak öteye taşımanıza gerek yok. Nemaya kavuştukları andan öncesi özel hafıza silicileriyle cilalanmıştır. 'Yaşasın en büyük olan', 'yaşasın en beyaz olan' ve hep beyaz kalan.

Bizler hep kirlenmek zorunda kalacağız. Zorluklarla mücadele edeceğiz. Ama onlar daima daha beyaz kalacaklar.

Hah hah. Unuttuğumu sanmayın. En beyaz medyacılara da bakacağız birlikte. Bakalım kim daha beyaz olurken kirleri sadece bizim üzerimizde kalmış?

Ertuğrul Özkök: Bütün renklere talip olabilir. En kirli durumlardan bile parfüm kokusuyla çıkabilir. Senden daha iyi sen olabilir. Hatta sen sen olduğuna şaşırabilir, ondan senin sen olduğuna dair şahitlik bile isteyebilirsin. Beyazlığına laf ettirmez ama 'empati'yle 'mempati' arasındaki farka seni sosyoloji öğrencisi kılarken aradan sıyrılıverir, sen olduğunu anlayana kadar o kendini temize çıkarabilir. Kendi etrafında daireler dönerken seni inceler, en pahalı şarabını açar, IPod'dan Fatiha suresi dinlerken içebilir. Bi de mini etek giyip namaz kılacağı tutabilir de meseleye bir başka beyaz 'Oray' Eğin'lik yapsın bana ne!

Emin Çölaşan: Üst paragraftaki 'beyaz Türk'ün ayık zamanında aldığı mecburi kararla Sözcü'lüğünü yapıyor derin beyazların. Malum, karanlıkta daha beyaz parlar en beyaz olanlar. Artık Fehmi Koru bile unuttu adamcağızı. Manşetine manşetine provoke ederken artık kendine güldürüyor. Hüriyet'teyken iyiydi ama. Malum devlet gazetesi, forsu vardı. Ah be Emin seni kimler kimlere Sözcü etti?

Mehmet Y. Yılmaz: Adındaki Y harfinden uzak durması bile ne kadar beyaz olduğunun tescilidir. Rahat bir adamdır. Medyada kurmaca işlerini Yakub beye vermişler. Kurar, bozar, yapar, arada bozulur, mühim değil. Fikirleriyle tazelenmek yerine beyazlığıyla göz kamaştıran ve bronzlaşmayı da sevenlerin halkasıyla yesyeni olur. Bir de her konuda geliştirdiği muhalefeti ne dediği anlaşılamaz hale geldiğinde işler sarpa sarmasın diye 'korunur, gözetlenir' el bebek gül bebek, daha beyaz günlere…

Bekir Coşkun: Doğuştan beyazdır. Nerde doğduğu, nerelerde büyüdüğü önemli değildir. Baştan kovulmayı göze almıştır ama kimseler ona dokunamamıştır. Ta ki kendi kendine dokunana kadar! Para pulla sorunu yoktur. Elini kirli kağıtlara değdirmez, değdirtir! Steril hayatında birkaç kaza vardır elbet. Göbeğini kaşıyan adamların seçtikleri iktidar olmaya devam ettiği için kendisine kafasını gömebileceği köşeler arayıp duruyor. Bir ara Habertürk'te kafa çıkarır gibi olmuştu amiral gemisinden sonra, şimdilerde Cumhuriyet'te 'tehlikenin farkında mısınız'ın sankritçesini öğrenmeye çabalıyor. Malum Arapça'sını yaptı gazete kimse tınmadı. Belki Muazzez İlmiye Çığ hanımefendiden Sümeroloji dersi alırsa bir numeroloji de bize yapar, bekliyoruz efendim.

Yılmaz Özdil: Ah ulen ah! Memleket memleket değil ben nideyim. Adam aforizmanın dibini buluyor her yazısında onun payına 'aforoz' düşüyor. Çarpıyor, topluyor, bölüyor denemediğini bırakmıyor kimseler iplemiyor. Salih Tuna'nın eline oyuncak olmuş, dalga dubara konusu oluyor. Şimdi Amerika'da, İngiltere'de yazar olacaktı ki Özdil abimiz, dünya yazar görecekti. Bizde öyle mi? Adam beyaz Türk olduğunu bile kimseye anlatamıyor. Bir Uğur Dündar'ı vardı, birlikte eski günleri yad ederken haber programı hazırladıkları, Star TV'de elden gidince 'Aydın küs' oldular. Kestirmeden yazarlık dersleri verdiği köşeciğini kale almıyorlar ya ben ona yanıyorum. Bu gidişle korkarım Esra Elönü'nün kalemine düşecek, beni kim yaktı diye höykürecek!

Ayşegül Arslan: Dokunmayın ablacığıma!

Şimdi şöyle bir zihnimden gözden geçirmece yapıyordum da memlekette 'beyaz Türk' kalmamış yahu. Beyaz medyacıları Tayyip beyin eline düşüp, dersim çarpmış Kılıçdaroğlu'na döndürmüşler. Bu memlekette sahici 'beyaz'lar kalmamış yiğidim. En iyisi memleketin her bir ferdini 'beyaz' ilan etmek. Ama durun önce bir tarihle yüzleşelim. Geçmiş insandan zamanı geldiğinde hesap soruyor. Dedelerimizin hesabını biz ödüyoruz, bizim hesap da torunlara kalacak. O yüzden 'daha beyaz' olabilmenin yolları artık daha imtiyazlı olmaktan değil, daha insan olmaktan geçiyor.

Büyük laflar söylemeye gerek yok aslında. Her birimizin elinde bir ayna, bakalım suretlerimize. Van depremiyle sınıfta kalanları birlikte gördük. Organize olmayı bile beceremeyen 'nutuk ehli' olarak utanacağımız durumlar yaşandı. Bütün bunlara rağmen beni umuda taşıyan gelişme 'evim evindir Van' kampanyası oldu. Ahmet Tezcan'ın öncülüğünü ettiği bu kampanya 'benim hâlâ umudum var" dedirtti hepimize.

Demem o ki, bırakalım 'beyazlık yarışı'nı, 'beyaz bir sayfa' açalım. Oraya merhameti, yüzleşmeyi, insaniyeti, rahmeti, paylaşmayı, erdemli olmayı koyalım. Kapımıza gelen kim olursa olsun 'eman' bulsun, mazlumu kucaklarken samimiyetimizden kuşku duyulmasın, ensar-muhacir kardeşliği ülkemizi ve coğrafyamızı ve dünyayı yaşanabilir bir yer kılsın.

"Beyaz haberlerim var" mı dediniz. Hoş bulduk kardeşlerim, hoş bulduk!

cafcaf

BATIL BALİNA

SALİH KILINÇ

Beyaz Türk kimlere derler?

Hangi özellikleri haiz olanlar Beyaz Türk namı ile tesmiye edilirler?

Beyaz olmanın gerek şartı nedir?

Bu konuda rivayet çok…

Bazıları diyor ki Beyaz Türk dediğin en az üç nesildir şehirli olacak. Yani dedesi köyde ikamet eden bir vatandaşımızın Beyaz Türk olma şansı yok maalesef. Olsa olsa Beyaz Türk ebeveyni olabilir.

Bazıları da şöyle diyor: Beyaz Türk; Selanik, Arnavutluk, Bulgaristan, Kırım gibi eski topraklarımızdan gelmiş, Anadolu halkından daha "beyaz", daha gelişmiş, zevkleri daha ince, kültürü daha geniş kişilerdir. (Kırımlı İlber Ortaylı geliyor aklımıza burada)

Bir başkasına göre Beyaz Türk, ülkenin zorluklarını çekmeyip, sıkıntılarına katlanmayan ama kaymağını yiyen bir tabakadır. Bunlar iyi okullarda okumuşlar, iş bulma konusunda sıkıntı çekmemişlerdir. İyi yerlerde otururlar, güzel mekânlarda yer içerler. Halktan kendilerini tecrit etmişlerdir. Sitelerde, korunaklı yapılarda ikamet ederler.

Beyaz Türk'e ait diğer bir tanımlama ise şu şekilde: Beyaz Türklük seçim değil, içine doğulan bir durumdur. Beyaz Türk ayrıcalıklı bir dünyaya doğar. Ama bu onun suçu değildir. Kimse babasının statüsünden dolayı kınanamaz. Kolejlerde okuyup, iki tane yabancı dil öğrenmek, yurtdışında master yapmak… Bunlar imkânı olan insanın değerlendireceği şanslardandır.

Kimilerine göre Beyaz Türk burnu büyük, halkı aşağılayan, kendini kara kalabalıklardan ayrı/yüksekte gören, elitist kişilerdir.

Bazılarına göre Beyaz Türk oyunu CHP'ye veren, laik yaşam tarzına sahip, dindarlardan, Kürtlerden, Alevilerden nefret eden, kendini bu ülkenin sahibi olarak gören, her şeyin doğrusunu bildiği iddiasında olan insanlardır.

Hulasa etmek adına soruyu tekrar soralım: Beyaz Türk kimlere derler?

Bendeki Beyaz Türk algısı aslında yukarıdaki tanımların hepsinin bileşimi. Veya bu tanımlara uyan birçok Beyaz Türk çeşidi var diyelim.

Beyaz Türk bana kalırsa, en başta, sistemin gadrine uğramayan insanlardır. Sistem her zaman onları korur. Çünkü sesleri kelle adetlerinden ve ürettiklerinden çok çıkar. Kural koyucular onları kollarlar.

Beyaz Türk'ün mobilitesi yüksektir. Ülkenin sıkıntıları en az onları etkilese de bir doğal afette veya bir krizde hemen yer değiştirebilir, güvenli bölgelere kaçabilirler.

Beyaz Türk kitap okur, ama çok değil. Kitap okur, ama nitelikli değil. Elif Şafak kitapları, Çılgın Türkler, Ayşe Kulin romanları onlara göre aydın olmaya yeter de artar bile.

Beyaz Türk klişelere bayılır. Japonya'da bir kişiye yılda bilmem kaç kitap düşerken bizde bir kitaba şu kadar kişi düşüyor klişesini dillendirmekten bıkmamışlardır. Burada bu ortalamayı düşüren kara kalabalıklardan, milyonlardan tiksinirler. İki ayda bitiremedikleri best seller'ları milyonlardan ayırır onları. Onlar da olmasa bu ülkede kim okur, kim yazar…

Beyaz Türk batılı yaşamasına, ecnebi gibi düşünmesine, tatillerini Avrupa'da geçirmesine rağmen Avrupa Birliği ve Batı karşıtıdır.

3 Kasım 2002 tarihi Beyaz Türkün ezberini bozmuş, tabir-i amiyane ile şaftını kaydırmıştır. Adalet ve Kalkınma Partisinden önce beyazlarımız Avrupacı idi. Doksanlı yılların başında Mesut Yılmaz Avrupalılara "Bizi Birliğe (o zamanki adı "Avrupa Topluluğu" idi) almazsanız Türkiye'ye şeriat gelir" diyordu. O günlerde bazı güçler sokakta patır patır gazeteci, düşünce adamı öldürüyordu. Faili meçhullerin "faili", nasılsa, hep İranlılar oluyordu. İran kötü idi o zamanlar. Şimdi beyazlarımız AB karşıtı, ABD karşıtı. PJAK ile mücadelesinden ve Batı'ya kafa tutmasından dolayı İran'a övgüler düzüyorlar. "Bir İran kadar olamadık" diyorlar. Hemen ardından bazı durumlarda "İran mı oluyoruz?", "Türkiye gitgide İran'a mı benziyor" da diyebiliyorlar. Velhasıl, acayip bir kafa karışıklığı, bir tür şizofreni durumu Beyaz Türk'ünkisi.

Beyaz Türk kibardır, naziktir. Günaydını, merhabayı, iyi günleri çok iyi bilir. Asansörde güler yüzle size selam verir. Trafikte saygılıdırlar. Ama iş kendinden olmayanların söz sahibi olmasına, iktidara gelmesine filan gelince çirkinleşebilir. ATM kuyruğunda edeplice sıra bekleyen, asansörde nazikçe günaydın diye insan darbeleri destekleyebilir, bombaları hoş görebilir, tedhiş hareketlerine sempati duyabilir. Beyaz Türkün sizi sevmesi için demek ki onu rahatsız etmemeniz, iktidarı düşünmemeniz gerekmektedir.

Bir Beyaz Türkün davranışlarını en iyi gözlemleyebileceğiniz yerlerden biri de tiyatrolardır. Ankara sahneleri bu iş için biçilmiş kaftandır. Çankaya ahalisi giyinip kuşanıp bu oyunlara taşınırlar. Abartılı gece kıyafetleri giyen, ağır makyajlı yetmişlik teyzelerin yanında, yaşının epey üstünde elbiseler taşıyan genç kızlar... Saçını başını yaptırıp gelen anneler ve sanatsever olması için yaşken eğilmesi gereken yavrular. Kendilerini akranlarından farklı gören üniversiteli sevgililer, TRT çalışanları, çoktan tekaüde ayrılmış bürokrat eskileri, Ankara'nın eski hallerini özleyen iyi giyimli ihtiyarlar… Hepsi kültüre, sanata koşarlar. 10 yıllık AKP, 20 yıllık Melih Gökçek iktidarından kendilerini yalıtılmış hissettikleri, kendilerine benzeyen insanlarla en fazla birlikte olabildikleri yegâne yer tiyatrolardır. Bu bakımdan senaryonun derinliği pek de önemli değildir. Oyuncuların abartılı davranışları, höykürmeye benzeyen ünlemeleri, oyun sonunda rükûa giderek verilen selamlar, ayakta sahtekârca alkışlar, oyun arasında (antrakt) oyuncuların özgeçmişlerine göz gezdirmeler, yorumlar, içilen kahveler hiçbir zaman bıkılmayacak bir ritüeller bütünüdür.

Beyaz Türk gezmeyi sever. Ama derinlemesine değil. Tur gezileri, Paris, Venedik, birkaç yıldır Dubrovnik vb. yerler gözdeleridir. Örneğin Paris'e gitmişse Eyfel, Louvre, Notre Dame vb. yerlerden öte gitmez. Mesela Ankara Kalesi civarında dolaşmayı pek sever, lakin Ankara'nın en eski camisi Sultan Alâeddin Camii'nin kapısından içeri kafayı uzatmaz. Onun muhteşem minberini incelemeyi aklına bile getirmez.

Beyaz Türkün yavan bir espri anlayışı vardır. Başbakanın attan düşmesi, "komik" bebek videoları, Yılmaz Özdil yazıları çok eğlencelidir ona göre. Ya da Kemal Kılıçdaroğlu'nun anlattığı fıkralar. Şöyle: "Adamın biri ölüyor. Öbür dünyaya gidiyor. Bakıyor karşıda bir duvar ve milyonlarca saat var. Ucu bucağı görünmüyor. Yanındaki meleğe soruyor: Nedir bu saatler? O da 'Herkesin bir saati var, yalan söyleyince yelkovan oynar. O nedenle buradan insanları kontrol ediyoruz' diyor. Karşıda akreple yelkovan 12'nin üstünde durmuş bir saat görüyor ve 'bu kimin saati' diye soruyor. Melek de 'Mustafa Kemal Atatürk'ün saati. Hayatında hiç yalan söylemedi' diyor. Sonra kimisi biraz hafif oynuyor, kimisinin akrep yelkovan farklı yerlerde duruyor ve soruyor. Kanuni Sultan Süleyman'ın saati hangisi filan diye. Birden aklına geliyor ve 'Bizim ülkede Recep Tayyip Erdoğan var. Onun saati nerede?' diyor. 'Valla onun saatini Zebani aldı, cehennemde vantilatör olarak kullanıyor' yanıtını alıyor."

Beyaz Türk bundan beş yıl öncesine kadar kişisel gelişim ve başarı öykülerine hayrandı, şimdilerde ise bırakıp gitme, kariyeri terk etme hikâyeleri revaçta. Başarılı bir bankacının bütün kariyerini elinin tersi ile itip Güney Amerika'da restoran işletmeye başlaması, bir işadamının fotoğrafçılığa merak salması, bir mankenin bütün işlerini iptal edip çocuk doğurmaya karar vermesi… Bütün bunlar çok heyecanlandırıcı hikâyeler bugünlerde…

Beyaz Türk dedik ama hep Kemalistlerden bahsettik. Ama ne yapalım? Cumhuriyet döneminde sistemin en az gadrine uğrayan, bu ülkenin kaymağını en fazla kemiren kesimi onlar. Beyaz Türklerin çoğu Kemalist. Kemalistlerin birçoğu beyaz Türk.

Şunun şurasında genç bir cumhuriyetiz. Ermeni, Rum zanaatkârları ülkeden kovduk, mallarını gasp ettik, Osmanoğullarını sınır dışı ettik, Boğaz'daki paşa yalılarını Adanalı Hacı Ağa'ya, sözüm ona sanatçılara ya da türedi zenginlere sattık, adam gibi bir burjuvamız olamadı. Bir zamanlar Sabancılarda çalışan Turgut Özal Sabancı Holding'i Adana'dan İstanbul'da taşımak için göbeğini çatlattı. Sakıp Ağa milyarlık sözleşmeler imzalamaya giderken ciğercide karnını doyurur, yurtdışına tarifeli uçakla uçardı, devleti haraca bağlayan sanayicilerimiz paradan para kazanırken bu kazançları ile bohem taklidi yapan ressamlardan tablo toplar batılı anlamda burjuva olmaya çalışırlardı. Vehbi Koç ile Hacı Sabancı bir at heykeli için açık artırmaya girer, sonucunda birbirlerine küserlerdi. Sakıp Ağa Menderesçi, Demirelci, Özalcıydı, hatta ömrünün son birkaç yılında iyi bir Erdoğancı idi. Kitap yazar, konferanslar verir, hattatlardan yazı toplar, bir zamanlar paşaların, hıdivlerin yaşadığı Atlı Köşk'te babası Hacı Ağa Celal Bayar ile Kayseri mantısı yerken aynı yerde kendisi Rockfeller ile kapital üzerine muhabbetler ederdi. Ama kitap yazmakla yazar, tablo toplamakla batılı anlamda burjuva olunamazdı. Bu anlamda burjuva Şakir Eczacıbaşıydı belki…

Dedim ya şunun şurasında genç bir cumhuriyetiz. Yegâne Beyaz Türklerimiz Cumhuriyet dönemi bürokratlarının, memurlarının torunları. 3-4 kuşaktır şehirliler. Ak Parti dönemi ile bir gerileme yaşıyorlar. Moral yönden çökmüş durumdalar. Seçimlerden ve son birkaç yıldır da darbelerden umutlarını kestiler. İktidardaki partiyi alaşağı edecek bir ekonomik kriz beklentisi içindeler. Sanki önümüzdeki dönemlerde beyazlıklarını kaybedecekler gibi...

Bakalım ileriki dönemlerin beyazları kimler olacak? "Anadolu Aslanları"nın çocukları/torunları, Erol Yararların, Kadir Topbaşların sulbünden gelenler, "Birinci kuşak kurar, ikinci kuşak yönetir, üçüncü kuşak da gider sanat tarihi okur…" fehvasınca tam anlamıyla beyazlaşacak dördüncü kuşak Sabancılar, Koçlar, üçüncü kuşak Şahenkler mi, İstanbullu gazetecilerin, medya imparatorluklarının mirasçıları mı?

Aydın Doğan'ın kerimeleri ve damatları işleri ne kadar götürebilecekler? Çalıklar ne olacak, işleri nereye varacak? Yaşarsak görürüz ya da yaşayan görür…

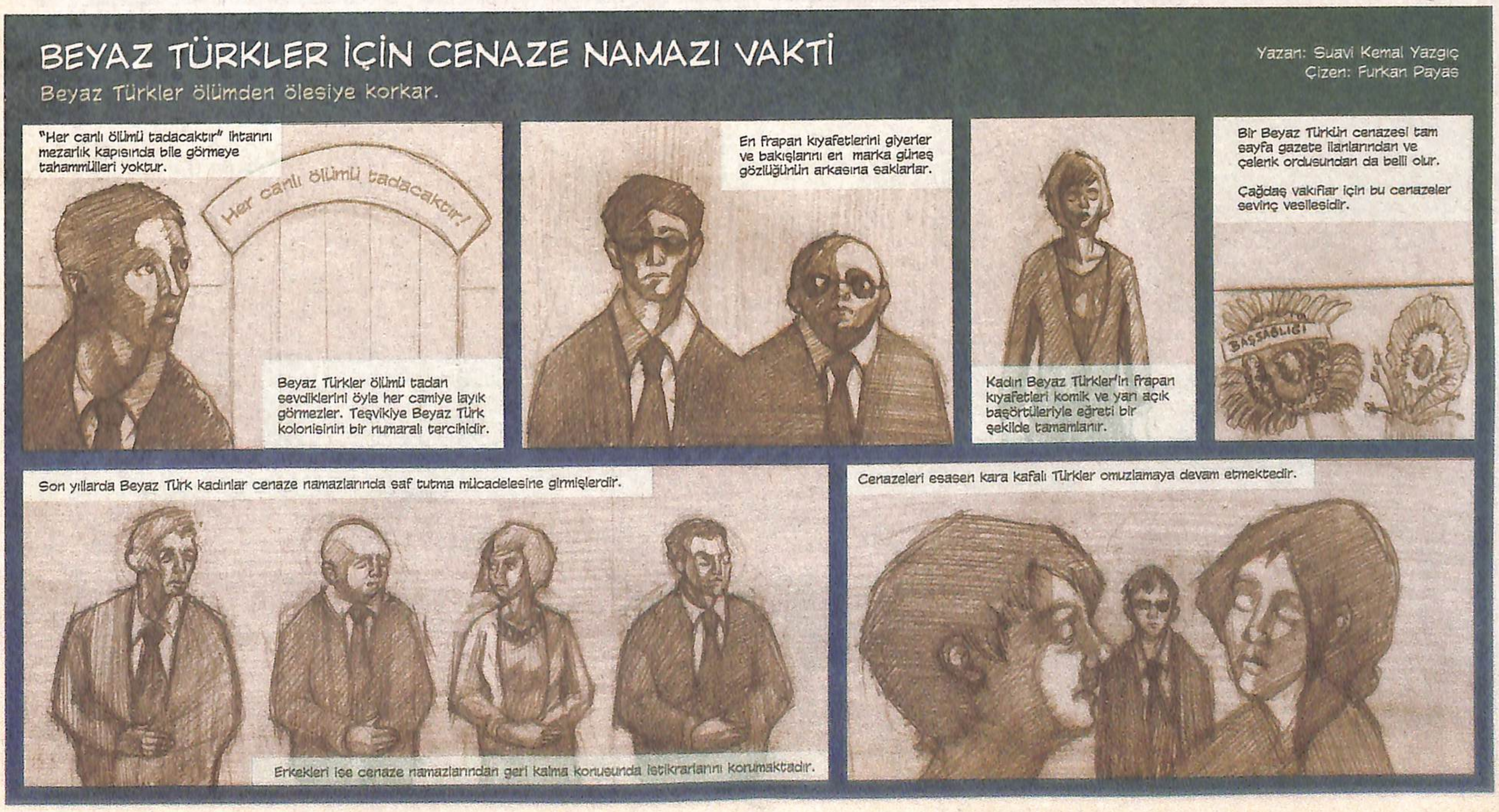

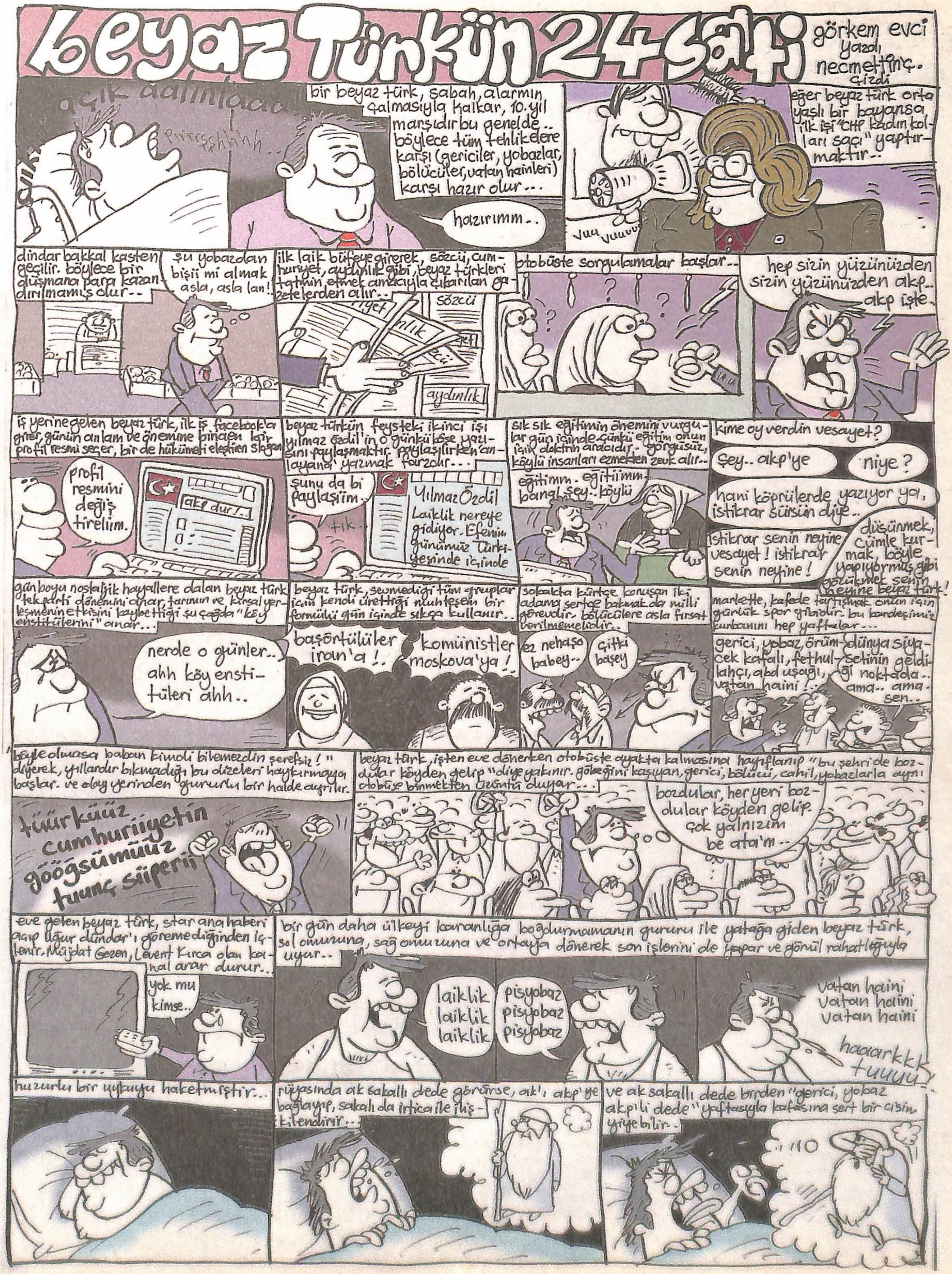
beyaz Türkün 24 saati
görkem evci yazdı
necmettin ç. çizdi
açık aaalınlaaa..
Pırrrşşhhhh..
bir beyaz türk, sabah, alarmın çalmasıyla kalkar, 10. yıl marşıdır bu genelde.. böylece tüm tehlikelere karşı (gericiler, yobazlar, bölücüler, vatan hainleri) karşı hazır olur...
hazırımm..
eğer beyaz türk orta yaşlı bir bayansa, ilk işi "CHP kadın kolları saçı" yaptırmaktır..
vuu vuuuu
dindar bakkal kasten geçilir. böylece bir düşmana para kazandırılmamış olur..
şu yobazdan bişii mi almak asla, asla lan!
ilk laik büfeye girerek, sözcü, cumhuriyet, aydınlık gibi, beyaz türkleri tatmin etmek amacıyla çıkarılan gazetelerden alır..
sözcü
aydınlık
otobüste sorgulamalar başlar..
hep sizin yüzünüzden sizin yüzünüzden akp.. akp işte.
iş yerine gelen beyaz türk, ilk iş facebook'a girer, günün anlam ve önemine binaen bir profil resmi seçer, bir de hükümeti eleştiren slogan
profil resmini değiştirelim.
akp dur!..
beyaz türkün feysteki ikinci işi yılmaz özdil'in o günkü köşe yazısını paylaşmaktır. paylaşılırken 'anlayana' yazmak farzdır...
şunu da bi paylaşiim..
tık..
Yılmaz Özdil
Laiklik nereye gidiyor. Efenim günümüz Türkiyesinde içinde
sık sık eğitimin önemini vurgular gün içinde. çünkü eğitim onun ışık doktrin aracıdır.. görgüsüz, köylü insanları ezmekten zevk alır..
eğitimm.. eğitiimm.. bana.. şey.. köylü
kime oy verdin vesayet?
şey.. akp'ye
niye?
hani köprülerde yazıyor ya, istikrar sürsün diye..
istikrar senin neyine vesayet! istikrar senin neyine!
düşünmek, cümle kurmak, böyle yapıyormuş gibi gözükmek senin neyine beyaz türk!
gün boyu nostaljik hayallere dalan beyaz türk tek parti dönemini anar, tarımın ve kırsal yerleşmenin etkisini kaybettiği şu çağda "köy enstitülerini" anar..
nerde o günler.. ahh köy enstitüleri ahh..
beyaz türk, sevmediği tüm gruplar için kendi ürettiği muhteşem bir formülü gün içinde sıkça kullanır..
başörtülüler iran'a!..
komünistler moskova'ya!
sokakta kürtçe konuşan iki adama sertçe bakmak da milli görevdir. bölücülere asla fırsat verilmemelidir..
ez nehaşo babey..
gitki başey
markette, kafede tartışmak onun için günlük spor gibidir. bu kardeşimiz karşısındakini hep yaftalar...
gerici, yobaz, örümcek kafalı, fethullahçı, abd uşağı, vatan haini!..
dünya siyasetinin geldiği noktada.. ama.. ama.. sen..
"böyle olmasa babanın kim olduğunu bilemezdin şerefsiz!" diyerek, yıllardır bıkmadığı bu dizeleri haykırmaya başlar. ve olay yerinden gururlu bir halde ayrılır.
tüürküüz cumhuriiyetin göögsümüüz tuunç siiperii
beyaz türk, işten eve dönerken otobüste ayakta kalmasına hayıflanıp "bu şehri de bozdular köyden gelip" diye yakınır. göbeğini kaşıyan, gerici, bölücü, cahil, yobazlarla aynı otobüse binmekten üzüntü duyar...
bozdular, her yeri bozdular köyden gelip. çok yalnızım be ata'm..
eve gelen beyaz türk, star ana haberi açıp uğur dündar'ı göremediğinden içlenir. Müjdat Gezen, Levent Kırca olan kanal arar durur..
yok mu kimse..
bir gün daha ülkeyi karanlığa boğdurmamanın gururu ile yatağa giden beyaz türk, sol omuzuna, sağ omuzuna ve ortaya dönerek son işlerini de yapar ve gönül rahatlığıyla uyur..
laiklik laiklik laiklik
pisyobaz pisyobaz pisyobaz
vatan haini vatan haini vatan haini
haaarkkk tuuuu!
huzurlu bir uykuyu haketmiştir...
rüyasında ak sakallı dede görürse, ak'ı, akp'ye bağlayıp, sakalı da irtica ile ilişkilendirir..
ve ak sakallı dede birden "gerici, yobaz akpli dede" yaftasıyla kafasına sert bir cisim yiyebilir..

cafcaf

BATIL BALİNA

SALİH KILINÇ

Beyaz Türk kimlere derler?

Hangi özellikleri haiz olanlar Beyaz Türk namı ile tesmiye edilirler?

Beyaz olmanın gerek şartı nedir?

Bu konuda rivayet çok…

Bazıları diyor ki Beyaz Türk dediğin en az üç nesildir şehirli olacak. Yani dedesi köyde ikamet eden bir vatandaşımızın Beyaz Türk olma şansı yok maalesef. Olsa olsa Beyaz Türk ebeveyni olabilir.

Bazıları da şöyle diyor: Beyaz Türk; Selanik, Arnavutluk, Bulgaristan, Kırım gibi eski topraklarımızdan gelmiş, Anadolu halkından daha "beyaz", daha gelişmiş, zevkleri daha ince, kültürü daha geniş kişilerdir. (Kırımlı İlber Ortaylı geliyor aklımıza burada)

Bir başkasına göre Beyaz Türk, ülkenin zorluklarını çekmeyip, sıkıntılarına katlanmayan ama kaymağını yiyen bir tabakadır. Bunlar iyi okullarda okumuşlar, iş bulma konusunda sıkıntı çekmemişlerdir. İyi yerlerde otururlar, güzel mekânlarda yer içerler. Halktan kendilerini tecrit etmişlerdir. Sitelerde, korunaklı yapılarda ikamet ederler.

Beyaz Türk'e ait diğer bir tanımlama ise şu şekilde: Beyaz Türklük seçim değil, içine doğulan bir durumdur. Beyaz Türk ayrıcalıklı bir dünyaya doğar. Ama bu onun suçu değildir. Kimse babasının statüsünden dolayı kınanamaz. Kolejlerde okuyup, iki tane yabancı dil öğrenmek, yurtdışında master yapmak… Bunlar imkânı olan insanın değerlendireceği şanslardandır.

Kimilerine göre Beyaz Türk burnu büyük, halkı aşağılayan, kendini kara kalabalıklardan ayrı/yüksekte gören, elitist kişilerdir.

Bazılarına göre Beyaz Türk oyunu CHP'ye veren, laik yaşam tarzına sahip, dindarlardan, Kürtlerden, Alevilerden nefret eden, kendini bu ülkenin sahibi olarak gören, her şeyin doğrusunu bildiği iddiasında olan insanlardır.

Hulasa etmek adına soruyu tekrar soralım: Beyaz Türk kimlere derler?

Bendeki Beyaz Türk algısı aslında yukarıdaki tanımların hepsinin bileşimi. Veya bu tanımlara uyan birçok Beyaz Türk çeşidi var diyelim.

Beyaz Türk bana kalırsa, en başta, sistemin gadrine uğramayan insanlardır. Sistem her zaman onları korur. Çünkü sesleri kelle adetlerinden ve ürettiklerinden çok çıkar. Kural koyucular onları kollarlar.

Beyaz Türk'ün mobilitesi yüksektir. Ülkenin sıkıntıları en az onları etkilese de bir doğal afette veya bir krizde hemen yer değiştirebilir, güvenli bölgelere kaçabilirler.

Beyaz Türk kitap okur, ama çok değil. Kitap okur, ama nitelikli değil. Elif Şafak kitapları, Çılgın Türkler, Ayşe Kulin romanları onlara göre aydın olmaya yeter de artar bile.

Beyaz Türk klişelere bayılır. Japonya'da bir kişiye yılda bilmem kaç kitap düşerken bizde bir kitaba şu kadar kişi düşüyor klişesini dillendirmekten bıkmamışlardır. Burada bu ortalamayı düşüren kara kalabalıklardan, milyonlardan tiksinirler. İki ayda bitiremedikleri best seller'ları milyonlardan ayırır onları. Onlar da olmasa bu ülkede kim okur, kim yazar…

Beyaz Türk batılı yaşamasına, ecnebi gibi düşünmesine, tatillerini Avrupa'da geçirmesine rağmen Avrupa Birliği ve Batı karşıtıdır.

3 Kasım 2002 tarihi Beyaz Türkün ezberini bozmuş, tabir-i amiyane ile şaftını kaydırmıştır. Adalet ve Kalkınma Partisinden önce beyazlarımız Avrupacı idi. Doksanlı yılların başında Mesut Yılmaz Avrupalılara "Bizi Birliğe (o zamanki adı "Avrupa Topluluğu" idi) almazsanız Türkiye'ye şeriat gelir" diyordu. O günlerde bazı güçler sokakta patır patır gazeteci, düşünce adamı öldürüyordu. Faili meçhullerin "faili", nasılsa, hep İranlılar oluyordu. İran kötü idi o zamanlar. Şimdi beyazlarımız AB karşıtı, ABD karşıtı. PJAK ile mücadelesinden ve Batı'ya kafa tutmasından dolayı İran'a övgüler düzüyorlar. "Bir İran kadar olamadık" diyorlar. Hemen ardından bazı durumlarda "İran mı oluyoruz?", "Türkiye gitgide İran'a mı benziyor" da diyebiliyorlar. Velhasıl, acayip bir kafa karışıklığı, bir tür şizofreni durumu Beyaz Türk'ünkisi.

Beyaz Türk kibardır, naziktir. Günaydını, merhabayı, iyi günleri çok iyi bilir. Asansörde güler yüzle size selam verir. Trafikte saygılıdırlar. Ama iş kendinden olmayanların söz sahibi olmasına, iktidara gelmesine filan gelince çirkinleşebilir. ATM kuyruğunda edeplice sıra bekleyen, asansörde nazikçe günaydın diye insan darbeleri destekleyebilir, bombaları hoş görebilir, tedhiş hareketlerine sempati duyabilir. Beyaz Türkün sizi sevmesi için demek ki onu rahatsız etmemeniz, iktidarı düşünmemeniz gerekmektedir.

Bir Beyaz Türkün davranışlarını en iyi gözlemleyebileceğiniz yerlerden biri de tiyatrolardır. Ankara sahneleri bu iş için biçilmiş kaftandır. Çankaya ahalisi giyinip kuşanıp bu oyunlara taşınırlar. Abartılı gece kıyafetleri giyen, ağır makyajlı yetmişlik teyzelerin yanında, yaşının epey üstünde elbiseler taşıyan genç kızlar... Saçını başını yaptırıp gelen anneler ve sanatsever olması için yaşken eğilmesi gereken yavrular. Kendilerini akranlarından farklı gören üniversiteli sevgililer, TRT çalışanları, çoktan tekaüde ayrılmış bürokrat eskileri, Ankara'nın eski hallerini özleyen iyi giyimli ihtiyarlar… Hepsi kültüre, sanata koşarlar. 10 yıllık AKP, 20 yıllık Melih Gökçek iktidarından kendilerini yalıtılmış hissettikleri, kendilerine benzeyen insanlarla en fazla birlikte olabildikleri yegâne yer tiyatrolardır. Bu bakımdan senaryonun derinliği pek de önemli değildir. Oyuncuların abartılı davranışları, höykürmeye benzeyen ünlemeleri, oyun sonunda rükûa giderek verilen selamlar, ayakta sahtekârca alkışlar, oyun arasında (antrakt) oyuncuların özgeçmişlerine göz gezdirmeler, yorumlar, içilen kahveler hiçbir zaman bıkılmayacak bir ritüeller bütünüdür.

Beyaz Türk gezmeyi sever. Ama derinlemesine değil. Tur gezileri, Paris, Venedik, birkaç yıldır Dubrovnik vb. yerler gözdeleridir. Örneğin Paris'e gitmişse Eyfel, Louvre, Notre Dame vb. yerlerden öte gitmez. Mesela Ankara Kalesi civarında dolaşmayı pek sever, lakin Ankara'nın en eski camisi Sultan Alâeddin Camii'nin kapısından içeri kafayı uzatmaz. Onun muhteşem minberini incelemeyi aklına bile getirmez.

Beyaz Türkün yavan bir espri anlayışı vardır. Başbakanın attan düşmesi, "komik" bebek videoları, Yılmaz Özdil yazıları çok eğlencelidir ona göre. Ya da Kemal Kılıçdaroğlu'nun anlattığı fıkralar. Şöyle: "Adamın biri ölüyor. Öbür dünyaya gidiyor. Bakıyor karşıda bir duvar ve milyonlarca saat var. Ucu bucağı görünmüyor. Yanındaki meleğe soruyor: Nedir bu saatler? O da 'Herkesin bir saati var, yalan söyleyince yelkovan oynar. O nedenle buradan insanları kontrol ediyoruz' diyor. Karşıda akreple yelkovan 12'nin üstünde durmuş bir saat görüyor ve 'bu kimin saati' diye soruyor. Melek de 'Mustafa Kemal Atatürk'ün saati. Hayatında hiç yalan söylemedi' diyor. Sonra kimisi biraz hafif oynuyor, kimisinin akrep yelkovan farklı yerlerde duruyor ve soruyor. Kanuni Sultan Süleyman'ın saati hangisi filan diye. Birden aklına geliyor ve 'Bizim ülkede Recep Tayyip Erdoğan var. Onun saati nerede?' diyor. 'Valla onun saatini Zebani aldı, cehennemde vantilatör olarak kullanıyor' yanıtını alıyor."

Beyaz Türk bundan beş yıl öncesine kadar kişisel gelişim ve başarı öykülerine hayrandı, şimdilerde ise bırakıp gitme, kariyeri terk etme hikâyeleri revaçta. Başarılı bir bankacının bütün kariyerini elinin tersi ile itip Güney Amerika'da restoran işletmeye başlaması, bir işadamının fotoğrafçılığa merak salması, bir mankenin bütün işlerini iptal edip çocuk doğurmaya karar vermesi… Bütün bunlar çok heyecanlandırıcı hikâyeler bugünlerde…

Beyaz Türk dedik ama hep Kemalistlerden bahsettik. Ama ne yapalım? Cumhuriyet döneminde sistemin en az gadrine uğrayan, bu ülkenin kaymağını en fazla kemiren kesimi onlar. Beyaz Türklerin çoğu Kemalist. Kemalistlerin birçoğu beyaz Türk.

Şunun şurasında genç bir cumhuriyetiz. Ermeni, Rum zanaatkârları ülkeden kovduk, mallarını gasp ettik, Osmanoğullarını sınır dışı ettik, Boğaz'daki paşa yalılarını Adanalı Hacı Ağa'ya, sözüm ona sanatçılara ya da türedi zenginlere sattık, adam gibi bir burjuvamız olamadı. Bir zamanlar Sabancılarda çalışan Turgut Özal Sabancı Holding'i Adana'dan İstanbul'da taşımak için göbeğini çatlattı. Sakıp Ağa milyarlık sözleşmeler imzalamaya giderken ciğercide karnını doyurur, yurtdışına tarifeli uçakla uçardı, devleti haraca bağlayan sanayicilerimiz paradan para kazanırken bu kazançları ile bohem taklidi yapan ressamlardan tablo toplar batılı anlamda burjuva olmaya çalışırlardı. Vehbi Koç ile Hacı Sabancı bir at heykeli için açık artırmaya girer, sonucunda birbirlerine küserlerdi. Sakıp Ağa Menderesçi, Demirelci, Özalcıydı, hatta ömrünün son birkaç yılında iyi bir Erdoğancı idi. Kitap yazar, konferanslar verir, hattatlardan yazı toplar, bir zamanlar paşaların, hıdivlerin yaşadığı Atlı Köşk'te babası Hacı Ağa Celal Bayar ile Kayseri mantısı yerken aynı yerde kendisi Rockfeller ile kapital üzerine muhabbetler ederdi. Ama kitap yazmakla yazar, tablo toplamakla batılı anlamda burjuva olunamazdı. Bu anlamda burjuva Şakir Eczacıbaşıydı belki…

Dedim ya şunun şurasında genç bir cumhuriyetiz. Yegâne Beyaz Türklerimiz Cumhuriyet dönemi bürokratlarının, memurlarının torunları. 3-4 kuşaktır şehirliler. Ak Parti dönemi ile bir gerileme yaşıyorlar. Moral yönden çökmüş durumdalar. Seçimlerden ve son birkaç yıldır da darbelerden umutlarını kestiler. İktidardaki partiyi alaşağı edecek bir ekonomik kriz beklentisi içindeler. Sanki önümüzdeki dönemlerde beyazlıklarını kaybedecekler gibi...

Bakalım ileriki dönemlerin beyazları kimler olacak? "Anadolu Aslanları"nın çocukları/torunları, Erol Yararların, Kadir Topbaşların sulbünden gelenler, "Birinci kuşak kurar, ikinci kuşak yönetir, üçüncü kuşak da gider sanat tarihi okur…" fehvasınca tam anlamıyla beyazlaşacak dördüncü kuşak Sabancılar, Koçlar, üçüncü kuşak Şahenkler mi, İstanbullu gazetecilerin, medya imparatorluklarının mirasçıları mı?

Aydın Doğan'ın kerimeleri ve damatları işleri ne kadar götürebilecekler? Çalıklar ne olacak, işleri nereye varacak? Yaşarsak görürüz ya da yaşayan görür…

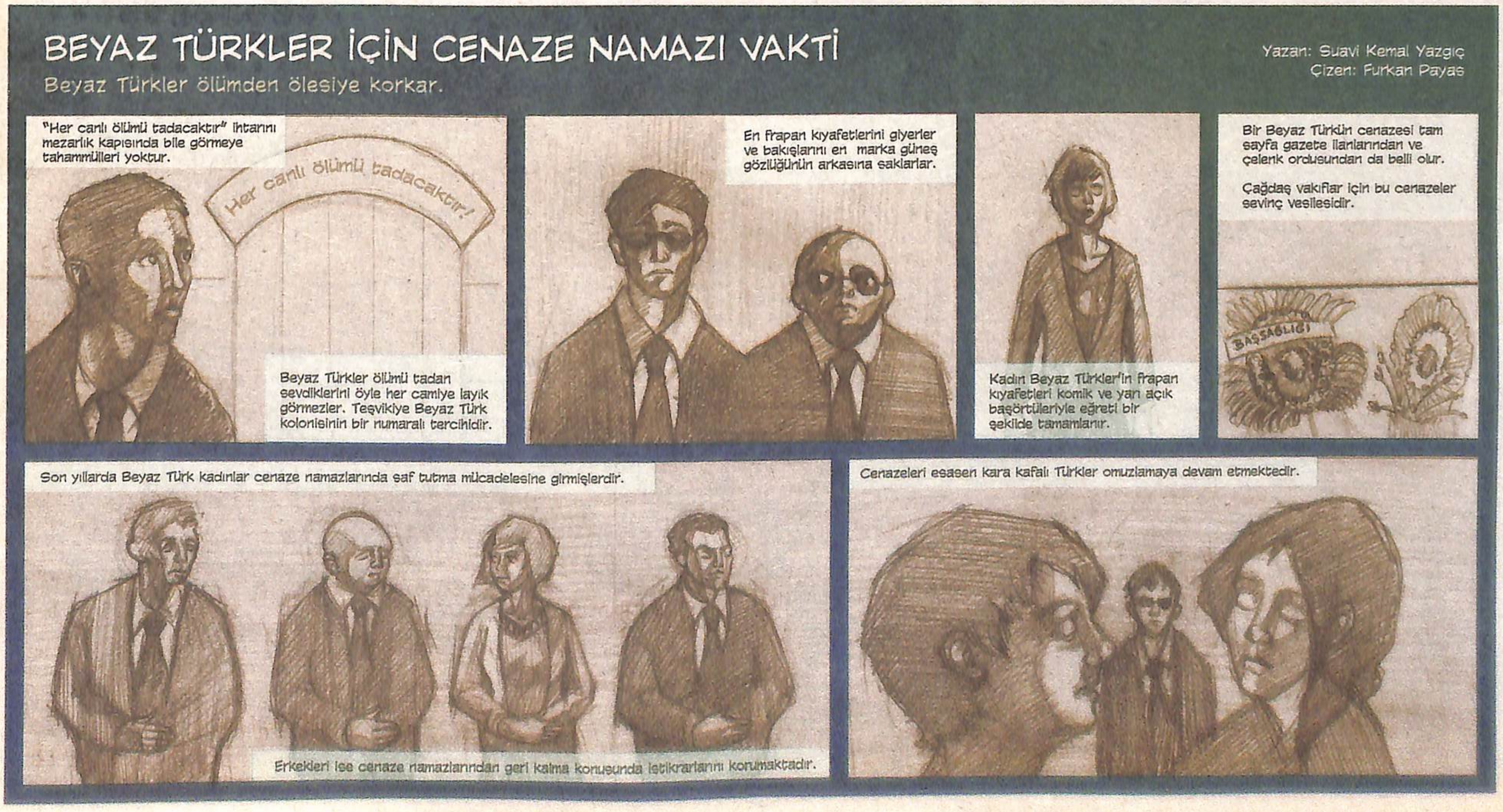

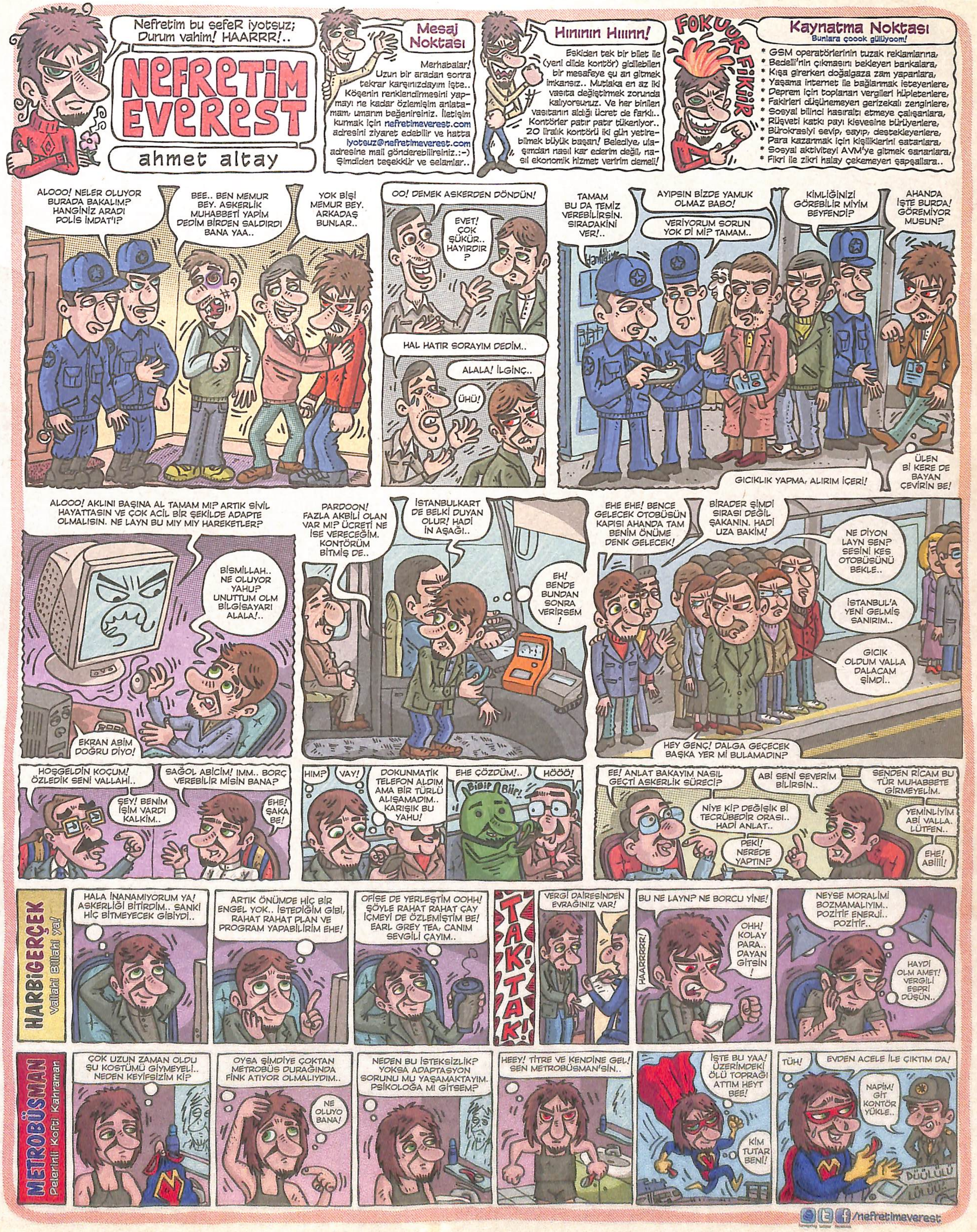

Nefretim bu sefeR iyotsuz; Durum vahim! HAARRR!..
NEFRETİM EVEREST
ahmet altay
Mesaj Noktası
Merhabalar! Uzun bir aradan sonra tekrar karşınızdayım işte.. Köşenin renklendirmesini yapmayı ne kadar özlemişim anlatamam, umarım beğenirsiniz. İletişim kurmak için nefretimeverest.com adresini ziyaret edebilir ve hatta iyotsuz@nefretimeverest.com adresine mail gönderebilirsiniz.:-) Şimdiden teşekkür ve selamlar..
Hınının Hıııın!
Eskiden tek bir bilet ile (yeni dilde kontör) gidilebilen bir mesafeye şu an gitmek imkansız.. Mutlaka en az iki vasıta değiştirmek zorunda kalıyorsunuz. Ve her binilen vasıtanın aldığı ücret de farklı.. Kontörler patır patır tükeniyor.. 20 liralık kontörü iki gün yetirebilmek büyük başarı! Belediye, ulaşımdan nasıl kar ederim değil, nasıl ekonomik hizmet veririm demeli!
FOKUUR FİKİİR
Kaynatma Noktası
Bunlara çoook gülüyoom!
* GSM operatörlerinin tuzak reklamlarına,
* Bedelli'nin çıkmasını bekleyen bankalara,
* Kışa girerken doğalgaza zam yapanlara,
* Yaşama internet ile bağlanmak isteyenlere,
* Deprem için toplanan vergileri hüpletenlere,
* Fakirleri düşünemeyen gerizekalı zenginlere,
* Sosyal bilinci hasıraltı etmeye çalışanlara,
* Rüşveti katkı payı kisvesine bürüyenlere,
* Bürokrasiyi sevip, sayıp, destekleyenlere,
* Para kazanmak için kişiliklerini satanlara,
* Sosyal aktiviteyi AVM'ye gitmek sananlara,
* Fikri ile zikri halay çekemeyen şapşallara..
ALOOO! NELER OLUYOR BURADA BAKALIM? HANGİNİZ ARADI POLİS İMDAT'I?
BEE.. BEN MEMUR BEY. ASKERLİK MUHABBETİ YAPİM DEDİM BİRDEN SALDIRDI BANA YAA..
YOK BİŞİ MEMUR BEY. ARKADAŞ BUNLAR..
OO! DEMEK ASKERDEN DÖNDÜN!
EVET! ÇOK ŞÜKÜR.. HAYIRDIR ?
HAL HATIR SORAYIM DEDİM..
ALALA! İLGİNÇ..
ÜHÜ!
TAMAM BU DA TEMİZ VEREBİLİRSİN. SIRADAKİNİ VER!..
AYIPSIN BİZDE YAMUK OLMAZ BABO!
VERİYORUM SORUN YOK Dİ Mİ? TAMAM..
KİMLİĞİNİZİ GÖREBİLİR MİYİM BEYFENDİ?
AHANDA İŞTE BURDA! GÖREMİYOR MUSUN?
GICIKLIK YAPMA, ALIRIM İÇERİ!
ÜLEN Bİ KERE DE BAYAN ÇEVİRİN BE!
ALOOO! AKLINI BAŞINA AL TAMAM MI? ARTIK SİVİL HAYATTASIN VE ÇOK ACİL BİR ŞEKİLDE ADAPTE OLMALISIN. NE LAYN BU MIY MIY HAREKETLER?
BİSMİLLAH.. NE OLUYOR YAHU? UNUTTUM OLM BİLGİSAYARI ALALA!..
EKRAN ABİM DOĞRU DİYO!
PARDOON! FAZLA AKBİLİ OLAN VAR MI? ÜCRETİ NE İSE VERECEĞİM. KONTÖRÜM BİTMİŞ DE..
İSTANBULKART DE BELKİ DUYAN OLUR! HADİ İN AŞAĞI..
EH! BENDE BUNDAN SONRA VERİRSEM !
EHE EHE! BENCE GELECEK OTOBÜSÜN KAPISI AHANDA TAM BENİM ÖNÜME DENK GELECEK!
BİRADER ŞİMDİ SIRASI DEĞİL ŞAKANIN. HADİ UZA BAKİM!
NE DİYON LAYN SEN? SESİNİ KES OTOBÜSÜNÜ BEKLE..
İSTANBUL'A YENİ GELMİŞ SANIRIM..
GICIK OLDUM VALLA DALACAM ŞİMDİ..
HEY GENÇ! DALGA GEÇECEK BAŞKA YER Mİ BULAMADIN?
HOŞGELDİN KOÇUM! ÖZLEDİK SENİ VALLAHİ..
ŞEY! BENİM İŞİM VARDI KALKİM..
SAĞOL ABİCİM! IMM.. BORÇ VEREBİLİR MİSİN BANA?
EHE! ŞAKA BE!
HIM?
VAY!
DOKUNMATİK TELEFON ALDIM AMA BİR TÜRLÜ ALIŞAMADIM.. KARIŞIK BU YAHU!
EHE ÇÖZDÜM!..
BİBİP BİİP!
HÖÖÖ!
EE! ANLAT BAKAYIM NASIL GEÇTİ ASKERLİK SÜRECİ?
ABİ SENİ SEVERİM BİLİRSİN..
NİYE Kİ? DEĞİŞİK Bİ TECRÜBEDİR ORASI.. HADİ ANLAT..
SENDEN RİCAM BU TÜR MUHABBETE GİRMEYELİM.
PEKİ! NEREDE YAPTIN?
YEMİNLİYİM ABİ VALLA. LÜTFEN..
EHE! ABİİİİ!
HARBİGERÇEK
Vallahi Billahi ya!
HALA İNANAMIYORUM YA! ASKERLİĞİ BİTİRDİM.. SANKİ HİÇ BİTMEYECEK GİBİYDİ..
ARTIK ÖNÜMDE HİÇ BİR ENGEL YOK.. İSTEDİĞİM GİBİ, RAHAT RAHAT PLAN VE PROGRAM YAPABİLİRİM EHE!
OFİSE DE YERLEŞTİM OOHH! ŞÖYLE RAHAT RAHAT ÇAY İÇMEYİ DE ÖZLEMİŞTİM BE! EARL GREY TEA, CANIM SEVGİLİ ÇAYIM..
TAK! TAK!
VERGİ DAİRESİNDEN EVRAĞINIZ VAR!
BU NE LAYN? NE BORCU YİNE!
HAARRRRR!
OHH! KOLAY PARA.. DAYAN GİTSİN !
NEYSE MORALİMİ BOZMAMALIYIM.. POZİTİF ENERJİ.. POZİTİF..
HAYDİ OLM AMET! VERGİLİ ESPRİ DÜŞÜN..
METROBÜSMAN
Pelerinli Kofti Kahraman
ÇOK UZUN ZAMAN OLDU ŞU KOSTÜMÜ GİYMEYELİ.. NEDEN KEYİFSİZİM Kİ?
OYSA ŞİMDİYE ÇOKTAN METROBÜS DURAĞINDA FİNK ATIYOR OLMALIYDIM..
NE OLUYO BANA!
NEDEN BU İSTEKSİZLİK? YOKSA ADAPTASYON SORUNU MU YAŞAMAKTAYIM. PSİKOLOĞA MI GİTSEM?
HEEY! TİTRE VE KENDİNE GEL! SEN METROBÜSMAN'SİN..
İŞTE BU YAA! ÜZERİMDEKİ ÖLÜ TOPRAĞI ATTIM HEYT BEE!
KİM TUTAR BENİ!
TÜH!
EVDEN ACELE İLE ÇIKTIM DA!
NAPİM! GİT KONTÖR YÜKLE..
DÜÜLÜLÜ LÜLÜÜ!
/nefretimeverest

Yeter Be!

betül zarifoğlu koç
betulzarifoglu@gmail.com

Bazıları için Beyaz Türk'ler Osmanlıdan beri gelen, soylu ailelerin elit yavruları için kullanılsa da bizim bahsedeceğimiz, kendilerini, nev-i şahıslarını Beyaz Türk olarak gören renk körü insanlardır. Bunlar Türkiye'de kendileri gibi düşünmeyen kişileri siyah görme eğilimiyle ortaya çıkmış bir kavramdır.

İzin verelim İlber Ortaylı beyaz Türkleri, birden fazla yabancı dili olan, soylu, köklü, zengin ailelere mensup olan, babadan oğula geçen bir aristokrasiyi temsil eden, ülke yönetiminde söz sahibi vs vs olan Türkler olarak tanımlasın.. Bunların örnekleri olarak da kendisini, İdil Biret'i, Neslişah Sultan'ı göstersin. Varsın durum kitabında böyle kalsın. Ama pratikte durum farklı işliyor.

Beyaz Türkler bu milletin kendileri dışında kalan kısmını zenci gören, fikri sabit, Atatürk'ü önlerine siper almış, sadece cehaletlerini almış eğitim düzeyleriyle, hak sahibi olduklarına inanan zat-ı muhteremlerdir.

Şimdi size bahsi geçen Beyaz Türk'e göre "Beyaz Türk"ü tarif edeyim de, onu nerede görürseniz afallamayın, şıp diye tanıyıverin.

Beyaz Türk seçkin ve seçilmiş kişidir. Her şeyin en iyisini o bilir. En güzel o düşünür, hem de zavallı diğer Türkleri kendilerinin düşünemeyeceği kadar iyi düşünür, en iyi dalgıç odur, en güzel şarkıyı o yapar, en güzel kızı o kapar, en uzağa o gider, en çabuk da o döner. Bunları kabullenmeseniz bile "peki peki anladık" demelisinizdir.

Beyaz Türkler pek bi Atatürk'çüdürler. Atatürk'ü çok severler. Severler ama işin enteresan tarafı Atatürk de onları çok sever, kimse onlardan çok Atatürk'ü ve bu vatanı sevemez. Atatürk'ün davası, ülküsü adeta kendilerine miras kalmıştır. Bu sebeple ülkenin de biraz sahibidir kendileri. Hak etmişlerdir bunu.

Beyaz Türkler karar verdimi iş bitmiştir. Üzerine söylenecek bir şey kalmamış olur. En ufak bir itiraz yükselse kendilerini şu şekilde rahatlıkla ifade edebilirler, "yapamazlar" der, "bize rağmen yapamazlar". Kendi önemlerini de bu şekilde belirtmiş olurlar ve dahi olmuşlardır da.

Beyaz Türkler herkese, her inanca saygı duyacak kadar da aydındırlar aynı zamanda!!! . inanılmaz ama öyledirler!

Beyaz Türkler kaptandırlar. Olmaz ya kaptan olmasalar bile yine de dümen onların elinde durmalıdır.

Beyaz Türkler "kendilerine medeniyet getirmek için tabi ki o insancıklara sormayacaktık" diyecek kadar da kusursuzdurlar.

Beyaz Türkler evindeki temizlikçinin "istikrar için Ak Partiye oy verdim" demesine "istikrar senin neyine" karşılığını verecek kadar konuya hakimdirler.

Beyaz Türkler biz Beyaz Türk'üz diye bağırmazlar. Onların beyazlıkları diğerlerine! Zenci muamelesi yapmalarıyla belli olur. Zenciler karardıkça beyaz Türklerin rengi daha da bir açılır. Ak-pak olurlar adeta.

Beyaz Türklere yaptığınız her saygısızlık, ya da onlara rağmen yaşamaya çalışmanız Atatürk'e saygısızlıktır.

Beyaz Türkler çeviktirler, eğilmezler, yenilmezler. Ne yapsalar yeridir, ne alsalar haklarıdır.

Beyaz Türkler akmazlar, kokmazlar.

Beyaz Türkleri ezemezsiniz, eğemezsiniz.

Beyaz Türkler. Allah başa vermesin.

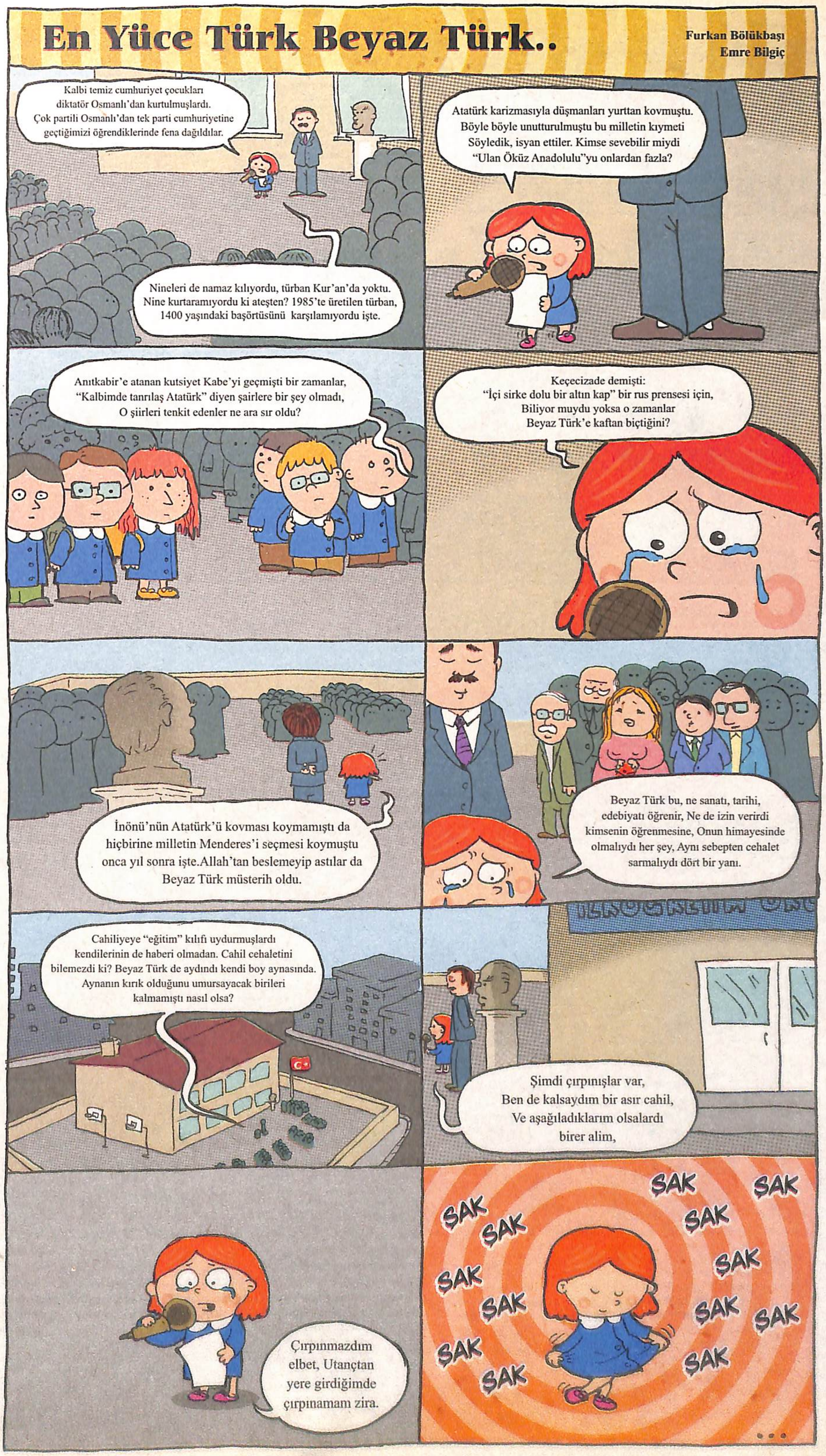

ÖLÜ BİR YAZARIN ANLATTIKLARI - 4

Ömer Faruk Dönmez

Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınarak ve de Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla, Hazreti Yusuf'un hikâyesi hakkında söyleyeceklerimizi söylemeye başlayabiliriz.

Neyle karşılaşacakları konusunda az çok fikir sahibi olan zeki okuyuculardan küçük bir müsaade alıp, geçen sayıda yaptığımız açıklamayla ikna olmayarak 'tefsir dersini' andıran böyle bir yazının bir mizah dergisinde ne aradığını anlamakta zorlanan aklıevveller için, En'am suresinin 162. ayetini öncelikle zikretmek isteriz: "Namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm, hepsi âlemlerin Rabbi olan Allah içindir."

Dolayısıyla Müslümanın mizahı da, edebiyatı da, siyaseti de, savaşı da, aşkı da, Allah içindir ve dinî alana dâhildir. Hayatın herhangi bir bölümünü dinî alanın dışında gören zihin, sekülarizmle maluldür.

Efendim...

Allah-u Teâlâ'nın "en güzel hikâye" buyurduğu bir kıssayı fehmetmeye niyetleniyor olmak, başlı başına cesaret isteyen bir iştir; zira Protestan-meşrep değiliz. Bilindiği üzere Protestanlık; Kilise'nin ve ruhban sınıfının baskısından kurtulabilmek kaygısıyla "dindarların Kutsal Kitabı kendi başlarına okuyup anlayabileceklerini" iddia ediyordu. Günümüzün akl-ı selimden mahrum ukala reformistleri de, âlimlere ve âriflere ihtiyaç olmadan, her bir Müslümanın, Kuran'ı kendi başına okuyup anlayabileceği vehmindedir ki, bu parlak iddia, esasında, heyecanlı arkadaşları avlayabilecek ilginç ve tehlikeli bir tuzaktır. Kuran'la şahsi bağımızı asla koparmamak gerekir; lakin herkesin kendini müfessir sanmasına da lüzum yoktur. Biz bu tuzaktan Allah'a sığınır, Yüce Mevlâ'dan cüretimizi bağışlamasını dileriz. Yapmaya çalıştığımız, kıssayı anlamaya yönelik mütevazı bir teşebbüstür; üstelik bu anlama çabası, pek kıymetli üstatlar ve çok değerli âlimler tarafından bu asil ümmete hediye edilmiş bin dört yüz yıllık müktesebata bağlı kalınarak gerçekleştirilecektir.

Ayrıca, kolaylıkla tahmin edileceği üzere, biz burada sadece edebi latifeleri serdetmeye çalışacağız; dileyenler konuyla ilgili daha doyurucu bilgilere muhtelif tefsirlerden ulaşabilirler.

Şimdi, sevgili okuyucular, lütfen derginin geçen sayısını kütüphanenizden bulup getiriniz ve o metne bakarak bizi takip ediniz.

A) Daha sûrenin en başında "Bunlar apaçık Kuran'ın âyetleridir" ibaresinde geçen "mübiyn" kelimesinden anlıyoruz ki, bir edebi metin için 'açık ve anlaşılır olmak' en temel prensip olmalıdır. Demek ki, artizlik yapıp okurun karşısına kapalı bir anlatımla çıkarsak, en başta bu Kurani ilkeye ters düşmüş oluruz. Kapalılığın ya da zor anlaşılır olmanın metne sanatsal bir hava kattığını zanneden edebiyat heveslileri, bu temel ilkeyi, idrak kalemiyle önce akıllarının bir köşesine ve sonra da kırmızı pilot kalemle kareli büyük boy harita metod defterlerinin uygun bir sayfasına, dikkat çekecek biçimde en az iki yüz elli kere yazmalıdırlar. (Neden özellikle iki yüz elli kere? Özel bir nedeni yok. İsterlerse beş yüz kere de yazabilirler.)

Fakat aslında, kapalılığın ya da zor anlaşılır olmanın metni daha sanatsal kıldığı yolundaki harcıâlem iddianın temelinde, ilk basımı 1922 yılında yapılan ve yayımlanır yayımlanmaz da edebiyat çevrelerinde büyük bir gürültü kopmasına sebep olan Ulysses adlı yapıt bulunmaktadır. James Joyce'un Ulysses'i, bugüne dek, hakkında en fazla değerlendirme ve inceleme yazısı yayımlanan eser olma özelliğinden dolayı, edebiyatla şu veya bu biçimde ilgilenen herkesin bir şekilde temas etmekten kurtulamadığı kitaplardan biri olmuştur.

Kendi eserlerinin de bu tip bir ilgiye mazhar olmasını şehvetle arzu eden ve 'zor anlaşılır olmayı' bu sebeple bir marifet zanneden sanatsevici güruhun trajikomik yanılgısı ise şuradadır: Joyce'un tam anlamıyla gudübet bir el yazısı vardı ve yazarımız, eczacılık fakültesi mezunları dışında kimsenin çözemeyeceği bu müsveddeleri, yayınevine umarsızca teslim etmişti. Üstelik işi üzerine alan Dijon'daki basımevinin tecrübeli ve emektar dizgicileri, eczacılık fakültesi mezunu olmadıkları yetmezmiş gibi, tek kelime İngilizce de bilmiyorlardı. Bu yüzden eserin ilk baskısı, bir yığın hatayla dolu, olabildiğince karışık, karmaşık, içinden çıkılmaz ve anlaşılmaz bir halde çıktı piyasaya. Yani ortaya böylesine 'zor anlaşılır' bir eser çıkması, esasen Joyce'un berbat el yazısından ve matbaadaki mürettiplerin, eseri dizmeye yetecek kadar bile İngilizce bilmemelerinden kaynaklanıyordu. Kitaptaki imla-noktalama ve sair hatalardan, önceleri büyük rahatsızlık duyan Joyce, eserin bir yığın yanlışlık ve saçmalıkla dolu bu ilk baskısının, işgüzar edebiyat araştırmacıları tarafından 'sırlarla dolu bir metin' muamelesi görüp de böylesine bir ilgiye mazhar kılındığını fark edince, uyanıklık yapıp durumu çaktırmadı ve bu karmaşayı kasten yapmış ayaklarına yattı. Hatta diğer baskılarda iyice zırvalayıp kitabı daha anlaşılmaz / daha içinden çıkılmaz bir hale getirdi. Sanatın hakikatinden mahrum budala edebiyat heveslileri de, ulan demek ki eserin böyle bir ilgi uyandırması için zor anlaşılır olması gerekiyor dediler ve yirminci yüzyıl edebiyatının baş belası olan 'anlam kapalılığı' bu sayede, mübalağa olmasın, adeta bir akım niteliği kazandı. Ondan sonra edebiyatta açıklık ve sadelik bulabilene aşk olsun! Yandı gülüm keten helva! İşte böyle başladı edebiyatta 'ağır sanat hamlesi.'

B) Nitekim "Anlayıp kavramanız için biz onu Arapça bir Kuran olarak indirdik." şeklindeki 2. âyette geçen "lealleküm ta'gilûn" ifadesinden de, metinlerin yazılış amacının, kafaları karıştırmak değil aydınlatmak olması gerektiğini öğreniyoruz. Şiirlerde ve sair edebi metinlerde 'anlam aramayı' lüzumsuz bulan arkadaşlar da bu ilkeye ters düştüklerini bilmelidirler. (Onlara verilecek cezayı kurumumuz bilahare tespit edip bildirecektir.)

Ayrıca; filolojik, gramatik, semantik, etimolojik ve benzeri açılardan vakıf olmasa bile, bir Müslüman şunu kesinkes bilmelidir ki, sırf Kur'an bu dille indirildiği ve Efendimiz aleyhisselam da bu dili kullandığı için, Arapça, dillerin en güzeli; Arap alfabesi de alfabelerin en şereflisidir. Efendimizin hanımları (yani annelerimiz) bu dili konuştuklarından, Arapça, Arap olmayan Müslümanların ikinci-ana-dilidir.

Hal böyleyken, Araplardan 'kâfir' diyerek; Arap alfabesinden de 'kurtçuklara, küçük yılanlara, sinek pisliğine benziyor' şeklinde tahkir ederek söz eden Umberto Eco'ya ait 'Gülün Adı' gibi eserler başta olmak üzere Batı klasikleri, kütüphanemizin başköşesine azametle kurulduğu ve bu yetmezmiş gibi, Batı dillerine, örneğin Eco'nun orijinal dili İtalyancaya, onun atası olan Latinceye ve bilhassa Latin alfabesine karşı, Müslümanlar nezdinde 'resmen' hayranlıklar uyandırıldığı için, bırakalım sıradan insanları, sözde aydınlarımız bile, ne hazindir ki, Batı edebiyatına duydukları ilginin yarısını İslam edebiyatına duymazlar ve ol sebepten, acaib'ül garaib bir zihniyete sahip olurlar. Allah müstahaklarını versin. Âmin.

C) 3. âyette geçen "...hâlbuki sen vahye muhatap olmadan önce bunları bilmezdin." ifadesi bize, felsefede 'epistemoloji' başlığı altında tartışılan konuları hatırlatmıştır. ("Hatırlatmaz olaymış!" diyeceksiniz ama, bir kere hatırlattı artık; mecbur, bu konuya da temas edeceğiz şimdi.)

Efendim, ilkçağda Sokrat, Platon ve Aristo'dan tutun da; yeniçağda Descartes ve Kant'a kadar, zavallı felsefeciler, bilgi sahibi olan 'özne' ile, hakkında bilgi alınan 'nesne' arasında nasıl bir ilişki olduğunu tartışmış, bilginin kaynaklarını ve imkânlarını bulmaya çalışmış ve bu yetmezmiş gibi, bu derin deryada epeycesi boğulmuş, bu tozlu yolda birçoğu da tozutmuştur. Kimileri akla, kimileri deneye dayanmak gerektiğini söylemiş; bazısı olgulara, bazısı sezgilere güvenmiştir. Fakat itiraf etmek gerekir ki, bu filozof taifesinin en çılgınları, doğru bilginin imkânından şüphe edenlerdir.

Akla zarar Sofistlerin en meşhurlarından Gorgias'ın şu sözlerine bakarak bu heriflerin zihinsel durumunu kavramak mümkün görünüyor. Gorgias diyor ki,

"1) Hiçbir şey var değildir. 2) Var olsaydı bile, bilinemezdi. 3) Bilinse bile, başkasına bildirilemezdi."

Batılıların niye böyle tuhaf insanlar olduklarını şimdi daha iyi anlamışsınızdır sanırım.

20. yüzyılın en ünlü filozoflarından Russell da 'Felsefe Metinleri' adında bir kitap yazmış ve kitabın daha ilk cümlesinde, aklının dibini göstermiştir. Russell, kitabına "Dünyada aklı başında bir adamın şüphe edemeyeceği kadar kesin bir bilgi var mıdır?" diye sorarak başlar ve bu cümleyle, öncelikle ve bizzat kendisinin aklı başında bir adam olmadığını kanıtlamış olur.

Asıl konumuzdan fersah fersah uzaklaşmak pahasına, 17. yüzyıl filozoflarından Descartes'in o ünlü "Düşünüyorum, o halde varım!" cümlesini de bu meyanda zikretmek gerekir.

Diğerlerine oranla az çok mantıklı bir adam olarak bildiğimiz Descartes, karikatür dergilerinde mizah yapan yazarlara taş çıkartacak bir anlayışla, bakın kuramını nasıl temellendiriyor:

"Bir şeylerden şüphe ediyorum. Şüphe ettiğim sürece, kendisinden şüphe edemeyeceğim şey, şüphe etmekte olduğumdur. Şüphe etmek, düşünmekle olur. Şüphe ediyorsam, düşünüyorum demektir. O halde 'düşünme'nin kendisinden şüphe edemem. Düşündüğüme göre, düşünen biri olarak, var olmamam imkânsızdır. Buradan şu sonuca ulaşmış oluyorum: Düşünüyorum; o halde varım!" İşte "Cogito ergo sum!"

Vah garibim vah. Ben bu adamlara gerçekten üzülüyorum biliyor musunuz. Birisi bu adamcağıza Nesefi'nin Akaid kitabını verseydi, bu arkadaşın hiç böyle yorulmasına gerek kalmazdı yani. Nitekim konumuza dönersek (ki sanırım artık konumuza dönsek iyi olacak) 'beş duyu' ve 'akıl' gibi sınırlı bilgi kaynaklarının yanında 'vahyin' de bir bilgi imkânı olduğu 3. âyetten anlaşılmış oluyor. Hem de en sağlam bilgi kaynağı! Zira iki ters soruyla aklı yamultmak mümkündür. Beş duyu dediğin şeyle, zaten burnunun ucunu zor görüyorsun. Fakat 'vahiy' yoluyla ulaşılan bilgi, en sağlam, en sahih bilgidir. Birisi bunu Descartes'e söylese aslında ne iyi ederdi, değil mi. (Gerçi laf aramızda, geçen gün ikindi vakti şöyle bir yürüyüş yaparken, cehennem taraflarında ona benzer bir adam gördüm. "Şişşt! Lan Dekart! N'aber?" diye bağırmak üzereydim ki tuttum kendimi. Etrafta zebaniler vardı. Neme lazım kardeşim. Daha burdaki durumumuz net değil. Sonra bir sakatlık çıkmasın. Hem belki de o değildi. Belli mi olur?)

Ç) 4. âyetten itibaren Yusuf aleyhisselamın hikâyesi başlıyor. Bildiğim üzere edebi metinlerde "kahraman anlatıcı, ilahi bakış açısı ve müşahit bakış açısı" olmak üzere, üç tür anlatım tekniğinden söz edilir. Bu kıssa, kuşkuya hiç yer bırakmayacak bir biçimde "ilahi bakış açısıyla" dile getirilmiştir. O derece ki, başka hiçbir metin, bu kadar ilahi bir bakış açısıyla dile getirilmiş olamaz.

Fakat son dönemlerde, aynı metinde farklı bakış açıları kullanarak bir tür karma teknik deneyen yazarlar da yok değildir. Anlatacak doğru düzgün bir şey bulamayınca, naapsınlar, anlatım tekniği, üstkurmaca, metinlerarasılık gibi postmodern hamlelerle okuyucuyu oyalamak zorunda kalıyorlar. Neymiş efendim? Güneşin altında söylenmedik söz kalmamışmış! Bu yüzden artık 'ne söylediğin' değil 'nasıl söylediğin' önemliymiş! Konular bittiği için, artık mühim olan, yazarın tekniğiymiş! Hah! Halt etmişler! Üslup tabii ki çok önemlidir; fakat güneşin / göğün altında söylenmedik söz kalmadı diyenler fena halde yanılıyorlar. Çünkü Allah, göğün sürekli genişlemekte olduğunu Kur'anda bize bildiriyor. (Zariyat Suresi.) Dolayısıyla göğün altı da genişliyor / değişiyor. Ve göğün altında söyleyecek yeni şeyler, her daim, oluyor.

D) 5. âyetten, bazı rüyaların bazı insanlara anlatılmasının bazı kıskançlıklar doğurabileceğini öğreniyoruz ve hikâyenin henüz giriş kısmında, kuvvetli bir 'merak unsuruyla' karşılaşmış oluyoruz. (Demek ki ilerleyen bölümlerde neler olacağı konusunda okuyucusunu meraklandırabilen bir metin, gerçekten ustaca kurgulanmış demektir. İlk paragrafından itibaren ilgimizi uyandırmayan, ikinci paragrafından itibaren de uykumuzu getiren metinler yüzünden, bir sürü insan okuma şevkini kaybetmiştir. Güzel kardeşim, belli ki içini döküyorsun, anladık. Mesaj kaygın olmadığından, dertlere deva, gönüllere şifa da olamıyorsun. Ayrıca metinlerinde takdire şayan bir dil becerisi veya ilgimizi çeken bir kurgu yeteneği de yoksa, insanlar seni niye okusun, değil mi ama? Kıssandan hisse alamıyoruz madem; bari kullandığın dil gönlümüzü sermest eylese; anlattığın vak'a aklımızı derdest eylese!)

Yine bu âyete bakarak, yolumuzun büyükleri, haset etmekten sakınmak gerektiği gibi, hasede maruz kalmaktan da sakınmak icap ettiğini bildirmişlerdir. Nitekim Efendimiz aleyhisselam da bu hususta şöyle buyurmuştur: "İhtiyaçlarınızı elde etmekte gizlilikten istifade edin; zira her nimet sahibine haset edilir." Allah muhafaza buyursun. Âmin.

E) 7. âyetten, iyi bir hikâyede 'ibretler' (yani mesajlar!) olması gerektiğini çok net biçimde görüyoruz. (Demek ki bir hikâyede mutlaka bazı dersler / ibretler olmalıdır. Aksi takdirde edebiyat, boş söze / gevezeliğe indirgenmiş olur. Sanatta mesaj olmaz diyenlerin gözlerine girsin de, gözleri kör olsun inşallah; Olric'le beraber cami avlularında mısır satsınlar.)

F) 8. âyetten, kardeşler arası kıskançlığın ve evlat sevgisinin önemli bir imtihan olduğunu anlamış oluyoruz. Yolumuzun büyükleri, Yakub aleyhisselamın, oğlu Yusuf'a olan aşırı muhabbetinin gayretullaha dokunduğunu ifade etmişlerdir. Günümüzde birtakım insanların, çocuklarına adeta 'taptıklarını' görünce, içimiz ürpermeyle doluyor. (Demek ki bir hikâyede yaygın toplumsal problemlerden söz edilebilir. İlla kederli aşklardan ya da varoluş bunalımlarından bahsetmek gerekmiyor yani.)

G) 9. âyetten, insanın nasıl bir psikolojiyle kötülük işlediğini görüyoruz. "Yusuf'u ortadan kaldırdıktan sonra tövbe edip dürüst insanlar olarak yaşarız." diyor kardeşleri. Bu önemli bir psikolojidir ve net bir şekilde şeytanın iğvasıdır / ayartmasıdır. İnsan kötülük işlerken "Bu kötülüğü de yapayım ve sonra ömrümün kalan kısmını bir şerefsiz olarak geçireyim." demiyor yani. (Demek ki bir hikâyede insana dair derin tahliller de yapılabilmelidir.)

Ğ) Büyükler, 13. âyette Yakup aleyhisselamın "...korkarım onu kurt kapar." diyerek çocuklarına aslında ipucu vermiş olduğunu söyler. Bu nedenle, karşı tarafa ipucu niteliğinde sözler söylememek gerekir. Zira hadis-i şerife göre; "Bela, ağızdan çıkan söze bağlıdır."

H) 18. âyette, Yusuf'u kurdun kaptığını kanıtlayabilmek için, kardeşleri güya Yusuf'un kanlı gömleğini getirirler; fakat gömlek parçalanmış falan değildir. Rivayet olunur ki Yakub aleyhisselam bu durumu anlayınca şöyle buyurmuştur: "Ne yumuşak huylu ve kibar bir kurtmuş; oğlumu, gömleğini çıkartıp da yemiş."

devamı arka sayfada...

...bir önceki sayfadan devam

I) 24. âyette, Allah'ın koruması olmasa Yusuf aleyhisselamın bile nerdeyse Züleyha'ya meyledeceği bildirilmiştir. Bu sebeple, kadınlar konusunda atıp tutmak bir işe yaramaz; Allah'a sığınmak daha makul bir çözümdür. (Zira 28. âyette kadınların tuzaklarının pek müthiş olduğu ifade edilmektedir. Allah muhafaza.)

İ) 26. ve 27. âyette bir hakem "...Yusuf'un gömleği önden yırtılmışsa şöyle, arkadan yırtılmışsa böyle..." diyerek akıl yürütmekte ve bunun neticesinde Yusuf aleyhisselamın masum olduğunu ortaya koymaktadır. Tam bu noktada sevgili okuyuculara yöneltmek istediğimiz bir soru var: Deminden beri anlattığımız şeyleri "Biliyoruz birader!" anlamında dudak bükerek, bıyık altından gülerek, bilgiç ve müstehzi bir ifadeyle okuyan ve zekâlarından ve İslami birikimlerinden tabii ki asla kuşku duyulamayacak pek kıymetli kâriler hiç düşündüler mi acaba, bu tip bir durumda normalde kadının üstünün başının dağılması / parçalanması beklenirken, hakem bunu neden hiç söz konusu etmiyor ve ilginç bir şekilde sadece taraflardan birinin (üstelik erkeğin!) gömleği hakkında bazı görüşler ileri sürüyor? Bunun sebebi ne ola ki? Neden sadece Yusuf'un gömleği (üstü başı) söz konusu ediliyor da kadının hali zikredilmiyor?

Her şeyi bildiğinize göre bunu da biliyorsunuz demektir; bunu tekrar edip de gereksiz yere işgal etmeyelim bu satırları şimdi!

J) Aslında hikâyenin başından beri ortada olan fakat özellikle 31. âyette belirginleşen husus bize şunu ihsas ediyor: Kıssada güzelliği bahis mevzuu olan, bir erkektir. Çünkü hikâyenin asıl kahramanı kadın olsa ve o kadının güzelliğinden bahsedilse, dişi bir güzelliğin tasviri, hem anlatıcı hem okuyucu için problemli bir iş olacaktır. (Demek ki edebi eserde tasvir, safi zihinleri idlal edecek keyfiyette olmamalıdır. Hoş, artık tasvir yapabilen de pek kalmadı. Postmodern metinlerde zaten rastgele birkaç fırça darbesi ile geçiştiriliyor artık betimlemeler. Neymiş efendim; okuyucu metnin inşa sürecine aktif olarak katılacakmış! Hah! Bedava çalıştıracak işçi arayan tembel yazarların uydurması! Kılıfı da iyi bulmuşlar. Kendi beceriksizliğini, okuyucudan 'aktif katılım' bekleyerek perdeliyor, uyanığa bak! Ayrıntılı bir tasvir yapmayı beceremiyor; ima ile işi kurtarıyor. Neymiş? Okuyucu, eksik bırakılan parçaları kendi tamamlayacakmış! Hah... En uyanıkları da, hikâyeyi içinden çıkılmaz bir hale soktuktan sonra, iyi bir final bulamayanlar. Onlar da 'teknik' bir açıklama yapıyorlar tabi: "Ben açık-uçlu metinleri tercih ediyorum canım! Bu sayede okuru tek bir sona mahkûm etmemiş oluyoruz. Herkes kendince bir son hayal edebiliyor..." Vay anasını. Hikâyenin sonunu uyduramadım demiyor da...)

Ayrıca, unutulmaya yüz tutmuş bir 'sofra adabını' hatırlamak bâbında, yine bu âyette geçen "müttekeen" kelimesine ilişkin, müsaadenizle kısa bir not düşmek isteriz: "müttekeen" dayanılacak yastıklar demektir. Yerken içerken 'arkaya dayanmak, ayak ayak üstüne atmak, ayaklarını uzatmak, kaykılmak' nimete karşı saygısız ve kibirli insanların özelliğidir. Bu sebeple, dayanarak yemek hoş görülmemiştir. Efendimiz aleyhisselam da şöyle buyurur: "Ben bir yere dayanarak yemek yemem."

K) 32. âyetten, Züleyha'nın "mâ âmuruhû" diyerek Yusuf aleyhisselama emredici ve tehditkâr bir üslupla yaklaştığını görüyoruz.

İlginçtir; Yusuf aleyhisselam bir kadının şerrinden kurtulmak için senelerce hapiste kalmayı göze almış; torunu Musa aleyhisselam ise bir kadına ulaşabilmek için senelerce işçilik / çobanlık yapmıştır. (Kasas Suresi.)

Demek ki kadın vardır, yüzünü görmektense zindana girmek evlâdır; kadın vardır, ona ulaşmak için uğrunda yıllarca çalışılsa sezâdır. İyi de nedir bu kadınların farkı? Boyu posu mu, kaşı gözü mü? Değil. Bu kadınların farkı, üslup farkıdır; yani şahsiyet farkı... Çünkü ne demişler: üslûb-ı beyan, ayniyle insandır! Züleyha, işini zorla, baskıyla, cüretle, emirle yapmaya kalkmıştır. Oysa Musa aleyhisselama gelen kız "alê istihyâin" gelmiştir; yani hayâ ile, utanarak, çekinerek...

Ve Kur'an bize öğretiyor ki hayâ (edep, ar, utangaçlık, çekingenlik) kaliteli kızların özelliğidir; bunların uğrunda senelerce çabalansa yeridir. Oysa cüret (rahatlık, girişkenlik) kalitesiz kızların özelliğidir; bunların suratını görmektense...

L) Bununla beraber, 33. âyette Yusuf aleyhisselamın "Bu kadınların istedikleri şeyi yapmaktansa hapiste çürümeyi yeğlerim." şeklindeki yakarışının, hatalı bir dua şekli olduğu söylenir. Çünkü daha önce de belirtildiği gibi, hadisi şerife göre; bela, ağızdan çıkan söze bağlıdır. Yusuf aleyhisselam böyle söylemekle, bir musibetten kurtulmak için, isabet edebilecek başka musibetlere rıza göstermiş oldu. Büyükler der ki, duada "şöyle olacağına böyle olsun" deyip, bir başka belayı tercih etmek yerine, Allah'tan afiyet dilemek gerekir.

M) 37. âyetten itibaren, rüyalarının yorumlanmasını isteyen zindan arkadaşlarına karşı Yusuf aleyhisselamın tavrı, oldukça dikkat çekicidir: adamlar rüyalarının yorumunu beklerken, Yusuf aleyhisselam; 37, 38, 39 ve 40. âyetler boyunca, uzun uzun ve açık açık 'tebliğ' yapmaktadır. (Dolayısıyla benden sanat, edebiyat ya da mizah bekleyen arkadaşlar, hikâyemin arasında uzun uzun ve açık açık 'tebliğ' yapıyor olmamı kofti sanat kuramlarına istinaden istedikleri kadar eleştirsinler; ben, muhtemelen oryantalist bir ecnebinin afedersiniz mabadından uydurduğu ve yerli müsteşriklerin de mal bulmuş mağribi gibi peşine düştükleri ucuz ve şaibeli edebiyat teorilerini değil, tabii ki Kuran'ı ve Sünnet'i referans alacağım ve inatla işimi yapmaya devam edeceğim. Bakalım sonunda kim haklı çıkacak?)

37. âyetten bir başka şey daha öğreniyoruz. Millet ve kavim kelimelerini Batıda olduğu şekliyle kullanan kardeşlerimizin buraya özellikle nazar-ı dikkatleri celbetmek isterim: İfadenin Arapça orijinali aynen şöyle: "...millete gavmin..." Yani millet ve kavim sözcükleri bu ibarede 'yan yana' geçiyor ve bu tamlama şu anlama geliyor: "kavmin dini." Biraz daha açıklayıcı olması umuduyla şunu da ekleyelim: millet kelimesi ırk anlamına değil, din anlamına gelir. Dolayısıyla biz 'millet' derken, 'milli' derken Kuran'dan referans alarak konuşuyoruz ve ne dediğimizin farkındayız efendim.

N) 42. âyette Yusuf aleyhisselam, zindandan çıkacak olan arkadaşından bir nevi yardım istiyor ve "...Beni efendinin yanında an." diyor. Bazı müfessirlere göre bu bir 'zelle'dir ve Yusuf aleyhisselam Rabbinden başka birinden yardım istemekle hata etmiştir. Bu durum gayretullaha dokunmuş, böylece hapiste kalma süresi biraz daha uzatılmıştır. Oysa ceddi İbrahim ateşe atıldığında, Cebrail "Bir ihtiyacın var mı?" diye sormuş; fakat İbrahim aleyhisselam "Rabbim benim halimi biliyor." demekle yetinmiştir.

Efendimiz aleyhisselam da bu konuda şöyle buyurmuştur: "Cenab-ı Hak, kardeşim Yusuf'a rahmet eylesin. Eğer ki arkadaşına 'Beni efendinin yanında an.' demeseydi, zindanda yedi sene daha kalmazdı."

Rivayete göre, bir gün zindancıbaşı, Yusuf aleyhisselam ile sohbet ederken "Ey Yusuf! Ben seni hakikaten çok seviyorum!" deyince, 'sevgi'den yana çok çekmiş olan Yusuf aleyhisselam "Bana olan sevginden Allah'a sığınırım!" demiş. Hayretler içinde kalan zindancıbaşı "Neden?" diye sorunca, Yusuf aleyhisselam şöyle buyurmuş:

"Babam beni çok sevdi; kuyuya attılar. Züleyha beni çok sevdi; zindana attılar. Şimdi bir de sen seversen kim bilir başıma neler gelir?"

(Devam edecek... İnşaallah...)

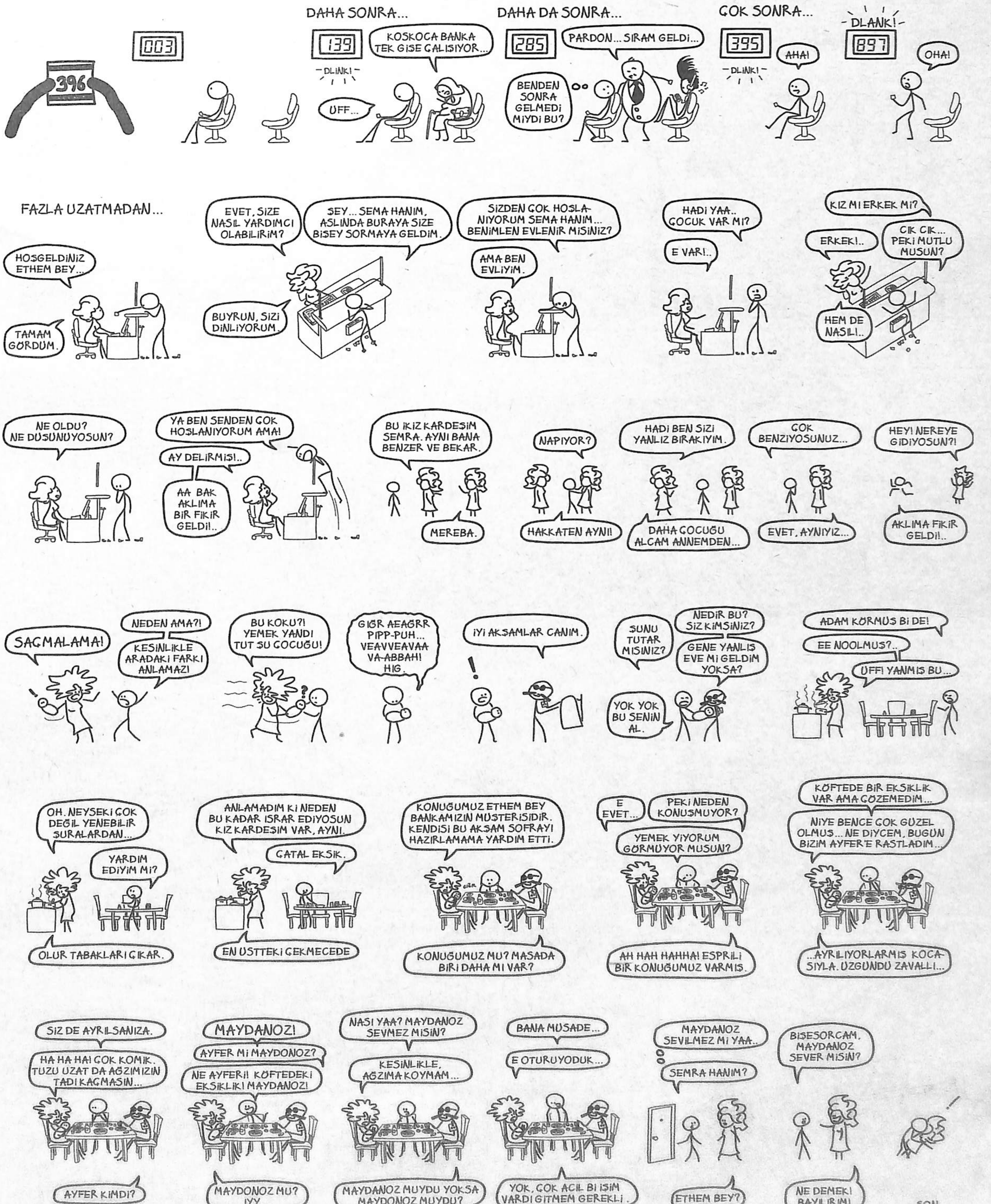

396
003
DAHA SONRA...
139
KOSKOCA BANKA TEK GİSE GALISIYOR...
- DLINK! -
ÜFF...
DAHA DA SONRA...
285
PARDON... SIRAM GELDİ...
BENDEN SONRA GELMEDİ MİYDİ BU?
GOK SONRA...
395
- DLINK! -
AHA!
- DLANK! -
897
OHA!
FAZLA UZATMADAN...
HOSGELDİNİZ ETHEM BEY...
TAMAM GÖRDÜM.
EVET, SİZE NASIL YARDIMCI OLABİLİRİM?
SEY... SEMA HANIM, ASLINDA BURAYA SİZE BİSEY SORMAYA GELDİM.
BUYRUN, SİZİ DİNLİYORUM.
SİZDEN GOK HOSLANIYORUM SEMA HANIM... BENİMLEN EVLENİR MİSİNİZ?
AMA BEN EVLİYİM.
HADİ YAA.. GOCUK VAR MI?
E VAR!..
KIZ MI ERKEK Mİ?
ERKEK!..
CIK CIK... PEKİ MUTLU MUSUN?
HEM DE NASIL!..
NE OLDU? NE DÜSÜNÜYOSUN?
YA BEN SENDEN GOK HOSLANIYORUM AMA!
AY DELİRMİS!..
AA BAK AKLIMA BİR FİKİR GELDİ!..
BU İKİZ KARDESİM SEMRA. AYNI BANA BENZER VE BEKAR.
MEREBA.
NAPIYOR?
HAKKATEN AYNI!
HADİ BEN SİZİ YANLIZ BIRAKIYIM.
DAHA GOCUĞU ALCAM ANNEMDEN...
GOK BENZİYOSUNUZ...
EVET, AYNIYIZ...
HEY! NEREYE GİDİYOSUN?!
AKLIMA FİKİR GELDİ!..
SAGMALAMA!
NEDEN AMA?!
KESİNLİKLE ARADAKİ FARKI ANLAMAZ!
BU KOKU?! YEMEK YANDI TUT SU GOCUĞU!
GIGR AEAGRR PIPP-PUH... VEAVVEAVAA VA-ABBAH! HIG.
İYİ AKSAMLAR CANIM.
SUNU TUTAR MISINIZ?
NEDİR BU? SİZ KİMSİNİZ?
GENE YANLIS EVE Mİ GELDİM YOKSA?
YOK YOK BU SENİN AL.
ADAM KÖRMÜS Bİ DE!
EE NOOLMUS?..
ÜFF! YANMIS BU...
OH. NEYSEKİ GOK DEĞİL YENEBİLİR SURALARDAN...
YARDIM EDİYİM Mİ?
OLUR TABAKLARI GIKAR.
ANLAMADIM Kİ NEDEN BU KADAR ISRAR EDİYOSUN KIZ KARDESİM VAR, AYNI.
GATAL EKSİK.
EN ÜSTTEKİ GEKMECEDE
KONUGUMUZ ETHEM BEY BANKAMIZIN MÜSTERİSİDİR. KENDİSİ BU AKSAM SOFRAYI HAZIRLAMAMA YARDIM ETTİ.
KONUGUMUZ MU? MASADA BİRİ DAHA MI VAR?
E EVET...
PEKİ NEDEN KONUSMUYOR?
YEMEK YİYORUM GÖRMÜYOR MUSUN?
AH HAH HAHHA! ESPRİLİ BİR KONUGUMUZ VARMIS.
KÖFTEDE BİR EKSİKLİK VAR AMA GÖZEMEDİM...
NİYE BENCE GOK GÜZEL OLMUS... NE DİYCEM, BUGÜN BİZİM AYFER'E RASTLADIM...
...AYRILIYORLARMIS KOCASIYLA. ÜZGÜNDÜ ZAVALLI...
SİZ DE AYRILSANIZA.
HA HA HA! GOK KOMİK. TUZU UZAT DA AĞZIMIZIN TADI KAGMASIN...
AYFER KİMDİ?
MAYDANOZ!
AYFER Mİ MAYDONOZ?
NE AYFER! KÖFTEDEKİ EKSİKLİKİ MAYDANOZ!
MAYDONOZ MU? IYY
NASI YAA? MAYDANOZ SEVMEZ MİSİN?
KESİNLİKLE, AĞZIMA KOYMAM...
MAYDANOZ MUYDU YOKSA MAYDONOZ MUYDU?
BANA MUSADE...
E OTURUYODUK...
YOK, GOK ACIL Bİ İSİM VARDI GİTMEM GEREKLİ.
MAYDANOZ SEVİLMEZ Mİ YAA..
SEMRA HANIM?
ETHEM BEY?
BİSESORCAM. MAYDANOZ SEVER MİSİN?
NE DEMEK! BAYILIRIM!

işTe O aN!
Beyaz Türk'ün Kelime-i Şehadet getirdiği an!
<< Bülent Akyürek yazdı
Ahmet Altay >> çizdi
Hocam iftarı açınca kızışıyorum, helalimle haşır neşir olursam..
..günaha girer miyim?
Et ete değer, suyu yanına kâr kalır evlâdım, canın istiyorsa yap.
Hocam, namazımı kılıyorum ama içki de içiyorum, benim işim bitik mi?
Niyet önemli. İçmeden duramıyorsan iki tek atmakta mahsur yok.
Hocam dört kadın?
Dört, beş, altı. Allah'ın rakamlarında ayrım yapmayın. Bir tanesiyle cehennem garanti... Sen dört kadınla nereye gidersin orasını bilmem!
Ağzınızdan bal damlıyor hocam, peki mini etek caiz mi?
Yakışıyorsa giyer efendim. Sokağa çıktığında müminlere buğu ferahlığı veriyorsa giysin anasını satayım.
Hocam şeyden sonra gusül almadığım oluyor. Elimi, yüzümü yıkayıp, dişlerimi fırçalıyorum, durumu kurtarır mıyız?
Sen, içini temiz tut evladım, Allah'ın şefkati gazabından büyüktür.
Hocam, tüyü bitmemiş yetimin hakkından, yani bir kısmından azıcık istismar?
Yani...
Tüyü bitmemiş yetim parayı ne yapacak? Güzel işlerde kullanıyorsan mesele yok.
Oğğğhhhh! Ülkenin sizin gibi çağdaş, aydın, din adamlarına ihtiyacı var hocam. Bizi yıllardır dinden soğuttular hocam..
Eşhedü en la ilâhe illallah ve eşh...
Kolaylaştırdık, zorlaştırmadık...
- Beyaz Son -

Üslûpsuzluğu Üslûp Edinen Bir Şair:

Nifâkî

Zuhurberk Silikhayta

Döneminin belki de en kudretli şairi olan Nifâkî, ne yazık ki yeteneğini ve "hinoğlu hin" zekasını hayır işlerde değil, bozgunculuk ve entrikalarda kullanmış, tarihe geleneğin son büyük şairi olarak geçmek yerine, geleneğin en hasud şairi olarak geçmeyi tercih etmiştir.

Neredeyse bütün şairlerle bir münasebeti vardır. Fakat bu öyle bir münasebettir ki, onun yüzünden II. İbrahim döneminde onlarca "Düşman Şair Çiftleri" zuhur etmiştir. Örnek olarak, Misvâkî ve Çamûrî, Israrî ile Kusûrî, Mecûsî ile Kubûrî çiftleri sayılabilir. Adı geçen şairler, birbirinin izine kurşun atar derecede bir adavet sahibidirler ve ne gariptir ki hepsinin de en yakın arkadaşı Nifâkî'dir.

Hayat hikayesine geçmeden evvel, bu özelliğini nefis bir şekilde ortaya koyan bir anekdottan bahsetmek yerinde olur.

Sâbıku't-terceme Israrî, yine bir şuara meclisine avdet edince, hazirûndan birkaç kişi, onu meclisin dışında tutmanın yollarını aramaya başlarlar. Fakat şair tabiatlarının gerektirdiği nezaketi de elden bırakmak istemezler. Durumun farkında olan Nifâkî, küçük bir ücret karşılığında bu meseleyi bertaraf edebileceğini ima eder. Kısa süren bir tereddüdden sonra teklifi kabul edilir. Nifâkî, Israrî'nin yanına gelir ve önceden nazm ettiği ama henüz kimseye okumadığı şu gazeli yüksek sesle okumaya başlar:

Duy be Israrî senünçün şol Kusûrî top didi
Bir nazar kıl ceddüne belli degül soy sop didi

Bunda kalsa hoşdu ammâ iktifâ kılmaz herîf
Embesildür lik fehm itmez bunı zirzop didi

Diş bilermiş el ovarmış beynüni patlatmaga
Bekler Israrî'yi bir yağlı uzunca cop didi

Şâhidem kim mahlesinde tekledem ol armudu
Elbet ol düşmüş olacak avcuma cillop didi

Ger Nifâkî redd-i mısrâ' kıldıyısa hakkı var
Duy be Israrî senünçün şol Kusûrî top didi

Bu ifâdeler karşısında aciz kalan ve yüzü renkten renge giren Israrî, yere serdiği kaftanını alelacele toplar, mecliste bulunanlara hitâben "Bre ben bu Kusûri'yi rüsvâ-yı âlem itmez isem bana âdem dimenüz" der ve bir hışımla meclisi terk eder. Hemen akabinde, Nifâkî, o gün mazereti dolayısıyla mecliste bulunmayan Kusûri'nin hanesine avdet eder ve yukarıdaki gazeli okur. Hilm sahibi bir zât olan şair, bu sözleri latife olsun diye söylemiş olabileceğini, o yüzden Israrî'yi hoş karşılamak gerektiğini söyler. Ancak Nifâkî iki şairin arasını bozmak kastında olduğundan yeniden Israrî'ye gider ve Kusûri'nin kendisi için ağır ifadeler kullandığını ve bunları kendisinin nazma çekdiğini söyleyerek şu gazeli okur:

Duymadınsa söyleyem Israrînin bir lâfını
"Dostum sayma adamdan ol Kusûrî sâfını"

Bî-mürüvvet âr u nâmus hak getire vesselâm
Şöyle kıldım muhtasar ol denyonun evsâfını

Kande görse boynına bir tasma taksun zâbitân
İt gibi kılsun zebâit murdarın itlâfını

Vakfedermiş bir mecîdiyye garibânlar içün
Sok münâsib bir yerine oncacık evkâfını

Redd-i mısrâ'dır bu lâyıkdır Nifâkîye hemîn
Dostum sayma adamdan ol Kusûrî sâfını

Durumu suhûletle karşılamak becerisinden yoksun olan Israrî, adı geçen hilm sahibi şaire hasım olur ve düşmanlığını her fırsatta ortaya koyar.

İşte Nifâkî'nin bütün hayatı bu gibi olaylarla şairleri birbirine düşürmekle geçmiştir.

Hayatı:

Sanıldığının aksine, Nifâkî mahlasını şairlerin arasını açmayı iş edinmiş olmasından değil, doğduğu kasabanın adından almıştır. Zira şairimiz, bu gün Gürcistan sınırlarında bulunan Nifak kasabasında doğmuştur. Araştırmalarımıza göre bu kelime kadim Gürcü lisanında "gündüz vakti dolaşan yarasa çığlığı" anlamına gelmektedir. Kasabada yapılan arkeolojik kazılarda bulunan yarasa kabartmaları bu görüşü doğrulamaktadır.

Şairin kendi terceme-i hâlini yazdığı Ahvâl-i Behlül Bî-nukât u Virgül adlı eserde anlatıldığına göre, tam adı Behlül bin Çorbaçov Nifâkî'dir. Künyesinden de anlaşılacağı gibi babası Gürcistan ve havalisinin en meşhur çorbacılarındandır. Bu eserde yer alan şu kıt'a, kendini tanıtması açısından önemlidir:

Siz ehibbâ meclisinde hiç kov dimez misüz
Öküz otladır iken yihhu vü hov dimez misüz
Nirde bir yekdîgerine kast iden şair görüp
Geçdi burdan Behlül ibn-i Çorbaçov dimez misüz

İlk tahsilini babasından alan Behlül, aşçılık mesleğine sülûk etmiş ancak dilinin olduğu gibi elinin de ayardan vareste olması hasebiyle, yaptığı yemeklere bir türlü kıvam verememiş ve babası onu okutmaktan başka çare bulamamıştır. Hatta bir seferinde yine işini baştan savan Behlül'e çıkışmış ve "Bu mesleği öğrenirsen ne ala, yok öğrenmezsen seni mektep köşelerinde sürüm sürüm süründürmezsem ne olayım" demiş, bundan sonra Behlül'ün mektep hayatı başlamıştır.

Talebelik yılları, babasının öngörüsünü boşa çıkaracak ölçüde rahat geçmiş ve önce Priştineli Sûreddin Siret Efendi'den mülazım olmuş, akabinde Şereflikoçhisarlı Şeref Efendi'nin tavassutuyla müderris olmuştur. İlk vazifesini Bozok sancağında Yemişimviranını medresesinde, ikincisini Bağdat'ta Müteveffâ medresesinde ifa etmiştir.

Burada gösterdiği üstün muvaffakiyetler sultanın dikkatini çekince, alelacele payitahta getirtilip Şehzâde Tunç ve Şehzade Orkut'un haceliği kendisine verilmiş, şehzadeler evlenene kadar sarayda kalmıştır.

Bu zaman zarfında Sultan II. İbrahim ile çok yakın münasebetleri olmuş, ancak mizacı gereği yediği bir herze yüzünden saraydan kovulmuştur. Bu herze Semendirekli Müstesna Efendi'nin Tevârih ü Ebâlih (Tarihler ve Eblehler) adlı eserinde kaydedildiğine göre şudur:

Siyaseten son derece hassas bir dönemde Macar prensi Bünyadi Yanoş'a bir mektup yazan Sultan II. İbrahim, bu mektubu Nifâkî'ye verip "Tiz bu nâme-i şâhâneyi Macar Prensine irsâl idesiz" diye ferman buyurdukda, müşarunileyh mektupla birlikte yola çıkar. Yolda merakına mağlup olup mektubu açar ve okur. Okuduğu metni, imparatorluk mehabetine muvafık görmez ve derakab eline diviti alıp manzum olarak şunu yazıp zarfı tekrar kapatır:

Ben İbrâhim-i Sânî sen e Bünyadi Yanoş
Sana mı kaldı mülkümüze tan itmek nonoş

Huzura çıktığında prens zarfı açar, okur, hiçbir şey demeden iki satır bir şeyler yazar ve Nifâkî'ye verir. Tekrar İstanbul'a doğru yola çıkan Nifâkî, bekleneceği üzre bu zarfı da açar ve ona da şu beyti yazar:

Ne kükrersin yalandan havan batsın Abraham
Yanoşam kuru gürültüye pabuç bırakmam

Sultan'ın zarfı açtıktan sonraki tavrının ne olduğu kuşkusuz herkesin malumudur. Nifakçılığını şairlerden sultanlara çeviren Nifâkî, bu herzeden dolayı iki ülkenin savaş eşiğine gelmesine neden olmuş, bir lutf-ı ilahi olarak Sultan II. İbrahim'in rikkati ve soğukkanlılığı sayesinde savaş önlenmiştir. Ancak bu hadise Nifâkî'nin başını yakmış ve ömrünün kalan kısmını Yozgat'ta sürgünde geçirmiştir.

Yozgat günlerinde Diyarbakırlı Bahtiyar adlı bir saz şairiyle tanışması, hayatına yeni bir yön vermiştir. Bahtiyar'ın, eller üstünde, çiçekler içinde, sirenler eşliğinde geçen naaşı ve uzamış sakalı, çatlamış sazıyla gazetede çıkması onu derinden etkilemiştir. Kalan ömrünü mapusane odalarında emekçi halkın haklarını müdafaaya ayırmış ve bir açlık orucu sonunda vefat etmiştir.

Nifâkî'nin vefatına Bozoklu şair Hamûrî'nin yazdığı tarih kıtası, mezar taşına kazılmıştır:

Geldi Gürcistan ilinden karye-yi Yozgâde ol
Virdi ömr-i nâbedîdi son demi irşâde ol
Vakti geldi ey Hamûrî fevtine târih düşür
Öldü de rûh-ı Nifâkî olmadı âzâde ol

Mezarı Çapanoğlu kent mezarlığındadır.

Sanatı:

Dönem şairleri arasında gerek hayal gücü, gerek ifade kuvveti açısından dikkat çekici ölçüde başarılı olan Nifâkî, fıtratındaki vurdumduymazlığın esiri olmaktan kurtulamamış ve bütün bu maharetlerini sanata tahvil edememiştir. Şiirlerinden anlaşılacağı üzre, çok güçlü bir empati yeteneğine sahiptir. Kendini herhangi bir şair –ya da sultan- yerine koyup, onun adına öyle şiirler söylemiştir ki, okuyanların bunu bir başka şairin yazdığına inanmasını imkansızlaştırmıştır.

Hep başkaları adına yazmış olmasından dolayı özgün bir üslup sahibi olamamıştır. Ancak her şiirde büründüğü üslubu zirveye taşımış, kimin adına yazıyorsa onun divanındaki en güzel şiirler Nifâkî'nin kaleminden çıkmıştır.

Medrese tahsili görmüş olmasından dolayı elsine-i salisede nazm u inşaya muktedirdir. Ancak tasavvufi neşveden yoksun kalmıştır. Zaten dini hassasiyetleri olmadığı için şiirlerinde sadece dünyevi unsurlar yer alır.

İnsanları birbirine düşürmekte üstüne yoktur. Yukarıda zikredilen örnekten başka, onlarca örneği daha vardır ki, literatürde ne kadar düşman şairler çifti varsa hepsinin temelinde Nifâkî'nin kaleme aldığı şiirler vardır.

Eserleri:

Kütüphane kataloglarının taranmasıyla ulaşabildiğimiz Nifâkî'ye ait eserler şunlardır:

Ahvâl-i Behlül Bî-nukât u Virgül: Kendi hayat hikayesini yazdığı manzum eserdir. Tek nüshası Ahıska'da Evrâk-ı Hayâl kütüphanesindedir. 2000 beyit ve 124 kıtadan mürekkeptir.

Uhuvvet-i Akvâm (Kavimlerin Kardeşliği): Yozgat sürgününde, Marksist fikirlere meyl ettiği dönemde kaleme aldığı mensur bir eserdir. 1312 tarihinde Matbaa-i Memure'de basılmış, 12 Eylül rejimi tarafından toplatılıp yakılmıştır.

Akvâl-i Ahyâr der Vasf-ı Bahtiyâr: Diyarbakırlı saz şairi Bahtiyar'ın hayatını anlattığı manzum eserdir. Henüz metnine ulaşılamadı.

Mecmua-i Nezair: Farklı şairleri birbirine düşürmek için yazdığı şiirleritopladığı mecmuadır ki, edebi külliyatımızda bir örneği daha yoktur.

Anket: Ak Türk mü Beyaz Türk mü?

İki yiğit çıktı meydâne ikisi de birbirinden merdâne. Yıllarca memleketi sömüren, her bi naneye maydanoz olan, milletin neyi nasıl giyip, yiyip, içebileceğini, hapşurunca ne diyeceğini bile dayatan, Allah'a Tanrı dedirten, zinayı normal, eşcinselliği 'tercih' olarak gören ama tesettürü ve Rahmani şeyleri 'öcüler öcüsü' gibi yansıtan Beyaz Türklerin devri bitiyor. Tarihe not düşsün diye onlara kıyak geçip yazıyoruz. Ama şimdi de aynı zihniyet iki çalım, bi takla ile metamorfoz geçirip AK zihniyetin içine yuvalanıyor. Hanımları örtülü, sekreterleri mini etekli olana Ak Türk diyoruz ahâli! Eski hayatında Havai'ye giderken şimdi Dubai'ye gidip âlem yapana da Ak Türk diyoruz. İyi de, biz bu filmi Mess-out Yeal-Mass eliyle izlemiştik. Şimdi yine ahlâk olarak sızmalar var millet. Malı hamuduyla götürüp, her sene hacda umrede günahları sıfırlayabileceğini sananlara 'Ak Türk' diyoruz Beyaz Türk'lerin bir versiyonu olarak. Tabii, tertemiz kalanlara selam olsun.

1- Bir Ak Türk'ün cebinde en çok ne vardır?
a) Akrep
b) Para
c) Tesbih
d) Hep birisi

2- Bir Ak Türk hangi kokuyu sürünür?
a) Cuma Rüzgârı
b) Borsa Rüzgârı
c) Arap Baharı
d) Arpa Baharı

3- Bir Ak Türk'le Beyaz Türk'ü birbirinden nasıl ayırırsınız?
a) Arabasından
b) Marabasından
c) Sekreterinden.
d) Aynı topun kumaşıyız.

4- "Diyetimi bozdum, kefaret olarak kaç gün daha diyet yapmam lazım hocam?" diyen kim olabilir?
a) Parlak Türk
b) Şabalak Türk
c) Ak Türk
d) Hepisi topusu

5- Ak Türk/Beyaz Türk nasıl zayıflar?
a) Yiyerek
b) Az yiyerek
c) Ye Türk'üm Ye!
d) 4'e kadar yolu var.

6- Başı örtük-kıçı açık tiplemeye ne denir?
a) Rüküş'ül Hesna.
b) Mecmuatü'l-Âlâ.
c) Ak Türki-ye.
d) Tümü tümcesi.

7- Kapısının üstünde "dikkat köpek var" yazan bir sonradan gömme villada, tehlikeyi ifade etmek içün yazılması gereken asıl yazı hangisi olmalıdır?
a) Dikkat kepek var.
b) Dikkat kepenk var.
c) Dikkat Ak Türk var.
d) Ben bilmem locam bilir.

8- Bir Ak Türk'e kaç ANAP ruhu düşer?
a) 2 ruh bir cin.
b) 4 cin bir blue jean.
c) 6 Ak Sue bir Chi Checque.
d) Yüzde 10akıtan.

9- Maustufiye Bikemal, aşağıdakilerden hangisini söylememiştir?
a) Ne mutlu Beyaz Türk'üm diyene!
b) Ne mutlu Ak Türk'üm diyene!
c) Duygum tükel özgü bir kıvançtır.
d) Men sizlerge boldum kagan.

10- Bir Ak Türk'ü 'Hacı Yatmaz' simgelerken, bir Beyaz Türk'ü de 'Haçı Yatmaz' simgeler. Peki, ANAP'ı saatte 95 km hızla dejenere eden AN-AK Türk zihiyetinin uzantıları AK Parti'yi hangi kritik eşikte bitirecektir?
a) Masa-i Mara
b) Kasa-i Para
c) Nisa-i Nâr'a
d) Visa-i Âlâ

Br. Otacı Zahter

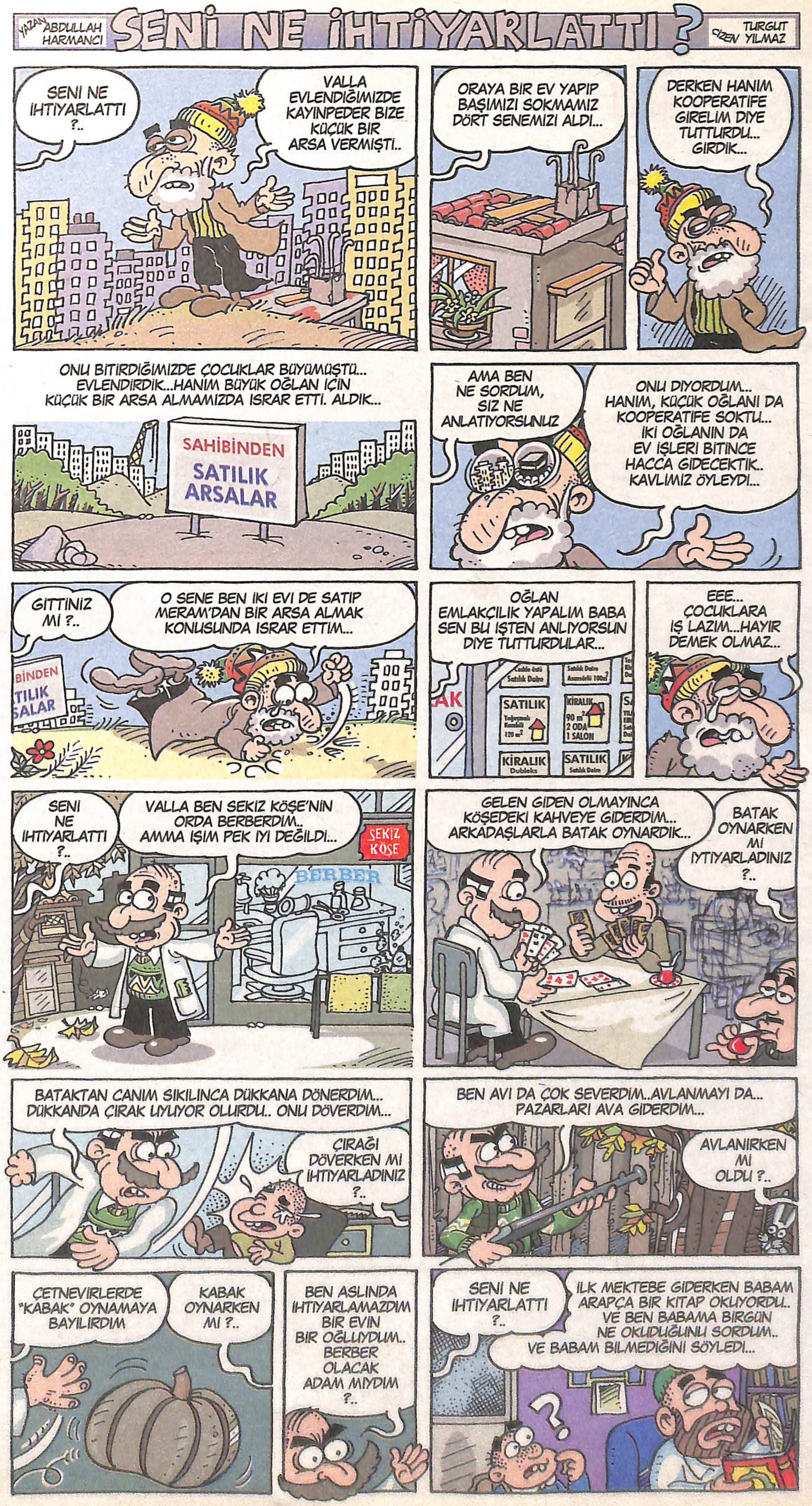

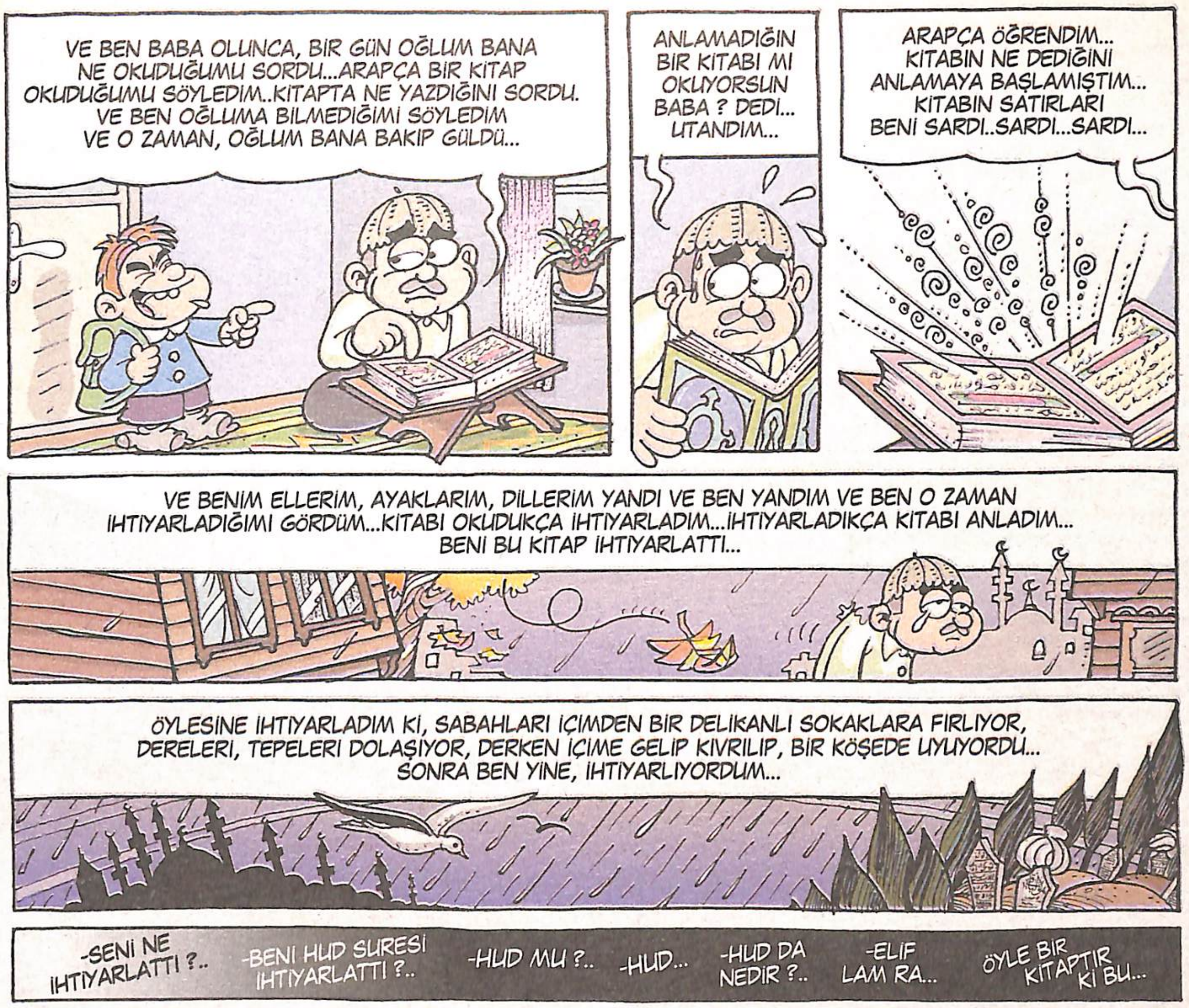

Ulvice
Kültürümün Müdürü
Ulvi Alacakaptan

Kültürde yeni devir ihale ve komisyon simsarlığı.

Bir oyununuz var, Büyükşehir Kültür Müdürlüğü'ne teklif ettiniz.

-Abi oyun güzel, biz bunu on kez oynatırız.

-İyi, oynatın.

-Ama önce bir ihale açacağız.

-Niye ki? Ben bir şirketim, oyun da benim ürünüm.

-İyi de biz bunu Kültür A.Ş.'ye ihale edeceğiz.

Razı olursunuz, başka çare yok. Oyunu oynarsınız, fatura bilgileri için görevli Kültür A.Ş.'yi arar

-Yoo bizim ilgimiz yok, biz onu FalanFişmekan Temizlik İşleri Ltd.'ye ihale ettik.

Sözkonusu şirketin ofisi küçücük fıçıcık içi dolu turşucuk boyutundadır. Bir masa, bir sandalye, bir adam... Masanın üstünde PC bile yoktur.

Bir ara Kültür Müdürlüğü'nden iki kıytırık işimiz de kesildi. Kültürün belediyedeki en padişahından randevu aldım gittim.

Üstad diye höykünmeler, sarıp sarmalayıp kemik kütürdetmeler, neyse sağsalim oturdum:

-Beyefendi sizle bir-iki ufak iş yapıyorduk, o da kesildi.

-Sizce nedendir?

-Bir iki eleştiri yapmıştık, ona yormak istemiyorum ama...

-Yaa sizi severiz üstad ama ben önüme ne gelirse imzalıyorum, yetiştiğim ocağa ihanet edemem. Sonra bana sen tayinle geldin, o zaman seçimlere gir seçil de gel derler. Benim yerimde siz olsanız aynısını yaparsınız!

Yapmam da ondan masanın bu tarafındayım diye düşünüyorum da her ota sinek her lafa tweet olan ben dondum kaldım. Adam iki üniversite bitirmiş fakat çok şaşırtıcı...

-Sizin bu oyunlar için ne bakanlar, ne milletvekilleri devreye giriyor bir bilseniz...

-Nasıl?! Ayda 1250TL için mi? (Ben aslında bu kadar salak değilimdir de, garip bir şaşkınlık, far ışığında donmuş çömez tavşanlık yaşıyorum.)

O gün bugün bizim Büyükşehir'den nasibimiz kesildi. İlçe belediyelerin Kültür Müdürlükleri mi? Ben size padişahı anlattım, varın bendelerini siz hesap edin.

Biraz kenarından bir belediye kendi adını taşıyan tiyatroya HÜLLECİ piyesini oynattı da kaldırdı uyanınca alelusul. Yine de bir Gençlik Gecesinde İSMAİL YK'yı çağırıp "Allah belanı versin"i ezberleten ve 130000TL harcayan dostlarımız oldukca düşmana ihtiyacımız kalmaz.

Zaten Kültür Müdürü ne demektir? Kültürün nesi idare edilir? Bu yazı bir dostumun şu tespiti üzerine yazıldı. Ülkede iktidarın 12000 belediyesinden ancak 50'sinde Kültür Müdürü varmış! Ne mutlu geri kalan 1150'ye!

Beylik Laflar etmeyi seviyorum

* Dert ettiğin şey senin sorunundur, bu konuda derdi olmayanla arandaki fark onun bunu çözmüş olması ya da sorun etmemesidir, o kadar.

* Krallar birbirinin kayınçosu, kaynı, hasmı, hısmı olabilir, ama halklar kardeştir...

* Melamilik: Hiçbir gösterişi olmayan dindarlık... Eeee kimseye söylemediysek nasıl tarikat olduk? Melamilik = İlahi 'Dövüş Kulübü'...

* Elinize bakın, bir parmağınız uzun bir parmağınız kısa. Sonra onları karşınıza alın ve eğilmelerini emredin. Hepsi aynı seviyede olacaadır...

Biriniz Gündüz Vassaf'ı arasın, Totalitarizm'i deviren bir söz buldum (Gündüz Vassaf sağlam bir Totaliter karşıtı yazardır, ondan kelle....)

Ebru Zeynep Yet adlı okurum namazda insanların (özellikle secde'de rüku'da) eşit olması gibi demiş ve insanların eşitliği adına güzel bir yorum getirmiştir... Ekliim dedim...

*** Edebiyat**

Asım hoca sevdiğiniz bir kitaptan altını çizdiğiniz bir bölümü bizimle paylaşır mısınız dedi... Ödevime iyi çalıştım... Bilmiyorum Cafcaf için miydi... Ama köşemde bunu sizinle paylaşmak istiyorum... İkinci baskı olduysa af ola:

"O kendi için hiçbir şey istemedi" diye başlar ve biter "Bitmeyen kavga"... Bu söz ünlü romancımız Yaşar Kemal'i bile o kadar çok etkilemiştir ki aynen kullanmıştır, "İnce Mehmet"te... Sinemada, romanda kısır döngüyü; kaderin önüne geçilmezliğini; alaca karanlık kurgusunu çok seviyorum... John Steinbeck'in tüm romanlarını okudum. Bitmeyen Kavga'yı okuduğumda üniversiteyi yeni kazanmıştım... Lise'de okusaydım diş hekimliği yerine tıp fakültesi yazabilirdim (ki puanım da tıbba yetiyordu kibir_kelam).

O kadar etkilemiştir bu romandaki Doktor karakteri beni... Doktor karakterini bu kadar sevmemin nedeni savaşın iki tarafında olmayan ve iki tarafa da gerektiğinde yardım eden; ama en çok zayıf güçsüz olanların yanında olan bir karakter olmasından da kaynaklanıyor olabilir... Çünkü bu dünya hala daha yaşanabilir bir yer ise bunun sebebinin uçlarda olmayan ılımlı, ilimli insanların da var olmasından, ve onların sağduyulu davranmasından kaynaklandığını düşünüyorum...

Hele hele Jim'e "karşı taraf" da insanlardan oluşuyor Jim" dediği kısım...

"Bir yerimizi kaşıdığımızda bize ait binlerce hücreyi öldürürüz" örneği...

Steinbeck konusunda da "Bitmeyen Kavga" büyük ihtimalle "Gazap Üzümlerinin" devamı olan bir roman... Ama ben tersinden okudum bu iki romanı, önce Bitmeyen Kavga'yı okudum... Benim için çok değerlidir... Eşimi sevmemim bir çok nedeni vardır ama bu kitabı ikimizin de sevmemizin başka bi yeri vardır...

Bu yüzden bu kitaptan bir alıntıyı sizinle paylaşmak istiyorum:

"Mac ile doktor yere oturup yaşlı bir elma ağacının gövdesine dayandılar. Jim, bacaklarını kavuşturup karşılarına çöktü. Gece sessizdi. Başları üstündeki kapkara yapraklarda hiçbir kıpırtı yoktu. Sanki gece kendilerini dinliyormuş gibi, alçak sesle söze başladı Mac:

"Sen benim için bir sırsın doktor."

"Ben mi? Sır mı?"

"Evet sen. Partili bile değilsin, ama yine de hep bizim için çalışıyorsun; karşılığındaysa, hiçbir şey almıyorsun. Senin bizim yaptıklarımıza inanıp inanmadığını bilemiyorum. Hiçbir şey söylemezsin, yalnızca çalışırsın. Daha önce de seninle birlikte oldum, davamıza inandığını hiç sanmıyorum."

Doktor Burton sessizce güldü:

"Bunu söylemek güç. Sana düşüncelerimi açabilirim, ama bunlardan hoşlanmayabilirsin. Hatta hiç hoşlanmayacağından eminim."

"Duyalım hele."

"Benim davaya inanmadığımı söylüyorsun. Bu aya inanmamak gibi bir söz. Daha önce de anarşistler vardı, bundan sonra da olacak. Ama sizlerde bir inanç var: bir şeyi oturttunuz mu; işiniz bitecek sanıyorsunuz. Hiçbir şey sona ermez Mac. Bir fikri yarın uygulamaya koysan, bunun hemen bir değişime girdiğini göreceksin."

"O zaman davanın doğruluğuna inanmıyorsun, öylemi?"

Burton içini çekti: "Gördün mü? Yine o kayaya çarptık işte. Bu yüzden çok konuşmayı sevmem. Dinle beni Mac. Benim duygularım kınanamaz demek istemiyorum, ama onlar da benim sahip olduğum şeyler. Ben o tabloyu mümkün olduğu kadar tam olarak görmek isterim. 'İyi' ya da 'kötü' gözlüğü takıp görüş alanımı sınırlamak istemem. Bir şeyi 'iyi' olarak nitelesem, onu inceleme hakkını kaybederim, çünkü kötü bir yanı da olabilir. Anlamıyor musun? Ben bir şeyin tümünü görebilmek isterim."

Mac ateşli bir sesle, "Ya toplumsal adaletsizlik?" dedi. "Kâr düzeni? Bunların kötü olduğunu söylemek zorundasın."

Doktor Burton başını kaldırıp gökyüzüne baktı.

"Mac, fizyolojik adaletsizliğe, tetanosun adaletsizliğine, frenginin adaletsizliğine, dizanterini gangster yöntemlerine bak... benim alanım bu."

"Devrim ve sosyalizm toplumsal adaletsizliği düzeltecektir."

"Evet, dezenfektanlar ve koruyucu hekimlik de diğerlerini..."

"Bunlar değişik şeyler ama; birini insanlar yapıyor, diğerini mikroplar."

"Ben arada pek bir fark göremiyorum Mac."

Bitmeyen Kavga'da Doktor ile Mac in tartışmaları sayfa 92'de başlar ve yaklaşık 5 sayfa sürer...

Van Depremi

Daha önce Kocaeli Gölcük depremi için yapılan "Allahın Cezası" yorumları "7.4 yetmedi mi" şeklinde üniversitelere pankart olmuştu, (Başörtülü kardeşimizin bu yaptığı şeyin, sağduyulu dindar kesimi çok çok üzdüğünü biliyorum, en azından bu kız kardeşimizin yıllarca önlerine konulacak bir şeye malzeme olduğunun farkına vardığını düşünüyorum)

Şimdi Van-Erciş depremi için daha da ayıbını yapmakta olanlar var. Bir takım Milliyetçi kesim bu deprem için Mehmetçik şehitlerinin intikamı şeklinde bir ***"Allah oradaki Kürtler'e cezasını verdi"*** yorumunu yaptı. 7.2'lik depremin Van'daki Şehit Cenazesi için toplu tören yapılamaması bu düşünceyi körükledi.

İşte ben böyle düşünenler hakkında anlatabilecek en güzel hikayeyi Engin Günaydın'ın anlattığını düşünüyorum...

Engin Günaydın ile babası benzinciye girerler ve 20 tl'lık benzin alırlar... Engin Günaydın'ın babası 50tl verir ve ve para üstü olarak sanki 100tl vermiş gibi 80tl geri alır ve hızla yola koyulur...

Engin Günaydın: Baba, sen adama 50 verdin, o sana 100tl para üstü verdi der...

Engin Günaydın'ın babası: Kim bilir ne yaptı da, Allah o parayı ondan böyle çıkkarttı! der...

- İşte o lanet bakış açısı budur kardeşlerim... anlayana!

Mark Twain ne güzel demiş Hapishane'de yaptığı konuşmada:

"Üzülmeyin a dostlar, dışardakilerle aranızdaki tek fark onların yakalanmamış olmasıdır..."

Hz İsa ne güzel demiş:

"İlk taşı günahsız olan atsın" deyyuu deyyuuu!

*** Bizim evden haberler:**

Ya 18 aylık kızımın yemekten sonra tam film arşivimin karşısında koltuğa gömülmüşken, benim elimden tutup zorla banyoya götürmesi ve dişlerimizi fırçalamamız için diş fırçalarımızı 'oni oni oni' diyerek istemesi!

*** Bu tür mizahı da çok seviyorum:**

Sola Bak - - - - - - - - - - - - - - > yanlış yöne baktın dostum...

(Topunuzun sağına sarımsak soluna soğan asmak lazım :)

Şimdi. . Sen. . Bunu. Okurken. Salak. Salak. Duraksıyor. Ve. Her. Kelimeyi. Tek. Tek. Okumak. Zorunda. Kalıyorsun. Ya. İşte. Bu. Çok. Komik. Ha.Ha

(-.(-.(-.(-.(-.(-.(-,-).-).-).-).-).-).-)

Yakuza (Japon Mafyası)

(-,-) Kardanadam mafyası

(-/-) Karadeniz mafyası

('-,-') Şeytan mafyası

(0,(0,(0,(-.(o,o) Baykuş mafyasına girmiş yakuza :)

* "Renk körü olan birine, Rubik küpünü 1 dakkada çözemediğini anlatamazsınız..."

Facebook'a dair:

İngiliz: Facebook ingilizcede 'F' ile başlayan ve 'K' ile biten en popüler 2. kelimedir...

Türk: Face verdik Book'unu çıkardınız...

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

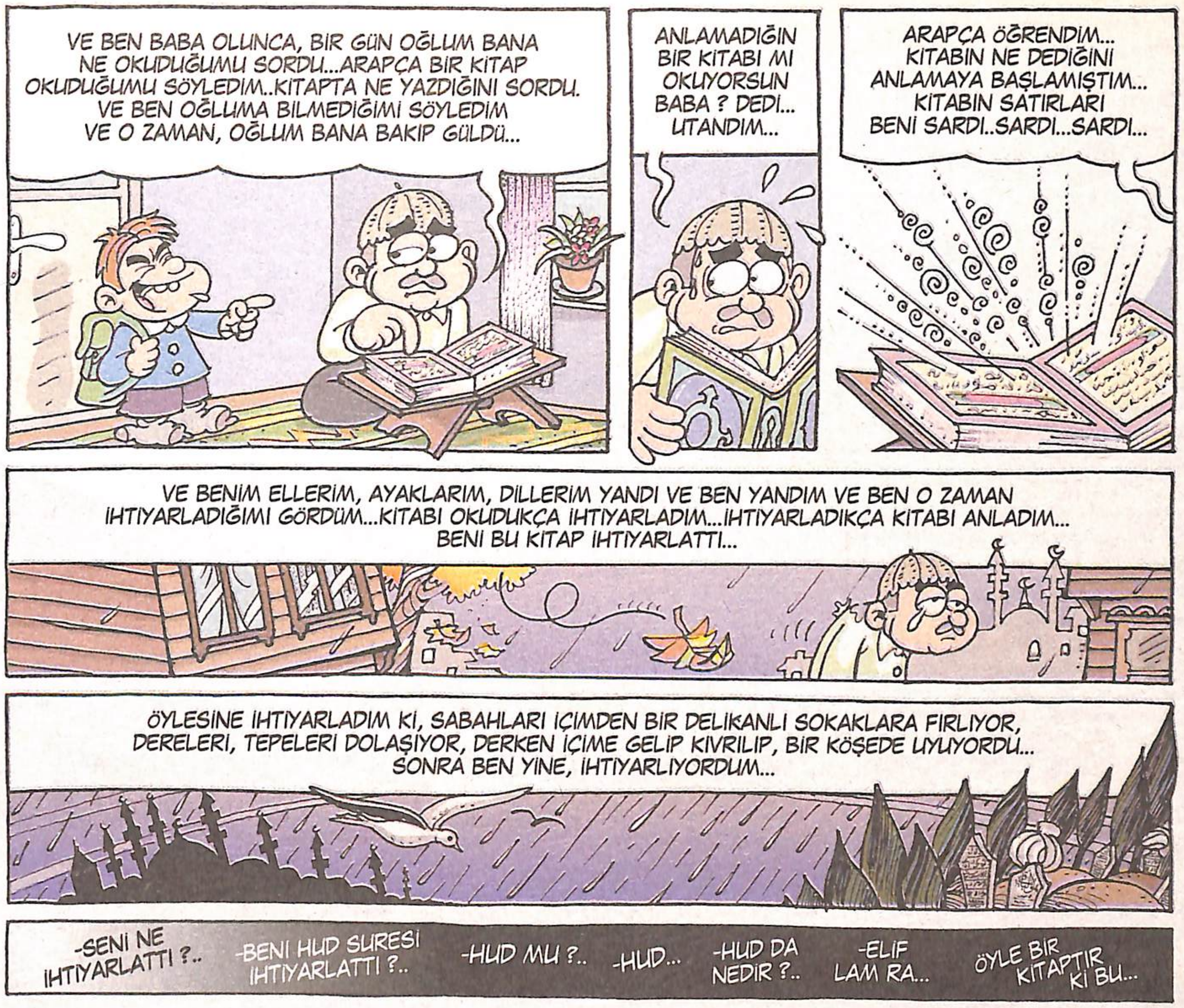

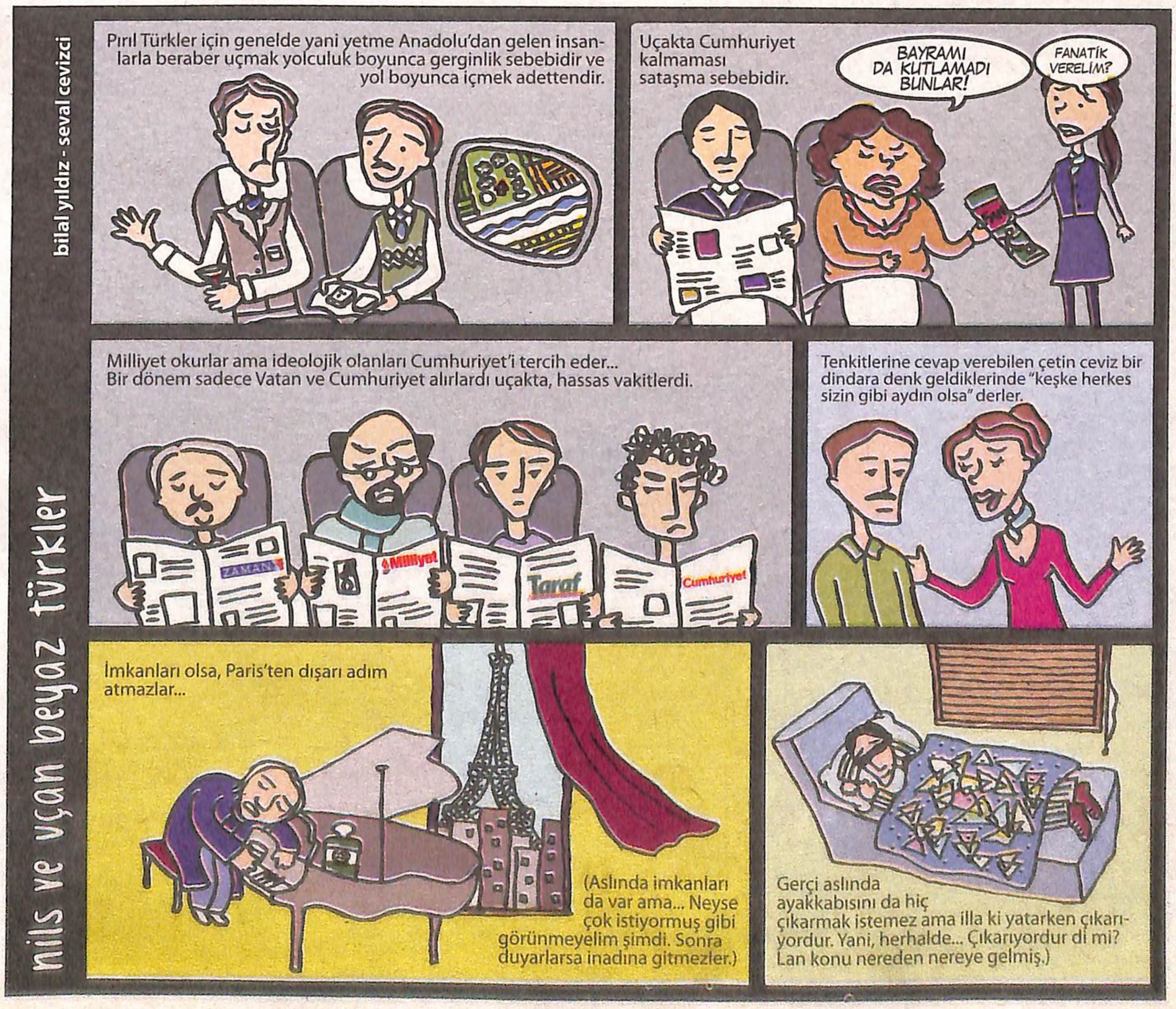

Ulvice
Kültürümün Müdürü

Ulvi Alacakaptan

Kültürde yeni devir ihale ve komisyon simsarlığı.

Bir oyununuz var, Büyükşehir Kültür Müdürlüğü'ne teklif ettiniz.

-Abi oyun güzel, biz bunu on kez oynatırız.

-İyi, oynatın.

-Ama önce bir ihale açacağız.

-Niye ki? Ben bir şirketim, oyun da benim ürünüm.

-İyi de biz bunu Kültür A.Ş.'ye ihale edeceğiz.

Razı olursunuz, başka çare yok. Oyunu oynarsınız, fatura bilgileri için görevli Kültür A.Ş.'yi arar

-Yoo bizim ilgimiz yok, biz onu FalanFişmekan Temizlik İşleri Ltd.'ye ihale ettik.

Sözkonusu şirketin ofisi küçücük fıçıcık içi dolu turşucuk boyutundadır. Bir masa, bir sandalye, bir adam... Masanın üstünde PC bile yoktur.

Bir ara Kültür Müdürlüğü'nden iki kıytırık işimiz de kesildi. Kültürün belediyedeki en padişahından randevu aldım gittim.

Üstad diye höykünmeler, sarıp sarmalayıp kemik kütürdetmeler, neyse sağsalim oturdum:

-Beyefendi sizle bir-iki ufak iş yapıyorduk, o da kesildi.

-Sizce nedendir?

-Bir iki eleştiri yapmıştık, ona yormak istemiyorum ama...

-Yaa sizi severiz üstad ama ben önüme ne gelirse imzalıyorum, yetiştiğim ocağa ihanet edemem. Sonra bana sen tayinle geldin, o zaman seçimlere gir seçil de gel derler. Benim yerimde siz olsanız aynısını yaparsınız!

Yapmam da ondan masanın bu tarafındayım diye düşünüyorum da her ota sinek her lafa tweet olan ben dondum kaldım. Adam iki üniversite bitirmiş fakat çok şaşırtıcı...

-Sizin bu oyunlar için ne bakanlar, ne milletvekilleri devreye giriyor bir bilseniz...

-Nasıl?! Ayda 1250TL için mi? (Ben aslında bu kadar salak değilimdir de, garip bir şaşkınlık, far ışığında donmuş çömez tavşanlık yaşıyorum.)

O gün bugün bizim Büyükşehir'den nasibimiz kesildi. İlçe belediyelerin Kültür Müdürlükleri mi? Ben size padişahı anlattım, varın bendelerini siz hesap edin.

Biraz kenarından bir belediye kendi adını taşıyan tiyatroya HÜLLECİ piyesini oynattı da kaldırdı uyanınca alelusul. Yine de bir Gençlik Gecesinde İSMAİL YK'yı çağırıp "Allah belanı versin"i ezberleten ve 130000TL harcayan dostlarımız oldukca düşmana ihtiyacımız kalmaz.

Zaten Kültür Müdürü ne demektir? Kültürün nesi idare edilir? Bu yazı bir dostumun şu tespiti üzerine yazıldı. Ülkede iktidarın 12000 belediyesinin ancak 50'sinde Kültür Müdürü varmış! Ne mutlu geri kalan 1150'ye!

YALÇIN TURGUT BALABAN

TEKNİK ASİSTAN: YAVUZ KIZIK

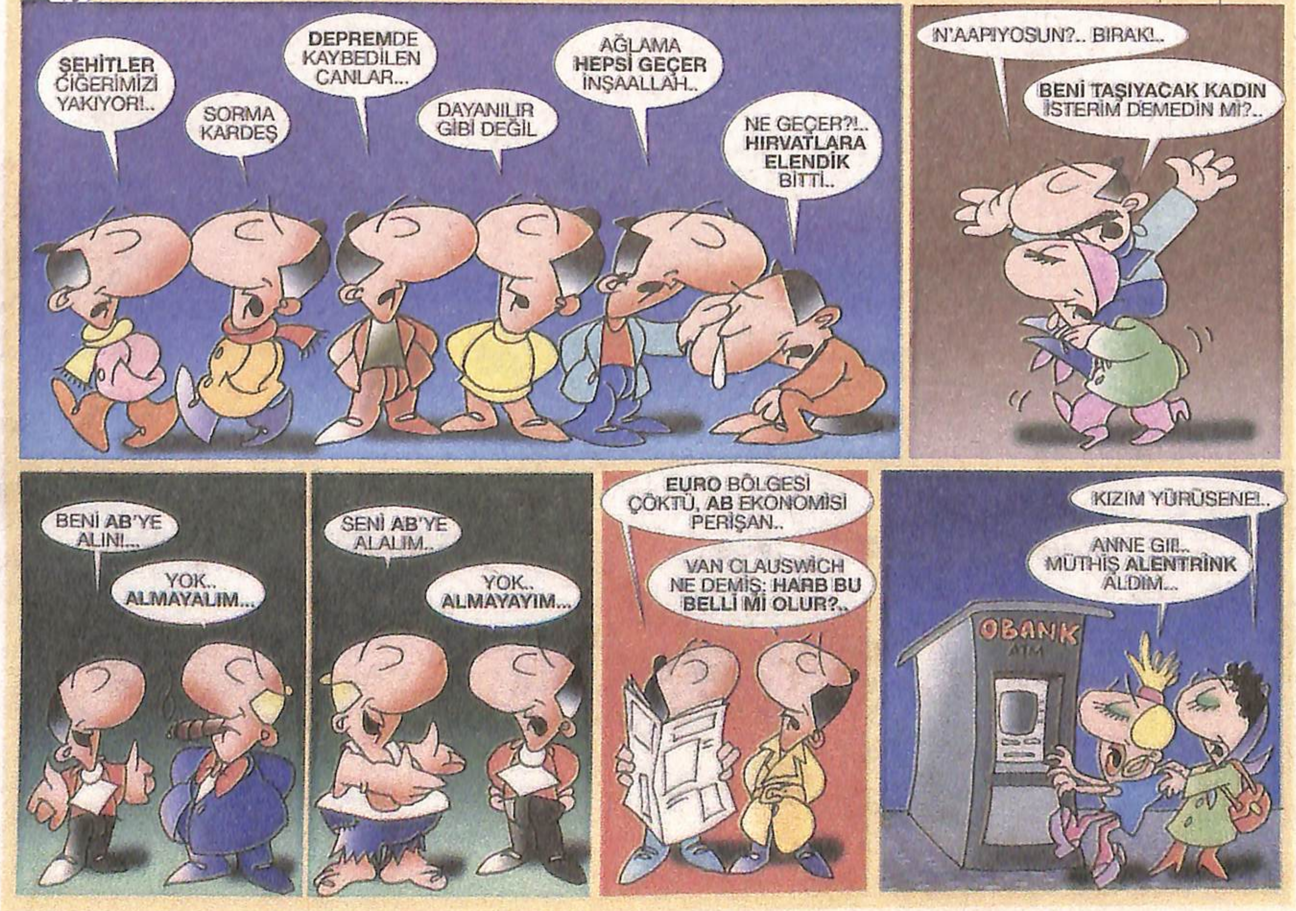

cafcaf

Cafcaf Mizah Dergisi
Üç Aylık Süreli Yerel Yayın
Yıl:5 **Sayı:**48 / Güz 2011

İmtiyaz Sahibi
Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş.

Yayın Danışmanı
Asım Gültekin

Yazı İşleri Md.
Kerem Abadi

Grafik
Engin Demir

Hukuk Danışmanı
Av. Ramazan Arıtürk

Adres
Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş

Telefon
(0212) 274 80 21 - 274 80 22

Fax
(0212) 274 82 26

Baskı
Ebru Matbaacılık Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Dağıtım
Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır.

Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

Abone olmayınız, derginizi bayiden alınız.

www.cafcafdergisi.net
cafcaf@cafcafdergisi.net
facebook.com/cafcafmizah
twitter.com/cafcafmizah
formspring.me/cafcaf

(Hiç güldürmemesi beni de biraz kıllandırdı bu sefer...)

Kerpeten

Yüksel Bayram